

ข่าวประเสริฐ

แห่ง

การบำบัดโรค

โดย

ดร.เอ. บี. ซิมซัน

ข่าวประเสริฐ
แห่ง
การบำบัดโรค

โดย ดร. เอ. บี. ซิมสัน
(ดร. ซิมสัน เป็นผู้จัดตั้ง คณะซี. เอ็ม. เอ. มิชชัน)

THE GOSPEL OF HEALING

By

DR. A.B. SIMPSON

Published by the
Christian and Missionary Alliance

1M (1) 1959

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 หลักแห่งการบำบัดโรคในพระคริสตธรรมคัมภีร์	5
บทที่ 2 หลักแห่งการบำบัดโรคด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า.....	16
บทที่ 3 คำแนะนำซึ่งปฏิบัติได้ผล	26
บทที่ 4 พยานตัวอย่างจากพระคริสตธรรมคัมภีร์.....	34
บทที่ 5 ประจักษ์พยานของผู้แต่ง	60

หนังสือเล่มนี้ได้นำความหวังและทำให้คนเจ็บป่วยเป็นจำนวนพัน ๆ ได้หายโรค โดยฤทธิ์
อำนาจของพระเจ้า

เป็นบันทึกเหตุการณ์และผลงานที่
ดร.ชิมซัน ได้ปฏิบัติมา

บทที่ 1 หลักแห่งการบำบัดโรคในพระคริสตธรรมคัมภีร์

มนุษย์มีองค์ประกอบเป็นวัตถุและเป็นวิญญาณและสภาพทั้งสองอย่างของมนุษย์นี้แหละได้ชำระและเสียหายเมื่อมนุษย์ได้หลงทำบาป ร่างกายของมนุษย์เกิดวิกลวิกล ต้องถูกทำลายเมื่อยเนาด้วยพิษของเชื้อโรคนานาชนิด จิตวิญญาณก็เลวทรามลงเพราะความบาปเข้าครอบงำ ดังนั้นเราจึงพากันปลื้มปีติยินดียิ่งนักที่เราได้รับการบำบัดโรค กล่าวคือมีหนทางรักษาและเยียวยาให้โรคของจิตวิญญาณและโรคของร่างกายกลับมีสภาพปกติเหมือนเดิม องค์พระเยซูพระผู้ไถ่บาปทรงปรากฏท่ามกลางปวงมนุษย์ ด้วยพระหัตถ์ที่ยื่นออก เพื่อโอบอุ้มช่วยเหลือมนุษย์ยามทุกข์และขัดสนพระองค์ทรงพลีพระองค์เองเพื่อช่วยกู้ให้มนุษย์พ้นบาปและพ้นจากความเจ็บป่วยทุกชนิด พระองค์ทรงพลีพระองค์เองเพื่อปลดเปลื้องบาปทั้งสิ้น องค์พระวิญญาณเสด็จเข้ามาประทับในดวงจิตของเรา และพระกายที่ทรงฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์กลายเป็นฤทธิ์เดชในร่างกายของเรา

พระเยซูคริสต์ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์ในโลกนี้ โดยการรักษาโรคภัยไข้เจ็บแก่ผู้ที่ใคร่ให้พระองค์รักษา และพระเยซูทรงทำการงานของพระองค์ให้สำเร็จโดยทรงพลีพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปของมนุษย์ทั่วโลก ครั้นแล้วพระองค์เสด็จจากอูโมงค์ฝังพระศพของพระองค์ กลับขึ้นไปสู่สวรรค์ ก่อนเสด็จกลับพระองค์ทรงกำชับสาวกให้ออกไป สั่งสอนพระกิตติคุณของพระองค์ “ทั่วโลก” และทรงสัญญาไว้ด้วยว่า พระองค์จะอยู่กับสาวกของพระองค์จน “กว่าจะสิ้นโลก” ข้อความต่อไปนี้ เป็นพระคำรัสของพระเยซูคริสต์ ตรัสสั่งบรรดาสาวกว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศกิตติคุณแก่มนุษย์ทุกคนผู้ใดได้เชื่อและรับบัพติศมาแล้วผู้นั้นจะรอด แต่ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องถูกปรับโทษ จะมีคนเชื่อที่ไหน หมายความว่าคนเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่น คือเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา...และเขาจะวางมือบนคนไข้คนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค” (มาระโก 16:15-18)

หลักข้อนี้คือ “ความเชื่อซึ่งเมื่อก่อนได้ทรงโปรดประทานแก่ลิทธิชนไว้” เดียวนี้ได้กลายเป็นอะไรไปเสียแล้ว ทำไมหลักข้อนี้จึงหยุดสอนกันทั่ว ๆ ไป และมีน้อยคนนำเอามาใช้? หลักความจริงข้อนี้สาบสูญไป พร้อมกับชีวิตของอัครสาวกครั้งกระโน้นหรือ? เมื่อเปโตร เปาโล และยอห์น สิ้นชีวิตแล้ว หลักข้อนี้ก็พลอยเล็ดลึกลงไปด้วยหรือ? เปล่าเลย แต่หลักข้อนี้ได้ปฏิบัติต่อ ๆ กันมาในคริสตจักร อีกหลายศตวรรษ แล้วค่อย ๆ จางหายไปทีละเล็กละน้อย ในเมื่อคริสตจักรทั้งหลายเดินคล้อยตามโลกีย์วิสัยของชาวโลก ทั้งการประพฤติและการปฏิบัติของคริสเตียนได้เสื่อมทรามลง ไม่เดินตามรอยพระบาทของพระเยซูคริสต์ คริสตจักรกลายเป็นแต่แหล่งของระเบียบประเพณีศาสนาเท่านั้น และที่ร้ายที่สุดคือ คริสเตียนบังเกิดความไม่เชื่อหรือหมดความศรัทธาในพระเจ้าอย่างแท้จริงเสีย

แต่เมื่อรื้อฟื้นหลักอันเก่าแก่ แล้วนำออกมาใช้ทั้งเอามาปฏิบัติ พร้อมกับจุดจิตวิญญาณให้ลึกลง ไปจนพบความศรัทธาอันเข้มแข็งตามเดิม ซึ่งทำให้เจริญรอยตามหลักพระคริสตธรรมคัมภีร์ และเมื่อเรา ยอมรับว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังมีฤทธิ์เหมือนเดิม และองค์พระคริสต์ก็ยังทรงพระชนม์อยู่ตามเดิม และเรายังซิดสนิทสนมกับองค์พระเยซูมากขึ้น และคอยทำการเสด็จกลับมาของพระองค์ พระกิตติคุณ ประเสริฐอันนี้ก็เริ่มก่อชีวิตทั้งฝ่ายจิตวิญญาณและร่างกาย ให้มีสภาพดีอย่างเดิมเหมือนสมัยอัครสาวก และคริสตจักรก็ค่อย ๆ เริ่มกลับมาสู่สภาพเดิม ซึ่งคริสตจักรไม่ควรหลบไปจากสภาพนั้นเลย แต่ร่วม ด้วยเหตุการณ์เหล่านี้ความไม่เชื่อก็ปรากฏออกมา ซึ่งทำให้มีความจำเป็นที่เราจะต้อง “อุทิศสำหรับรักษา ความเชื่อซึ่งเมื่อก่อนได้ทรงโปรดประทานแก่สัตชนไว้”

ที่แรกเราจะต้องแน่ใจว่า เราใช้พระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นรากฐานแห่งความศรัทธาของเรา หลักแห่งความเชื่อของเรา จะต้องวางรากอยู่บนพระวจนะของพระเจ้า และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ “การ อธิษฐานด้วยความเชื่อ” ต้องแน่ใจอย่างเต็มที่ว่ารักษาโรคโดยความเชื่อในพระเจ้า เป็นส่วนหนึ่งของ พระกิตติคุณและเป็นหลักคำสอนของพระคัมภีร์

1. พระสัญญาแรกของพระเจ้าว่า จะบำบัดโรคภัยไข้เจ็บของมนุษย์ปรากฏใน อพยพ 15: 25, 26 “พระองค์ได้ทรงตั้งข้อปฏิบัติและข้อบัญญัติไว้และได้ทรงลงใจเขาในที่นั้น พระองค์ตรัสว่า ถ้าเจ้า ทั้งหลายจะเชื่อฟังคำตรัสของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า จะประพฤติในทางชอบต่อพระพักตร์ของ พระองค์ จะเงียหูฟังพระบัญญัติและจะรักษาข้อปฏิบัติของพระองค์ทุกประการ โรคต่าง ๆ ซึ่งเราได้ บันดาลให้เกิดแก่ชาวอียิปต์นั้น เราจะไม่ให้บังเกิดแก่พวกเจ้าเลย เพราะเราคือเยโฮวาห์ผู้รักษาเจ้า”

พระสัญญานี้ได้ประทานหลังจากที่ชาวอิสราเอลข้ามทะเลแดง เรารู้ว่าเหตุการณ์นี้เป็นแบบเล็ง ถึงการไถ่บาปของเรา และรู้ว่าการเดินทางของชาวอิสราเอลในป่านั้นเป็นแบบเล็งถึงชีวิตของเราในโลกนี้ (ประเทศคานาอันเปรียบเหมือนเมืองสวรรค์ของชาวอิสราเอล) “เหตุการณ์เหล่านี้ได้บังเกิดแก่เขาเป็น ตัวอย่างสำหรับผู้อื่น และได้บันทึกแล้วเพื่อจะเตือนสติเราทั้งหลายผู้อยู่ในปัจจุบันนี้ ผู้ซึ่งกำลังอยู่ในกาล สดปลายของแผ่นดินโลก” (1 โครินธ์ 10:11) ฉะนั้นพระสัญญานี้เป็นพระสัญญาของเราด้วย เพราะเรา เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงไถ่ไว้แล้ว และพระเจ้าเสด็จมาหาเรา ขณะที่เรากำลังเริ่มเดินทางโดยเชื่อคำสัญญา แห่งการบำบัดโรค พระองค์ทรงประกาศว่า ขณะที่เราคำเนินอยู่ในทางบริสุทธิ์และเชื่อฟังพระเจ้าด้วย ความจงรักภักดี เราจะถูกกักกันไว้มิให้ถูกโรคภัยเบียดเบียน เพราะความเจ็บป่วยเป็นผลของชีวิตเก่าที่ ถูกพญามารผูกมัด ซึ่งบัดนี้เราหลุดเป็นอิสระ พ้นจากพันธะของพญามาร ความเจ็บป่วยเป็นของชาว อายฉุปโต (ชาวโลกีย์) แต่ไม่ใช่ของคนของพระเจ้า เมื่อเราหันกลับไปเดินตามอย่างชาวโลกีย์หรือทำ ตามอย่างชาวอายฉุปโต เราก็จะกลับไปสู่ความเจ็บไข้ได้ทุกข์ และรับภัยพิบัติต่าง ๆ นานา ตามเดิม มิใช่ เป็นเพียงพระสัญญาเท่านั้น แต่เป็น “ข้อปฏิบัติและข้อบัญชา” และข้อปฏิบัติของพระเยซูในพระธรรม

ยากอบ 8:14 ก็สอดคล้องกับข้อปัญหาโบราณของพระเจ้า การบำบัดโรคโดยใช้พระนามของพระองค์ เป็นของศักดิ์สิทธิ์ และเป็นข้อผูกพันเหมือนกับบทบัญญัติอื่น ตามที่ปรากฏในพระกิตติคุณ

2. สดุดี 105: 37 “พระองค์ได้ทรงนำพวกของพระองค์ออกมา มีเงินทองติดมือมาด้วย และในตระกูลของพระองค์นั้น ไม่มีคนกะปรกกะเปรี้ยเลยสักคนเดียว” นี่ก็แสดงให้เห็นว่า พระสัญญาของพระเจ้านั้นสำเร็จเป็นความจริง แม้ว่าชนชาติอิสราเอลมิได้ปฏิบัติตามข้อบังคับแห่งพันธสัญญานั้นครบถ้วนทุกข้อก็ตาม แต่พระเจ้ก็ทรงกระทำตามข้อผูกพันครบตามพันธสัญญานั้นทุกประการ พระเจ้าทรงรักษาพระคำของพระองค์เสมอ ตามทำนองเดียวกัน แม้ว่าบางครั้งความศรัทธาของเราจะลดน้อยลงไป การเชื่อถ้อยคำที่เราควรปฏิบัติพระเจ้า เรามีได้ทำครบบริบูรณ์ และทำให้เกิดการบกร่องเสียหาย แต่ถึงกระนั้นพระเยซูเจ้ายังทรงเป็นประกันความแน่นอนของเรา และถ้าหากว่าความเชื่อของเราได้อ้างเอาพระคุณโดยพระนาม ของพระเยซูเจ้าแล้วไซ้ เราก็จะเห็นว่าพระสัญญานั้นสำเร็จทุกประการ

3. ยากอบบทที่ 1 และ 2 เรื่องราวของโยบเป็นบันทึกตามประวัติศาสตร์ที่เก่าแก่ที่สุดเรื่องหนึ่ง หนังสือโยบทำให้เราเห็นทศนะและรู้จักแหล่งกำเนิด หรือต้นเหตุแห่งความเจ็บป่วยว่า มาจากไหนในกรณีนี้ และในท้องเรื่องก็บอกไว้ชัดเจนว่า พญามารเป็นต้นเหตุแห่งความเจ็บป่วย และวิถีทางที่จะบำบัดให้พ้นจากความเจ็บป่วยครั้งนั้นก็เนื่องจากการถ่อมตัว ขอโยบเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และโยบได้รับพระมหากรุณาธิคุณ จากพระเจ้าที่ทรงบันดาลให้โยบหายป่วยถ้าเรื่องความเจ็บป่วยของผู้ใดเคยปรากฏ ให้เราเห็นชัดเจนก็เป็นเรื่องของโยบชาวเมืองอุซ ในเรื่องของโยบเราจะพบว่าไม่มีแพทย์ ไม่มีมนุษย์คนใดจะช่วยเหลือได้เลย แต่โยบมองดูพระมหากรุณาธิคุณจากพระเจ้าเบื้องบนเท่านั้นที่จะเป็นผู้บำบัด และเมื่อโยบได้ยกเลิกสนใจกับตนเองว่าเป็นผู้มีธรรมะธรรมโม และเลิกเจ็บใจตนเอง ครั้นแล้วโยบยอมจำนนตัวเอง โยบยอมรับของพระราชทานจากพระเจ้าด้วยความถ่อมตัวดังนั้น โยบจึงได้รับการบำบัดโรค

4. สดุดี 103: 2, 3 “จิตวิญญาณของข้าพเจ้าเอ๋ย จงถวายการสรรเสริญแต่พระเยโฮวาห์และอย่าลืมบรรดาพระคุณของพระองค์ ผู้ทรงโปรดยกความผิดทั้งหลายของเจ้า ผู้ทรงรักษาบรรดาโรคของเจ้า ให้หาย” คำเพลงสดุดีของดาวิดเป็นบันทึก เหตุการณ์แห่งความระทมทุกข์หลายครั้งหลายหน แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้นำให้รอดพ้นจากอันตรายนานาประการ และพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่ทรงจัดการให้หลุดพ้นมาได้ มีมนุษย์ไม่สามารถจัดการหรือเอื้อมเข้าไปถึงเลย มนุษย์จัดการอะไรไม่ได้เลย ดาวิดมองดูพระเจ้าบนสวรรค์ และขอการอภัยโทษและการบำบัดโรคจากพระเจ้าโดยตรง และในขณะเดียวกัน ดาวิดเปล่งเสียงดังออกมาว่า “พระองค์ผู้ทรงโปรดยกความผิดทั้งหมดของเจ้า ผู้ทรงรักษาบรรดาโรคของเจ้าให้หาย” นี่เป็นการบำบัดโรคหายเด็ดขาดและโรคทุกชนิด เช่นเดียวกับการยกความผิดบาป คำพยานหลักฐานของดาวิดยืนยันว่า ได้รับนิรโทษกรรมจากพระเจ้าหมดสิ้นแล้วจริง ๆ ดังถ้อยคำของ

ดาวิดบันทึกไว้ดังนี้ “ทิศตะวันตกไกลจากทิศตะวันออกมากเท่าใด พระองค์ได้ทรงถอนเอาการล่วงละเมิดของพวกเขาเข้าให้ห่างไกลมากเท่านั้น” ในเรื่องของดาวิดกับเรื่องของโยบก็มีลักษณะเหมือนกัน กล่าวคือความพิศบาปกับโรคร้ายเป็นของติดต่อเนื่องกัน อย่างสนิทสนม และโรคบาปกับโรคของร่างกายจะต้องถูกรักษาให้หายร่วมกัน

5. 2 เศษะโลนิกา 16: 12,13 “กษัตริย์อาซาก็ทรงประชวรที่พระบาทอาการหนักมาก แต่ในการประชวรนั้นท่านมิได้แสวงหาพระเยโฮวาห์ หาแต่พวกแพทย์หลวง อาซาก็ล่องลับไปตามเชื้องศ์ปู่ตายาย” กษัตริย์อาซาเสด็จขึ้นเสวยราชสมบัติ เริ่มด้วยการไว้วางใจพระเจ้าอย่างเด็ดขาด ในเมื่อความช่วยเหลือจากมนุษย์ไม่สามารถช่วยเหลืออะไรได้ และโดยการทรงไว้วางใจพระเจ้าเช่นนั้น (14:9-12) กษัตริย์อาซาทรงชัยชนะอย่างมหาศาลซึ่งบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ แต่หลังจากการชัยชนะครั้งนั้น กษัตริย์อาซาได้หลงไป ท่านกลับไว้วางใจมนุษย์มากกว่าไว้วางใจพระเจ้าอย่างแต่ก่อน ดังนั้นจึงต้องประสบกับภัยพิบัติอย่างใหญ่หลวง (16:7,8) ท่านได้ทรงกระทำสัญญาพันธไมตรีกับประเทศซูเรีย ดังนั้นจึงขาดความช่วยเหลือจากพระเจ้า ท่านได้ปฏิเสธการตักเตือนของศาสดาพยากรณ์ แล้วก็เร่งรีบถึงปลายทางแห่งความไว้วางใจฝ่ายโลก ท่านได้ประชวร ความเจ็บป่วยซึ่งเป็นศัตรูที่สำคัญยิ่งกว่าชาวอายุโรบ แต่น่าเสียดายแทนที่กษัตริย์อาซาจะทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า แต่กลับเรียกแพทย์หลวงให้มารักษาโรค “ท่านมิได้แสวงหาพระเยโฮวาห์ หาแต่พวกแพทย์หลวง” น่าเศร้าใจที่เราต้องวาดภาพให้ชัดเช่นนี้ คือว่า “อาซาก็ล่องลับไปตามเชื้องศ์ปู่ตายาย”

6. อีสยาห์ 53: 4, 5 “ถึงอย่างนั้นก็ยังเป็นความเจ็บปวดของเราเองที่เขาผู้นั้นรับแบกหาม...เขาถูกพระเจ้าโยบตีจึงมีความทุกข์ เขาผู้นั้นถูกเจ็บเป็นบาดแผล...และถูกฟกช้ำ...ที่พวกเราหายเป็นปกติได้ก็เพราะรอยแผลเข็ญของเขาผู้นั้น”

ข้อนี้เป็นศุภนิมิตดีของการประกาศข่าวประเสริฐนี้เป็นพระกิตติคุณแห่งกัมภีร์เดิม และเป็นเสมือนกระจกส่องให้เราเห็นผู้ไถ่บาปซึ่งจะเสด็จมาในอนาคต แน่แน่นอนข้อความในบทนี้บอกให้เราทราบถึงพระสัญญาแห่งการบำบัดโรคของเรา ในที่นี้ได้อธิบายไว้และย้ำอย่างแข็งแรงว่า โดยชีวิตและความตายขององค์พระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเป็นผู้บำบัดความเจ็บปวด และรักษาความป่วยไข้ของเราอย่างครบบริบูรณ์ และโดยการคล้อยใจขององค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านมัทธิวก็ยังอ้างอิงยืนยันตามคำของศาสดาพยากรณ์อีสยาห์ว่า “บรรดาความทุกข์ภัยไข้เจ็บของเราท่านได้ทรงรับเอาเอง” (มัทธิว 8:17) หรือจะพูดให้เข้าใจง่าย ๆ ขึ้นก็ควรแปลจากต้นฉบับเดิมว่าดังนี้ “แน่นอน พระองค์ได้ทรงยกเอาความเจ็บป่วยของเราไปเสีย และได้แบกเอาความเจ็บปวดของเราไปจนหมดสิ้น”

ในขณะที่เดียวกัน กับที่พระเยซูทรงแบก ภาระบาปของเรา พระองค์ทรงแบกหรือยกเอาความเจ็บป่วยไปจากตัวเราด้วย ถูกแล้วแม้ความเจ็บปวดใด ๆ พระเยซูก็ทรงรับเอาไปจนหมดสิ้น และโดยพึง

พระองค์เราจึงได้พ้นจากความป่วยไข้และความเจ็บปวด ดังนั้น “ที่พวกเราหายเป็นปกติได้ก็เพราะรอยแผลเมียนของเขานี้” นี่แหละเป็นพระกิตติคุณที่เต็มไปด้วยสง่าราศีและน่าสรรเสริญ ให้เราสรรเสริญและขอบพระคุณองค์พระผู้รับภาระแบกบาปแทนตัวเรา

ศาสตพยากรณ์แห่งสมัยโบราณได้มองเห็นภาพเหตุการณ์ภายหน้าว่า องค์พระมาซีฮาจะเสด็จมาไถ่บาปทุกข์ของปวงประชาชนชาวโลก จะทรงเป็นแพทย์ผู้ประเสริฐเสียก่อน แล้วภายหลังจากนั้นพระกายของพระองค์จะต้องถูกแขวนไว้ที่ไม้กางเขนเป็นเครื่องพลีบาปอย่างใหญ่หลวง ผู้ประกาศข่าวประเสริฐได้อธิบายไว้ว่า “พระองค์ทรงเป็นแพทย์ประเสริฐอยู่ถึงสามปี และครั้นแล้วพระองค์ต้องทนทุกข์ทรมานอย่างอับอายอยู่ถึงหกชั่วโมงบนไม้กางเขน เพื่อกระทำหน้าที่เป็นเสมือนแกะที่ใช้เป็นเครื่องสักการบูชา”

7. มัทธิว 8: 16, 17 “บรรดาคนเจ็บป่วยพระองค์ได้ทรงรักษาให้หาย คำของอิสยาห์ศาสตพยากรณ์สำเร็จซึ่งว่าบรรดาความทุกข์ภัยไข้เจ็บของเราท่านได้ทรงรับเอาเอง”

การที่อ้างพระคัมภีร์ข้อนี้ขึ้นมาเพื่อแสดงว่าเหตุไรพระเยซูจึงทรงรักษาโรคของคนเจ็บป่วยทุกคนทั้งนี้มิใช่เพราะพระเยซูทรงมีพระประสงค์จะแก้ข้อหาแก่ศัตรูของพระองค์ว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า แต่พระองค์ทรงรักษาโรคภัยไข้ป่วยให้แก่ประชาชน เพื่อคำของศาสตพยากรณ์สมัยโบราณนั้นจะได้สำเร็จ ถ้าพระเยซูมิได้ทรงรักษาโรคภัยไข้ป่วยแล้วไซ้ พระองค์ก็จะไม่ปฏิบัติตามพระลักษณะอันแท้จริงของพระองค์ และถ้าพระเยซูยังไม่ทำการรักษาโรคอยู่เรื่อย ๆ จนกระทั่งสมัยปัจจุบัน พระเยซูก็จะมิใช่ “พระเยซูคริสต์ ทรงเป็นอยู่อย่างเดียวกัน ในเวลาวันนี้ และเวลาวันนี้ และสืบ ๆ ไปเป็นนิจกาล” การรักษาโรคนี้นี้มิใช่เป็นการที่ทำขึ้นชั่วคราวครั้งชั่วคราว แต่เป็นการบำบัดติดต่อเรื่อย ๆ ไป และไม่มีข้อยกเว้นเฉพาะรายนั้นหรือรายนี้ แต่เป็นการบำบัดได้ทั่วโลก ทุกยุคทุกสมัยตลอดเวลา พระเยซูมิได้ไถ่คนป่วยคนใดกลับไปโดยมิได้ทรงบำบัดเขา “บรรดาคนเจ็บป่วยพระองค์ได้ทรงรักษาให้หาย” “ผู้ใดได้ถูกต้องแล้วก็หายโรคสิ้นทุกคน” พระเยซูก็ยังทรงรักษาโรคอยู่อย่างเดียวกันในสมัยนี้

นี่แหละเป็นงานประจำชีวิตของพระองค์ ซึ่งพระเจ้าไม่มีพระประสงค์จะให้เรารู้ว่า ขณะที่พระเยซูประทับอยู่ในโลกนี้ พระองค์ได้ทรงใช้เวลามากกว่าสามปีในการรักษาโรคภัยไข้ป่วย ด้วยฤทธิ์อำนาจและความรักของพระองค์ ก่อนที่พระองค์จะถูกตรึงบนไม้กางเขน ฉะนั้นเป็นความจำเป็นที่เราต้องมียิ่งพระเยซูคริสต์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เท่า ๆ กับพระคริสต์ที่ถูกตรึงบนไม้กางเขน แบบอย่างไร พระธรรมเลวีนิติ มีทั้งเครื่องถวายธัญญาหารและเครื่องถวายไถ่ความผิดบาปนั้นใด จิตใจของมนุษย์ผู้ทนทุกข์ทรมานต้องถูกเลี้ยงด้วยความรักของพระองค์พระคริสต์ต่อชาวกาลิลีและชาวเบธานีเท่า ๆ กับ “พระเมษโปดก” บนไม้กางเขนนั้น

คงจะกินเวลาไม่ใช่เล็กน้อย ที่จะสอบสวนเรื่องราวแห่งฤทธิ์เดชและพระคุณของพระเยซูในการบำบัดโรค หรือกล่าวได้ว่าพระเยซูทรงรักษาคคนโรคเรื้อน คนง่อย คนตาบอด คนเป็นอัมพาต คนอ่อนกำลัง คนเป็นไข้ และทุก ๆ คนที่ต้องการบำบัดโรคอย่างไร และมีบ่อยครั้งที่พระเยซูทรงอธิบายว่าความเจ็บป่วยกับความบาปเกี่ยวข้องกันอย่างไร พระเยซูตรัสอภัยบาปให้แก่คนเจ็บก่อนที่จะทำการบำบัดโรค พระเยซูทรงมีพระประสงค์ให้แต่ละคน เข้ามาถูกต้องหรือติดต่อกับพระองค์เป็นรายบุคคล เพื่อให้มีความศรัทธาในพระองค์ พระเยซูตรัสสั่งให้คนป่วยลุกขึ้นและม้วนที่นอนเดินกลับไปบ้าน และนอกจากนั้น ยังมีผู้รับการบำบัดโรคโดยไม่ต้องมีองค์พระเยซูประทับอยู่ด้วยบางคนก็ได้รับการบำบัดโรคในทันทีทันใด เช่นบ่าวของนายร้อยและลูกชายของซุนนาง และมีบ่อยครั้งที่พระเยซูต้องต่อว่าผู้ที่สงสัยว่า พระองค์ไม่ยินดีที่จะช่วยเหลือเขา พระองค์ทรงให้การรับผิดชอบในการทนทุกข์ของผู้ใด ตกอยู่กับความไม่เชื่อของผู้นั้น

8. ยอห์น 14:12 “เราบอกท่านทั้งหลายตามจริงว่าผู้ที่วางใจในเรา กิจการซึ่งเรากระทำนั้นเขาจะกระทำด้วยและเขาจะทำการใหญ่กว่านั้นอีก เพราะเราไปถึงพระบิดาของเรา” คำว่า “ตามจริง” ก็แสดงให้เห็นว่าจำเป็นต้องเป็นคำพูดที่แน่นอน ซึ่งเป็นข้อที่อาจทำให้มนุษย์เกิดความสงสัย ไม่มีประโยชน์เลยที่เราจะพยายามอธิบายข้อพระคัมภีร์ข้างบนนี้ว่า หมายถึงคริสตจักรหลังจากสมัยวันเพ็นเทคอสต์ที่พระวิญญาณให้เสด็จมาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยคลจัดจิตใจให้สาวกเกิดฤทธิ์อำนาจใหญ่หลวงทางจิตวิญญาณ ยิ่งกว่าองค์พระเยซูคริสต์ได้กระทำ และบางคนยังอธิบายเลยไปอีกว่า การทำให้วิญญาณของคนกลับใจใหม่ ก็สำคัญยิ่งกว่าและเป็นงานใหญ่กว่าการบำบัดให้หายโรคทางร่างกาย เพราะพระเยซูตรัสว่า “กิจการซึ่งเรากระทำนั้นเขาจะกระทำด้วย” และ“เขาจะทำการใหญ่กว่านั้นอีก” ข้อนี้ก็หมายความว่า สาวกของพระเยซูจะทำงานอย่างเดียวกับที่พระเยซูทรงกระทำและจะทำงานใหญ่หลวงยิ่งกว่าพระเยซู เรารู้ว่าสาวกของพระเยซูได้ทำงานชนิดเดียวกันกับที่พระเยซูทรงกระทำ

แม้สมัยที่พระเยซูยังประทับอยู่ในโลกนี้ พระเยซูทรงใช้อัครสาวกสิบสองคนของพระองค์ออกไปและใช้เพิ่มเติมออกไปอีกเจ็ดสิบคน ซึ่งเป็นเสมือนตัวอย่างของผู้ปกครองคริสตจักร สาวกเหล่านั้นมีอำนาจเต็มบริบูรณ์ที่จะทำการรักษาโรคได้ด้วย และเมื่อจวนถึงเวลาที่พระเยซูจะต้องเสด็จออกไปจากโลกนี้ พระเยซูตรัสบัญชาเป็นคำสั่งให้สาวกลงมือกระทำการเผยแผ่พระกิตติคุณ เพื่อให้จิตใจของคนหันกลับมาหาพระเจ้า และให้สาวกมีฤทธิ์อำนาจรักษาโรคด้วย คำสั่งทั้งสองอย่างนี้เป็นคำสั่งที่เด็ดขาด ที่เราเข้าใจผิดไม่ได้

9. มาระโก 16: 15-18 “...ทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศพระกิตติคุณแก่มนุษย์ทุกคน ผู้ใดได้เชื่อและรับบัพติศมาแล้วผู้นั้นจะรอด แต่ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องปรับโทษ จะมีคนเชื่อที่โหนหมายสำคัญเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่น คือเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา เขาจะพูดภาษาแปลก ๆ เขาจะจับงูได้ ถ้า

เขากินยาพิษอย่างใดจะไม่เป็นอันตราย และเขาจะวางมือบนคนไข้คนที่ป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค”

ข้อความข้างบนนี้เป็นคำสั่งของพระเยซู ซึ่งทรงกำชับสั่งสาวกของพระองค์ให้ออกไปประกาศข่าวประเสริฐ และพระองค์ทรงเน้นและย้ำว่า พระองค์จะอยู่กับเขาจนกว่าจะสิ้นโลก และฤทธิ์อำนาจของพระองค์จะประทับอยู่กับพวกเขา โดยไม่เปลี่ยนแปลงเป็นการสำคัญที่เราจะสังเกตดูข้อ 17 ก็คือว่า “มีคนเชื่อที่ไหนหมายสำคัญจะเกิดขึ้นที่นั่น” เครื่องหมายสำคัญจะเกิดขึ้นคู่กันไปกับความเชื่อ

และโดย “นิมิตและการอัศจรรย์” อย่างใหญ่หลวง สาวกของพระเยซูจึงสถาปนาคริสตจักรขึ้นในกรุงเยรูซาเล็ม กรุงสะมาเรียและที่อื่น ๆ อีกจนสุดปลายแผ่นดินโลก ผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้าสมัยนี้ต้องการรับพระกิตติคุณเท่า ๆ กับคนในสมัยของอัครสาวกเหมือนกัน แม้ในสมัยอัครสาวก มิใช่แต่อัครสาวกเท่านั้นที่ทำการบำบัดโรค ฟิลิปและสะเตฟาโนซึ่งมิใช่อัครสาวก ก็มีฤทธิ์เดชของพระเจ้าในการบำบัดโรค เท่า ๆ กับเปโตรและยอห์นเหมือนกัน

ใน 1 โครินธ์ 12: 9-30 พูดถึง “ความสามารถรักษาคนป่วย” อย่างกว้างขวางซึ่งมีคนทำได้ทั่ว ๆ ไปและเป็นที่เข้าใจกันในบรรดาคริสตจักรทุก ๆ แห่งทั่วโลก แต่เดี๋ยวนี้ยุคของอัครสาวกก็จบลงแล้ว ถ้าเราจะบำบัดโรคกันต่อไป ใครจะเป็นผู้ทำตลอดไป และโดยคำสั่งของผู้ใด เพื่อจะช่วยบำบัดโรคให้แก่คนของพระเจ้าที่กำลังทนทุกข์ทรมาน ให้เราค้นดูต่อไปด้วยความสนใจ

10. ยากอบ 5: 14, 15 “ในพวกท่านมีผู้ใดป่วยหรือ ก็ให้ผู้นั้นเชิญพวกผู้ปกครองในคริสตจักรมาอธิษฐานเพื่อเขา และชโลมทาเขาด้วยน้ำมันในพระนามของพระองค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า และการอธิษฐานด้วยความเชื่อจะกระทำให้ผู้ที่ป่วยนั้นรอด และองค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดให้เขาหาย ถ้าเขาได้กระทำผิด ความผิดนั้นก็ทรงโปรดยกเสีย”

ให้เราสังเกตดูว่าใครเป็นผู้ออกคำสั่งนี้ เป็นคำสั่งอันชอบด้วยอาณัติฤทธิ์ของพระเจ้า ที่ให้ยากอบเป็นผู้สรุปข้อตกลงของที่ประชุมใหญ่ในกรุงเยรูซาเล็ม (กิจการ 15: 19) “ตามความเห็นของข้าพเจ้า...” อาจารย์เปาโล ได้อ้างว่ายากอบเป็นหลักของคริสตจักร (กาลาเทีย 2:9)

แล้วให้เราพิจารณาดูให้ถี่ถ้วนในเรื่องนี้อีกทีหนึ่งว่า อำนาจสำหรับการอธิษฐานบำบัดโรคต่าง ๆ นั้นได้มอบไว้ให้เป็นสิทธิ์ของผู้ใด ต้องไม่ใช่เฉพาะอัครสาวกเป็นแน่ ซึ่งบัดนี้ก็ล้มหายตายจากกันไปหมดแล้ว หรือไม่ใช่มอบอำนาจไว้ให้แก่หญิงหรือชาย ที่มีพระพรจากพระเจ้าโดยเฉพาะ ซึ่งคนจำพวกนี้ก็มีจำนวนน้อย และหาตัวได้ยาก แต่หน้าที่นี้ได้มอบหมายให้แก่ผู้ปกครองคริสตจักร ก็จะเป็นบุคคลที่ทุก ๆ คนในคริสตจักรสามารถเข้ามาขอความช่วยเหลือได้สะดวก และเป็นผู้ที่อยู่กับคริสตจักรเสมอ ๆ จนกว่าจะสิ้นยุคคริสตจักร

อีกประการหนึ่ง เราควรสังเกตดูว่า เวลาที่ออกคำสั่งนี้เป็นคำสั่งที่ออกในสมัยใด คำสั่งนี้ไม่ใช่ ออกมาในสมัยริเริ่มคริสตจักรแน่นอน แต่เป็นเวลาเกือบจะสิ้นยุคของจำพวกอัครสาวกอยู่แล้ว และ ไม่ใช่คำสั่งสำหรับเฉพาะคนในยุคนั้นเท่านั้น แต่เป็นคำสั่งสำหรับคริสเตียนยุคใหม่ และยุคต่อ ๆ มาใน รุ่นหลัง ๆ เพราะแน่นอนเจตนาของอัครสาวกเหล่านี้มิได้แพร่หลายในยุคของอัครสาวกเอง แต่มุ่ง หมายไว้เพื่อจะสั่งสอนคริสเตียนในยุคหลัง ๆ ต่อๆ มา “เพื่อจะเตือนสติเราทั้งหลายผู้อยู่ในปัจจุบันนี้ ผู้ ซึ่งกำลังอยู่ในกาลสุดปลายของแผ่นดินโลก”

อีกประการหนึ่ง ถ้าเราพิจารณาเหตุคำสั่งนี้ดี ๆ เราจะเห็นว่า “การอธิษฐานด้วยความเชื่อ” “และชโลมทาชาด้วยน้ำมันใน พระนามของพระองค์พระผู้เป็นเจ้า” ข้อนี้เราก็เห็นได้ชัดเจนว่า เขาไม่ได้ ใช้น้ำมันซึ่งเป็นยา เพราะผู้ที่ใช้น้ำมันไม่ใช่แพทย์แต่เป็นผู้ปกครองคริสตจักร และจะต้องเป็นการเจิม ชนิดเดียวกัน ที่ปรากฏในพระธรรมมาระโก 6:13 และที่อื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบำบัดโรค โดยอัคร สาวกเองเป็นผู้กระทำ การชโลมหรือเจิมด้วยน้ำมันเราทราบกันว่าเป็นเครื่องหมายแห่งพระวิญญาณ บริสุทธิ์แม้คริสตจักรบางแห่งสมัยนี้ ก็ยังคงใช้การเจิมด้วยน้ำมันอยู่ ณ ปัจจุบัน แต่น่าเสียดายที่มีนิกาย หนึ่งสอนนอกกลุ่มนอกรทาง เปลี่ยนการใช้เจิมน้ำมันเป็นการเจิมสำหรับคนตาย เครื่องหมายเจิมน้ำมัน เป็น เครื่องหมายอันสวยงามแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งเสด็จมาสถิตอยู่ในเรา และประทานพระมหา กำลังแก่เราให้เราได้สังเกตดูว่า

การนี้เป็นพระบัญชา

การบำบัดโรคมิใช่เป็นเพียงสิทธิพิเศษเท่านั้นแต่เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา และไม่มีคริสเตียน คนใดที่ละเลยคำบัญชานี้จะปลอดภัย นี่เป็น โครงการของพระเจ้า การปฏิบัติด้วยความเชื่อเช่นนี้เป็นการ กระทำที่สะดวกง่ายดาย เราต้องแสดงความเชื่อชนิดง่าย ๆ อย่างความเชื่อของเด็ก ๆ แล้วพระเจ้าก็ทรง จัดการตามคำสั่งของพระองค์เอง

เราไม่ควรมองข้ามความเจ็บป่วย อันสืบเนื่องมาจากความผิดบาป ซึ่งผู้ป่วยนั้นได้รับการติสอน จากพระเจ้า ผู้ป่วยนั้นต้องพิจารณาตนเอง สาราพบาปและกลับใจเสียใหม่ และขอการอภัยโทษจาก พระเจ้าเราแน่ใจได้ว่า เขาจะรับการอภัยบาป และจะได้รับการหายโรคพร้อมกันทั้งสองอย่าง ในพระ นามขององค์พระผู้เป็นเจ้า

11. 3 ขอร้องข้อ 2 “ดูก่อนท่านที่รัก ข้าพเจ้าอธิษฐาน ขอให้ท่านได้เจริญสุขสบายในทุกประการ เหมือนอย่างจิตวิญญาณของท่านจำเริญอยู่นั้น” ถ้าหากเราต้องการคำพยานของผู้อื่น ขอร้องซึ่งเป็นอัคร สาวกรุ่นสุดท้าย และเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิด และรักใคร่องค์พระเยซูคริสต์มากที่สุด ท่านได้มอบคำอธิษฐาน ที่อ่อนโยนไว้ สำหรับเราในยุคหลัง ๆ ซึ่งเราจะรู้ไว้ชัดเจนว่า พระเจ้าทรงเอาใจใส่ต่ออนามัยทางร่างกาย ของเราเท่า ๆ กับทรงเอาใจใส่ต่อจิตวิญญาณของเรา และเมื่อพระเจ้าทรงอธิษฐานสำหรับเราเช่นนั้น เรา

ไม่ต้องเกรงที่จะอ้างสิทธิ์รับเอา ของพระราชทานนั้นมาเป็นสมบัติของเราเอง แต่เมื่อเรารับพระพรเช่นนี้ ขอเราอย่าลืมว่า สุขภาพของเราจะเจริญยิ่งขึ้น ๆ เท่า ๆ กับจิตวิญญาณของเราเจริญขึ้นเหมือนกัน

12. เอเฟซัส 5: 30 “เราทั้งหลายเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์” ถ้อยคำเหล่านี้เป็นเครื่องแสดงและชี้แจงให้เราเห็นความสัมพันธ์ ของร่างกายของเรากับพระกาย ที่พื้นดินพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ว่า เกี่ยวข้องสนิทสนมกันอย่างไร ซึ่งได้ให้สิทธิ์แก่เรา ที่จะรับพลังงานแห่งชีวิต ที่สมบูรณ์จากองค์พระเยซูคริสต์ เข้ามาไว้ในร่างกายของเราได้ พระเยซูคริสต์ทรงพระราชทานพระชนม์ของพระองค์เองแก่เราและนั่นเป็นการเพียงพอสำหรับเรา

13. โรม 8: 11 “ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตาย สถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงบันดาลให้พระคริสต์ เป็นขึ้นมาจากความตายนั่นแล้ว จะทรงกระทำให้กายที่ตายแล้วของท่านทั้งหลาย เป็นขึ้นมาใหม่โดยเดชพระวิญญาณของพระองค์ ซึ่งอยู่ในท่านทั้งหลาย” ความหมายข้อนี้นี้ได้หมายถึง การฟื้นขึ้นจากความตายในอนาคต เพราะเวลานั้นเราจะได้ยินพระสุรเสียงของพระบุตรพระเจ้าและไม่ใช่เสียงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ชีวิตใหม่ที่อยู๋ภายในร่างกายของเราปัจจุบันนี้ เป็นชีวิตแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงกระทำให้ “ร่างกายที่ต้องตาย” ของเรามีชีวิตใหม่ โดยฤทธิ์เดชของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้ร่างกายที่ผุพังของเรานี้เกิดพลังใหม่ พลังใหม่นี้เกิดขึ้นแก่ เลือดและเนื้อ และการกระดูกของเรา มิใช่เกิดแต่จิตวิญญาณข้อนี้หมายความว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำงานในร่างกายของเรา และคนที่สามารถรับฤทธิ์อำนาจ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้ได้ ก็คือผู้ที่รู้จักองค์พระวิญญาณผู้ประทับอยู่ในตัวของเรา องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นผู้บริหารหรือทรงกระทำกรกิจทุกชนิด ซึ่งพระเยซูทรงกระทำในสมัยเมื่อพระเยซูยังทรงประทับอยู่ในโลกนี้ (มัทธิว 12:28) และถ้าเรามีองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวกันนั้น ในตัวของเราเอง เราก็สามารถรับการอิทธิฤทธิ์อย่างเดียวกัน

14. 2 โครินธ์ 4: 10, 11 “เรารับการหวุดหวิดต่อความตายอย่างพระเยซูอยู่เสมอ เพื่อชีวิตของพระเยซูจะได้ปรากฏในตัวเราด้วย เหตุว่าพวกเราที่มีชีวิตอยู่นั้นต้องถูกมอบไว้แก่ความตายเสมอ เพราะเห็นแก่พระเยซูเพื่อชีวิตของพระเยซูจะได้ปรากฏ ในเนื้อหนังของเราซึ่งต้องตายนั่น”

ข้อความข้างบนนั้น เป็นประสบการณ์ของเปาโลซึ่งต้องเผชิญกับอันตรายอยู่เสมอเนื่องด้วยร่างกายก็ไม่แข็งแรง และต้องทนทุกข์ทรมานนานาประการ บางครั้งอาจได้รับการข่มเหง และถูกทำร้ายจนร่างกายต้องบอบช้ำเจ็บป่วย เป็นการจำเป็นเหลือเกิน ที่จะต้องได้รับฤทธิ์อำนาจและชีวิตใหม่ จากองค์พระเยซูคริสต์ ซึ่งสำแดงปรากฏออกมาเสมอ ๆ โดยผ่านทางร่างกายที่บอบช้ำของเปาโล เหตุการณ์อัศจรรย์เช่นนั้นเกิดขึ้น ก็เพื่อเห็นแก่คริสเตียนอื่น ๆ ที่ทนทุกข์จะให้เห็นเป็นแบบอย่าง ชีวิตของพระเยซูคริสต์เป็นอิทธิฤทธิ์ที่มหัศจรรย์อยู่เนื่องนิตย์ กล่าวคือฤทธิ์อำนาจนั้น สามารถหยาบย่นให้แก่คนทั่ว ๆ

ไปที่มีความเชื่อได้เสมอ และเป็นอนุสรณ์แห่งพระสัญญาของพระองค์ สำหรับคนยุคหลัง ๆ ที่เจ็บป่วย ทนทุกข์ทรมาน จะได้รับบำบัดเช่นเดียวกัน “พระกรุณาของคุณเรามีพอสำหรับเจ้าแล้ว” ชีวิตปัจจุบันนี้ พระองค์ตรัสว่า “ยังจำเริญขึ้นใหม่ทุกวัน ๆ” (ข้อ 16) การที่เราจะได้รับการบำบัดโรค จากองค์พระเยซู คริสต์ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราอาศัยอยู่ในองค์พระเยซูคริสต์ และฤทธิ์เดชของพระคริสต์นี้ ก็เหมือนกับของ ประทานชนิดอื่น ๆ รับประทานเพิ่มเติมอยู่เรื่อย ๆ ทุก ๆ วัน

15. ประการสุดท้าย พระสุรเสียงนี้ได้ตรัสมาแล้วตั้งสิบแปดศตวรรษ ฉะนั้นให้เราโน้มใจลง ฟังพระสุรเสียงของพระเจ้ามีดังนี้ “พระเยซูคริสต์ทรงเป็นอยู่อย่างเดียวกัน ในเวลาเวลานี้ และเวลาวันนี้ และสืบ ๆ ไปเป็นนิกาล” (ฮีบรู 13:8) และนี่เป็นแต่เสียงสะท้อนของพระเยซูคริสต์ ซึ่งตรัสแก่สาวก ทั้งหลายก่อนเสด็จกลับไปสวรรค์ว่า “คุณเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไปเป็นนิกาลว่าจะสิ้นโลก” พระ เยซูมิได้ตรัสว่า “เราจะอยู่” แต่ตรัสว่า “เราอยู่” พระเยซูยังทรงเป็นอยู่ในปัจจุบันกับเราเสมอ โดยไม่ เปลี่ยนแปลง พระเยซูมิได้ทรงเสด็จไปห่างจากเรา พระเยซูยังทรงรักเรา ยังทรงอยู่ใกล้ชิดกับเรา และยัง ทรงพระราชทานฤทธิ์อำนาจที่จะบำบัดโรค และยังมีฤทธิ์อำนาจที่จะช่วยให้คนพ้นบาป ยังทรงประทาน อยู่อย่างสม่ำเสมอ และประทานให้แก่เราเปล่า ๆ โดยไม่ได้คิดมูลค่าใด ๆ เลย และยังคงทรงกระทำ หน้าที่ของพระองค์อยู่เรื่อย ๆ โดยมีได้เปลี่ยนแปลงเลยจนกว่าจะสิ้นโลก ดังนั้น “พระเยซูคริสต์ทรง เป็นอยู่อย่างเดียวกัน ในเวลาเวลานี้ และเวลาวันนี้ และสืบ ๆ ไปเป็นนิกาล”

เราได้ติดตามพระวามะของพระเจ้า มาตั้งแต่สมัยอพยพ จนถึงสมัยยอห์นอัครสาวกถูกเนรเทศ ปลดปล่อยวันแกะป่าโม เราได้เห็นจริงแล้วว่า พระเจ้าได้ทรงพระราชทานข้อปฏิบัติให้แก่พลไพร่ของ พระองค์ ในการบำบัดโรคพยาธิานาประการ ตั้งแต่พระเจ้าเริ่มออกเดินทาง และเรายังเห็นแบบอย่าง เป็นอุทาหรณ์ในเรื่องของโยบอีกด้วยว่า คนในสมัยดึกดำบรรพ์โน้น ต้องเจ็บป่วยและทนทุกข์ทรมาน อย่างไรและได้หายโรคอย่างไร เรื่องของดาวิด และเรื่องเสร์ราของกษัตริย์อัสสา และเราได้เห็นนิมิตของ ศาสดาพยากรณ์อิสยาห์ ได้พยากรณ์ถึงองค์พระผู้บำบัดโรคจะเสด็จมา และเราได้เห็นภาพเรื่องราวของ พระบุตรพระเจ้า เสด็จมารักษาโรคภัยไข้ป่วยแก่ประชาชน สมัยเมื่อเกือบประมาณสองพันปีมาแล้ว และเรายังได้ยินพระสุรเสียงของพระเยซู ตรัสแก่บรรดาสาวกของพระองค์ ซึ่งกำลังร้องไห้ในวันที่พระ เยซูกำลังจะเสด็จไปจากโลกนี้ว่า พระองค์มิได้ไปห่างไกลจากพวกเขาเลย แต่พระองค์ยังทรงประทับ อยู่กับเขาอย่างใกล้ชิดกว่าเดิมโดยไม่เปลี่ยนแปลง และเรายังเห็นองค์พระเยซู ทรงถ่ายทอดฤทธิ์ของ พระองค์ให้ตกถึงมือของบรรดาสาวกเหล่านั้น และเรายังเห็นว่าอภิทธิฤทธิ์ในการบำบัดโรค ด้วยฤทธิ์เดช ของพระเจ้านั้น ยังเป็นมรดกตกทอดมาถึงมือคริสตจักรของพระเจ้า ในสมัยปัจจุบันนี้ด้วย และยังคงจะ มีอยู่ต่อไปจนสิ้นอายุขัยของโลกนี้ และบัดนี้เราจะถามปัญหาอะไรต่อไปอีกเล่า? จะทำอะไรต่อไป

นอกจากเชื่อก่อนนั้น จงชื่นชมยินดี จงรับพระพร และประกาศโฆษณาว่าความรอดนี้ แก่คนป่วยและ
แก่ชาวโลกที่กำลังจมอยู่ในบาปกรรม

บทที่ 2 หลักแห่งการบำบัดโรคด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

คำสอนในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการบำบัดโรค มีหลักสำคัญที่เราจำเป็นต้องเข้าใจให้ถูกต้อง เมื่อเรารู้จริงเห็นแจ้งในหลักนี้แล้ว จะช่วยให้เราเกิดความเชื่อ ซึ่งประกอบด้วยปัญญา หลักนี้คือ

1. ต้นเหตุของโรคและความทุกข์ทรมาน เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อมนุษย์ได้หลงทำผิดบาป ตั้งแต่ปฐมกาล การที่มนุษย์มีความเจ็บป่วยนั้น เป็นผลแห่งความบาปโดยตรงไม่มีผู้ใดสงสัยได้ เราได้ทราบกันชัดเจนแล้วว่า ผลของความบาปนั้นคือความตายและทุกคนที่เป็นคนบาปจะต้องตายทุกคน

ความเจ็บป่วยเป็นผลของ การถูกแช่งสาปชนิดหนึ่ง ซึ่งบันทึกไว้ในหนังสือพระบัญญัติของพระเจ้าและพระเจ้าทรงใช้ความเจ็บป่วยนั้น ลงโทษต่อพวกอิสราเอล เพราะความผิดบาปของเขา อีกประการหนึ่ง ความเจ็บป่วยนั้น เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการกระทำของพญามารในเรื่องของโยบ เราเห็นได้ชัดเจนว่า พญามารได้ใช้ความเจ็บป่วยเป็นเครื่องมือทรมานร่างกายของโยบ และพระเจ้าทรงอนุญาตให้พญามารใช้เครื่องมือชิ้นชั่วคราวหนึ่ง พญามารเคยผูกมัดหญิงคนหนึ่งให้เป็นง่อยมาถึงสิบแปดปี และเป็นอิทธิพลของผีพญามาร ที่ยึดและทำร้ายร่างกายและจิตวิญญาณของมนุษย์ ซึ่งพระเยซูทรงจำเป็นต้องแก้เครื่องผูกมัดของพญามาร เพื่อให้คนพ้นอิทธิพลของมัน ถ้าความเจ็บป่วยเป็นผลของมาร เราจำเป็นต้องเผชิญกับอำนาจของมาร ด้วยอำนาจที่สูงและมีฤทธิ์เดชยิ่งกว่าอำนาจของมาร

อีกประการหนึ่ง ถ้าเราเชื่อว่าความเจ็บป่วย เป็นการเขียนตีสั่งสอนของพระเจ้า ก็ต้องรักษาโรคทางวิญญาณนี้โดยพระวิญญาณ เป็นการไร้ประโยชน์เพียงไร ในการที่มนุษย์จะปล้ำสู้กับไม้เรียวของพระเจ้า มีทางเดียวเท่านั้นที่จะปิดปากการเขียนตีของพระเจ้า โดยการยอมจำนนต่อพระองค์ ด้วยการกลับใจรับสารภาพบาปต่อพระองค์ แล้วยอมทำตามพระทัยของพระเจ้า และรับการอภัยบาป โดยการถ่อมตัวและเชื่อในพระนามของพระเยซูคริสต์ แล้วเราก็จะได้รับการบรรเทาและหายโรค ดังนั้นเราจะมองดูโรคร้ายในแง่ไหนก็ตาม เราก็ยังพบพยานหลักฐานว่าการบำบัดโรคนั้นมาจากพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น และจากพระกิตติคุณแห่งการไถ่บาป

2. ถ้าโรคต่าง ๆ เป็นผลของการทำบาปดั้งเดิมเราอาจหวังได้ว่า พระเจ้าได้ทรงจัดการเตรียมหนทางที่จะแก้ไข พร้อมกับการไถ่บาป ตามธรรมดา ถ้าเราหาวิธีบำบัดโรคในยุคพระกิตติคุณซึ่งมีการเทศนาประกาศข่าวประเสริฐแห่งพระเยซูคริสต์แล้วเราก็ไม่ผิดหวัง หลักใหญ่แห่งการคุ้มครองรักษาของพระเจ้าและพระคุณของพระเจ้า ทั้งฝ่ายร่างกายและจิตวิญญาณของพลไพร่ของพระองค์ ปรากฏอยู่ตลอดเล่มในพระคัมภีร์เดิม การจัดเตรียมเป็นพิเศษเพื่อบำบัดโรค ด้วยอำนาจของพระเจ้านั้น ปรากฏอยู่ในบทบัญญัติและคำสั่งของโมเสส และภาพตามถ้อยคำของศาสตราจารย์ ได้บอกเรากล่าวหน้าว่า จะมี

พระผู้ไถ่บาปเสด็จมาสู่โลกในอนาคต พระผู้ไถ่บาปนี้ทรงเป็นแพทย์ผู้ประเสริฐ เป็นพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ และทรงเป็นพระผู้ไถ่บาป ซึ่งประกอบด้วยพระมหากษัตริย์คุณอย่างสิ้นเหลือ

การบำบัดโรคของอะบีเมเล็ก มิระยาม โยบนามาน และฮิสคียา การรักษาโรคเรื้อนให้หาย การรักษาชนชาติอิสราเอลให้หายจากพิษงู โดยมองดูรูปงูทองเหลือง การตั้งข้อบัญญัติที่ตำบลมารา และการกล่าวคำอวยพร และการแข่งสาปที่ภูเขาอิบาล และฉะริซิม การเตือนอย่างน่ากลัวต่อกษัตริย์อัสซา บทเพลงสดุดีบทที่ 103 และอิสยาห์บทที่ 53 เรื่องราวต่าง ๆ ที่อ้างมานี้ ก็ทำให้เราเห็นชัดเจนว่า พระคัมภีร์เดิมได้อธิบายไว้อย่างแจ่มแจ้งว่า การที่พระเจ้าทรงจัดการบำบัดโรคต่าง ๆ เป็นตามพระประสงค์และเป็นโดยพระราชอำนาจของพระเจ้า

3. พระราชกิจวัตรที่พระเยซูคริสต์ทรงปฏิบัติทำให้เราเข้าใจถึงหลักการใหญ่ ของการบำบัดโรค ด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้าว่า ต้องเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าแน่นอน พระชีวิตประวัติของพระองค์ในโลกนี้ ส้ำแดงให้เราเห็นชัดเจนทีเดียวว่า ศาสนาคริสต์ควรจะเป็นอย่างไรร จากพระคำรัสและการกระทำของพระเยซู เรารู้แผนการอันสมบูรณ์ของการไถ่บาปได้แน่นอน และพระชีวิตประวัติของพระเยซูเป็นพยานเกี่ยวกับการบำบัดโรคอย่างไร พระเยซูเสด็จไปตามบ้านตามเมืองต่าง ๆ เพื่อทรงบำบัดโรคพยาธิของประชาชน พระเยซูทรงรักษาโรคให้คนทุกคน ที่มาขอความช่วยเหลือ และการที่พระเยซูทรงกระทำเช่นนั้น ก็เพื่อทำให้คำพยากรณ์สำเร็จที่ว่า “บรรดาความทุกข์ภัยไข้เจ็บของเรา ท่านได้ทรงรับเอาเอง”

เมื่อเรารู้ว่าการรักษาโรคของพระเยซู ไม่ใช่การรักษาเพียงไม่กี่คน แต่เป็นส่วนใหญ่แห่งพระราชกิจวัตรของพระองค์ และรู้ว่าพระเยซูทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์ ด้วยการบำบัดโรคนานาชาติ และทรงกระทำจนสิ้นพระชนม์ พระองค์ทรงรักษาโรคทุกครั้งที่มีโอกาส และในการกระทำเช่นนั้น ไม่มีข้อสงสัยหรือปัญหาเลยว่า การรักษาโรคไม่ได้เป็นตามพระประสงค์ของพระองค์พระเยซูตรัสอย่างชัดเจนต่อคนเป็นโรคเรื้อนที่ยังสงสัยอยู่ว่า “เราจะรักษาโรคของเจ้าให้หายขาด” แต่พระองค์ทรงเสียดพระทัยเมื่อมีผู้ใดชักชวนในการไว้วางใจพระองค์ และเมื่อเราสังเกตดูพระราชกิจของพระเยซูคริสต์โดยดี ถ้วนแล้วเราจะรู้ว่าการนั้นเป็นตามพระประสงค์อันแท้จริงของพระเจ้า ในการไถ่โทษ และยังเปิดเผยให้เราเห็นบุคลิกลักษณะ และความรักของพระองค์ ที่มีได้เปลี่ยนแปลงเลย “พระเยซูคริสต์ทรงเป็นอยู่อย่างเดียวกัน ในเวลาเวลานี้ และเวลาวันนี้ และสืบ ๆ ไปเป็นนิรันดกาล” แน่แน่นอนทีเดียว เรามีรากฐานที่เราวางหลักศรัทธาของเราลงไปได้ว่า พระเยซูคริสต์เป็นศิลาอันมั่นคงเป็นนิรันดร์

4. แต่การไถ่บาป มีจุดศูนย์กลางอยู่ที่ไม้กางเขนขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า และเราจะต้องยึดหลักใหญ่นี้ไว้ เป็นรากฐานของการบำบัดโรค ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเสมอ ซึ่งหลักใหญ่สำคัญที่สุดอันนี้ วางรากอยู่บนการพลีพระชนม์ของพระเยซูบนไม้กางเขนหลักข้อนี้ต้องตามหลักข้อแรกที่เร

อ้างมาแล้ว ถ้าโรคภัยไข้ป่วยเป็นผลแห่งการหลงกระทำบาปของมนุษย์แล้ว การบำบัดโรคต้องร่วมอยู่ในการไถ่โทษแทนของพระเยซูคริสต์ด้วย ซึ่งผลบารมีแห่งพระอำนาจของพระเยซูคริสต์แผ่ไป ถึงทุกแห่งที่มีกระแสซาป

อีกประการหนึ่ง หลักที่สำคัญและชัดเจนที่สุดนี้ก็อ้างไว้ในพระธรรมอิสยาห์บทที่ 53 ดังเราได้เสนอมานี้แล้ว พระคัมภีร์ตอนนี้บอกเราว่า “ถึงอย่างนั้นก็ยังเป็นความเจ็บปวดของเราเอง ที่พระองค์รับแบกหาม” คำว่า “แบก” ในที่นี้ มีความหมายอย่างเดียวกันกับการรับภาระไถ่บาปของเรา และเป็นเรื่องทำนองเดียวกันกับเรื่องแพะรับบาปของปวงประชาชน และในบทเดียวกันใช้คำอย่างเดียวกันว่าพระเยซูเจ้าทรง “รับเอาความผิดบาปของคนทั้งปวงแบกไป” เช่นเดียวกับที่พระเยซูทรงแบกความบาปของเรา พระเยซูก็ทรงแบก ความเจ็บป่วยของเราไปด้วย

พระธรรมเปโตรฉบับต้นก็อ้างอย่างเดียวกันว่า “พระองค์เองได้ทรงรับแบกความบาปของเรา ในพระกายของพระองค์เองที่คืนไม่คืน... ด้วยรอยซึ่งพระองค์ได้ถูกเขียนนั้น ก็เป็นเหตุรักษาท่านทั้งหลายให้หายแล้ว” ในพระกายของพระเยซูคริสต์เองพระองค์ทรงแบกความพิการ ที่ร่างกายของเราไม่สามารถเป็นปกติได้ เพราะพิษของความบาป และทรงปล่อยร่างกายของเรา ให้เป็นอิสระหลุดพ้นจากความเจ็บป่วยนานาชนิดได้ อย่างมหัศจรรย์ “รอยโบยตี” อันทารุณโหดร้าย ที่พระองค์ทรงรับ ได้รวบรวมความเจ็บปวด และความทุกข์ทรมานของโลกซึ่งบัดนี้เราไม่มีความจำเป็นใด ๆ อีกแล้ว ที่จะต้องทนทุกข์ทรมานในร่างกายของเราเองต่อไป เพราะพระเยซูคริสต์ทรงรับแบกภาระกิจนั้น ๆ แทนเราหมดสิ้นแล้ว การกระทำของพระเยซูคริสต์ มีเพียงพอสำหรับทุกคนในโลก เมื่อเป็นเช่นนี้ การบำบัดโรคด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า จึงเป็นการช่วยให้หลุดพ้นอย่างใหญ่หลวงน่าอัศจรรย์ โดยพระโลหิตไถ่บาปขององค์พระเยซูคริสต์ และเราเรียกชื่อของพระองค์ที่พระองค์ทรงมอบไว้ให้แก่เราแล้ว มาเป็นสมบัติของเราได้โดยตรง

5. การเสด็จฟื้นคืนพระชนม์ขององค์พระเยซูคริสต์ ยังมีฤทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งกว่าไม้กางเขน โดยการนี้แหละ การบำบัดโรคด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าได้วางรากฐานไว้อย่างลึกซึ้งที่สุด การคืนพระชนม์ของพระเยซู เป็นการทำลายบาปทุกชนิด ซึ่งความบาปนั้นเป็นรากฐานของความเจ็บป่วย แต่ชีวิตใหม่ฟื้นขึ้นจากความตายของพระเยซู เป็นแหล่งผลิตความสุขสมบูรณ์และชีวิตใหม่ ให้แก่ร่างกายของเราที่ถูกไถ่ไว้แล้ว พระกายของพระเยซูคริสต์ ทรงเป็นธารน้ำทิพย์และเป็นพลังงานอันสำคัญที่สุด แห่งชีวิตของเรา พระองค์เสด็จออกมาจากอุโมงค์ด้วยพระกายชนิดใหม่ เป็นกายแห่งการฟื้นจากตาย ฉะนั้นพระองค์จึงทรงเป็นประมุขแห่งพลไพร่ของพระองค์ เพื่อจะให้มีชีวิตยั่งยืนเป็นนิรันดร์

พระเยซูคริสต์ได้ทรงรับฤทธานุกาภาพ ที่จะมีพระชนม์ตลอดกาล เพื่อพระองค์เองตามลำพังเท่านั้น แต่พระองค์ยังกลายเป็นธารแห่งชีวิตของเราด้วย พระเจ้า “ได้ทรงตั้งพระองค์ไว้เป็นประมุข

เหนือสิ่งสารพัดแห่งคริสตจักร” “เราทั้งหลายเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์” พระเยซูคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ และเสด็จกลับไปสู่สวรรค์ พระองค์นั้นแหละเป็นธารชีวิต ที่ให้เราเกิดพลังและบังเกิดมีชีวิตใหม่ เราได้รับประทานพระมังสะ (เนื้อ) และดื่มพระโลหิตของพระองค์ และเราอยู่ในพระองค์และพระองค์ทรงประทับอยู่ภายในจิตใจของเรา พระเยซูคริสต์ทรงประทับอยู่ในองค์พระบิดาอย่างไร ผู้ที่รับประทานเนื้อและดื่มพระโลหิตของพระเยซู จะมีชีวิตอยู่โดยพระเจ้าอย่างนั้นเหมือนกัน ข้อนี้ใหญ่ยิ่งและสำคัญที่สุด เป็นหลักการที่ประเสริฐที่สุด สำหรับบำบัดโรคของร่างกายมนุษย์ โดยพระนามของพระเยซูคริสต์ นี้แหละคือ “ชีวิตของพระเยซู...ปรากฏในเนื้อหนังของเราซึ่งต้องตายนั้น”

6. เพราะเหตุนี้เราจึงต้องรับชีวิตใหม่อย่างสมบูรณ์ ความตายและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูเจ้า ได้ทำให้เกิดมี “อ่าว” แยกชีวิตปัจจุบันจากชีวิตอดีตของทุกคน ที่ได้พ้นบาปแล้ว เหตุฉะนั้น “ถ้าแม้คนหนึ่งคนใดอยู่ในพระคริสต์ คนนั้นเป็นคนถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่า ๆ ก็ได้ล่วงไป นี้แน่กลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” ความตายของพระเยซู ได้ฆ่าชีวิตเก่าของเราหมดสิ้นแล้ว ชีวิตของพระเยซูผลิตชีวิตใหม่สำหรับเรา และข้อนี้ก็เป็นความจริง เกี่ยวกับชีวิตแห่งร่างกายของเราด้วย ทั้งนี้มิใช่เป็นการรี้นพื้นพลังเก่า อันเป็นของปกติในร่างกายของเรา หรือมิใช่เป็นการก่อสร้างขึ้นใหม่ จากองค์ประกอบอันเดิมของเรา เพราะสิ่งเดิมนั้นล่วงพ้นและเปลี่ยนสภาพไปหมดสิ้นแล้ว และในการเนรมิตตัวของเราใหม่ ความอ่อนแอซึ่งเป็นพลังธรรมชาติของเรา อาจคิดตัวร่วมไปด้วย แต่ทั้งนี้เป็นพลังซึ่ง “เมื่อก่อนอ่อนกำลังแล้วก็มีกำลังมากขึ้น” ไม่มีอะไรที่จะใช้ในการเริ่มชีวิตเช่นนั้นเลย เพราะเป็นเหมือนการเนรมิตสร้างใหม่ และเป็นเหมือนการฟื้นจากความตาย คือออกมาจากอุโมงค์ฝังศพ และออกมาจากความหวังเดิมที่ล้มเหลว และอุปกรณ์เดิมทุกชนิดที่ใช้ไม่ได้เลย

หลักการอันนี้แหละ ก็เป็นหลักสำคัญยิ่งนักเกี่ยวกับการบำบัดโรคด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ถ้าเรายังขึ้นมองร่างกายของเรา ด้วยลักษณะชีวิตธรรมชาติเดิมแล้ว เราจะต้องผิดหวัง แต่เมื่อเราเลิก หรือหยุดไว้วางใจเลือดเนื้อของเรา และมององค์พระเยซูคริสต์ และมองชีวิตที่อยู่เหนือธรรมชาติของพระองค์แล้ว เราจะรับกำลังสำหรับทั้งร่างกายและจิตวิญญาณ และเราจะพบความจริงที่ว่า “ข้าพเจ้ากระทำทุกสิ่งได้โดยพระเยซูคริสต์ผู้ทรงชูกำลังข้าพเจ้า”

7. อันดับต่อไป จึงเป็นการได้บาปเกี่ยวกับร่างกายของเรา ซึ่งพระคริสต์เป็นผู้นำมาเสนอ คือไม่ใช่แต่เพียงรักษาร่างกายของเราเท่านั้น แต่ให้มีชีวิตใหม่แก่เรา ไม่ใช่เป็นเพียงการจัดระดับ หรือขยายชีวิตเดิมของเรา ตามรากฐานแห่งระบบวิถีของชีวิตเก่า ๆ เลย เป็นพลังใหม่แห่งชีวิตใหม่จริงๆ ฉะนั้นพลังใหม่นี้ย่อมแผ่ถึง สำหรับคนที่มีอนามัยดีและสำหรับคนที่เป็นโรคร้ายไข้วัยทุก ๆ คน จะหยิบเอามาเป็นสมบัติของตนเอง พลังใหม่ที่เรานี้เป็นชีวิตใหม่จากเบื้องบน เหมือนการเปลี่ยนชีวิตที่เป็นน้ำทำให้กลายเป็นน้ำองุ่นจากสวรรค์

เหตุฉะนั้นเราจำเป็นต้องติดต่อกับ และสนิทสนมกับองค์พระเยซูคริสต์ตลอดเวลา และรับพลังใหม่จากพระองค์อยู่เรื่อย ๆ พลังนี้ไม่ใช่เป็นพลังที่เราเบิกมาได้ครั้งเดียว แล้วใช้ได้ตลอดกาล แต่เป็นพลังที่จะต้องเบิกเอา ด้วยความไว้วางใจพระเจ้าอยู่เรื่อย ๆ และสม่ำเสมอ ทั้งนี้เป็นการรื้อฟื้นพลังใหม่ในตัวของเราจากวันหนึ่งไปจนถึงอีกวันหนึ่ง คล้าย ๆ กับเราต้องรับประทานอาหาร เพื่อมีเรี่ยวแรงใหม่ทุก ๆ วัน ไม่ใช่รับประทานอาหารครั้งเดียว แล้วมีแรงตลอดชีวิตฉะนั้นพลังใหม่จากสวรรค์สำหรับร่างกายของเรา ก็จำเป็นต้องเบิกมาจากพระเจ้า และใช้ในวาระที่จำเป็นและต้องการเหมือนกับที่เรารับประทานอาหารประจำวัน

ชีวิตเช่นนี้เป็นชีวิตที่มีเคล็ดลึกลับ เราจะต้องมองชีวิตในแง่ที่บริสุทธิ์ เป็นพิเศษทุก ๆ แ่ง ทุก ๆ รส และทุก ๆ อากัปกริยา ในร่างกายของเรา เรากำลังทรงชีวิตของเราอยู่บนชีวิตของพระเจ้า ฉะนั้นเราจะต้องมีชีวิตอยู่เหมือนพระองค์ และเพื่อพระองค์และเราจะมีร่างกาย โดยมีพลังจากสวรรค์คอยเพิ่มเติมฤทธิ์อำนาจให้แก่จิตวิญญาณ และมีแรงพอทำงานสำหรับพระราชกิจของพระเจ้า ในฐานะที่เรามีชีวิตอย่างคริสเตียนพึงปฏิบัติ ถ้อยคำที่เราพูด เป็นถ้อยคำที่พระเจ้าประทานจากสวรรค์ให้แก่เรา เพื่อให้เกิดพลังฤทธิ์นี้ขึ้นมาได้ และการงานของเรา เป็นการทำงานที่ผ่านชีวิตของพระเจ้า ฉะนั้นความศักดิ์สิทธิ์อันนี้จะหุ้มห่อร่างกายของเราให้ประสิทธิ์ผล ซึ่งเราจะรู้สึกเสมอว่า ร่างกายของเราเป็นพระวิหารของพระเจ้า เท่า ๆ กับจิตวิญญาณของเราเหมือนกัน

8. เอเจนต์หรือตัวแทนที่ใหญ่ยิ่ง ซึ่งเป็นผู้นำพลังของชีวิตใหม่ เข้ามาสู่ร่างกายของเราได้ ผู้นี้คือองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ การไถ่บาปขององค์พระเยซูคริสต์ ยังไม่สำเร็จเรียบร้อย โดยปราศจากกิจการงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูผู้ไถ่บาปมิได้เสด็จมาปรากฏ ให้เห็นด้วยสายตาของเราเหมือนสมัยโน้นที่พระองค์ทรงหยุดพักทายคนป่วย เอาพระหัตถ์วางบนร่างกายของคนป่วย คนง่อย คนตาบอด แต่เดี๋ยวนี้ทรงกระทำโดยฤทธิ์พระวิญญาณ แต่พระวิญญาณมีฤทธิ์เหมือนพระเยซู จึงเป็นพลังในเรือนร่างของเรา เหมือนพลังงานพระเยซู ที่เข้าไปในตัวคนป่วยสมัยโน้นเหมือนกัน และจะยังผลให้เกิดความสุขสมบูรณ์ แก่ผู้ทนทุกข์ทรมานสมัยนี้ ให้บำบัดทุกเท่า ๆ กับคนในสมัยโบราณ โน้นเหมือนกัน

พลังฤทธิ์ของพระเจ้าอันเดียวกันนั้น มิได้ปรากฏแก่เราให้เห็นได้ด้วยตา แต่ปรากฏเป็นอำนาจพลังทางวิญญาณ นางมาเรียได้รู้จักองค์พระเยซูด้วยวิธีใหม่ ภายหลังจากที่พระเยซูคริสต์เสด็จฟื้นคืนพระชนม์ในวาระแรกที่นางเห็นองค์พระเยซู นางจะผวาเข้าไปกอดพระบาทขององค์พระเยซู แต่พระเยซูตรัสว่า “อย่ายึดหน่วงเราไว้” เพราะเราจะ “ขึ้นไป” เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว นางจึงรู้ว่าองค์พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้พิชิตความตาย จะได้เสด็จกลับไปสู่สวรรค์ดังนั้นเปาโลจึงรู้จักองค์พระเยซู มิใช่รู้จักทางเนื้อหนังหรือรู้จักด้วยกาย แต่รู้จักทางวิญญาณ

ทำนองเดียวกันเมื่อพระเยซูคริสต์แก่สาวก ที่เมืองกัปเรนาอูมว่า “เราเป็นทิพย์อาหารแห่งชีวิต” กล่าวคือ เป็นแหล่งกำเนิดของการบำบัดโรคทุกชนิดและพระเยซูคริสต์เพิ่มเติมอีกว่า “ถ้าท่านทั้งหลายจะให้เห็นบุตรมนุษย์ขึ้นไปยังที่ ที่ท่านอยู่แต่ก่อนนั้นท่านจะว่าอย่างไรเล่า? จิตวิญญาณนั้นเป็นที่ให้มีชีวิต เนื้อหนังไม่สู้จะเป็นประโยชน์นัก” โดยเหตุผลข้อนี้เอง ทำให้คนหลายคนรู้สึกยุ่งยากใจมาก ที่จะมาหาองค์พระผู้บำบัดโรค ทั้งนี้เพราะเขาไม่รู้จักพระวิญญาณบริสุทธิ์ และไม่รู้จักพระเจ้าทางจิตวิญญาณเลย

ความรักและชีวิตขององค์พระเยซูคริสต์มาถึงเราได้ โดยผ่านองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ ต้องมีแสงสว่างของพระเจ้า ซึ่งสามารถกระจายแสงสว่าง และชีวิตของพระองค์ให้แก่เรา พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ทำให้ ความรักและการปรากฏของพระเจ้าอยู่ในตัวของเรา ทั้งนำเอาสิ่งลึกลับขององค์พระเยซูคริสต์มาสำแดงให้เราเห็น องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นผู้กลั่นกระแสมของชีวิตของพระเจ้าเข้าไป และทำให้กระจายซึมซาบในตัวของเราอย่างน่าชื่นใจ ตลอดทุก ๆ ส่วนทั่วร่างกายของเรา พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ปลุกให้เกิดชีวิตขึ้นได้อย่างฉับพลัน ขณะพระเยซูคริสต์ยังอยู่ในโลก พระองค์ทรงขับผีออกโดยใช้พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นอุปกรณ์ และเดี๋ยวนี้ “ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตาย สถิตอยู่ในท่านทั้งหลายพระองค์ผู้ทรงบันดาลให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตายนั้นแล้ว จะทรงทำให้กายที่ตายแล้วของท่านทั้งหลาย เป็นขึ้นมาใหม่โดยเดชพระวิญญาณของพระองค์ ซึ่งอยู่ในท่านทั้งหลาย”

9. ชีวิตใหม่นี้เช่นเดียวกับพระพรทั้งหลาย ที่มาจากพระเยซูคริสต์ เป็นของประทานให้แก่ทุกคนเหมือนกันหมด โดยไม่คิดมูลค่าหรือค่าธรรมเนียมใด ๆ เลย เพราะเป็นพระคุณของพระเจ้า ที่ทรงพระราชทานให้เปล่า ๆ และมีได้ทรงเลือกหน้าผู้ใด

ทุก ๆ สิ่งที่ผ่านมาโดยองค์พระเยซูคริสต์นั้น ต้องมาโดยพระคุณ ไม่ได้อาศัยบุญบารมีใด ๆ เลย แต่เป็นโดยความเชื่อ ดังนั้นการบำบัดโรคของเรา ต้องมาจากพระเจ้าทั้งสิ้น หรือมิฉะนั้นก็ไม่ใช่โดยพระคุณของพระเจ้าเลย ถ้าพระเยซูทรงรักษาโรค พระเยซูต้องทรงเป็นผู้กระทำแต่พระองค์เดียว หลักข้อนี้ควรจัดปัญหาทุกชนิด เกี่ยวกับการบำบัดโรคด้วยความเชื่อ ของธรรมชาติกับของฝ่ายวิญญาณจิตของฝ่ายโลกกับของฝ่ายสวรรค์ กิจการของมนุษย์และพระคุณของพระเจ้า จะคลุกปะปนกันไม่ได้เลย ท่านจะเทียมแอกให้เต่าวิ่งคู่กับหัวจักรรถไฟนั้น มันไปด้วยกันไม่ได้ สองอย่างนี้ทำงานร่วมกันไม่ได้เลย ของประทานแห่งพระกิตติคุณ เป็นของพระราชทานมาจากพระเจ้าและพระเจ้าทรงกระทำสิ่งที่ยากที่สุดเพื่อตัวเราได้ แต่พระองค์มิได้ทรงช่วยสมรรถภาพของเราเอง เพื่อทำสิ่งที่ง่ายที่สุด คนที่หมดหวังและพึ่งตัวเองไม่ได้เลยก็มีหวังหายโรคได้มากกว่าคนที่นึกว่า เขาช่วยตัวเองได้บ้าง เราต้องพึ่งพระองค์เต็มที่

ถ้าเราจะแสวงหาการรักษาโรคร้ายไข้อย่าง “อุปกรรม” ของโลกนี้ ก็จงไปจัดการให้ดีที่สุด เพื่อได้ผลเลิศที่สุด แต่ถ้าจะบำบัดโรคโดยใช้พระนามของพระเยซู การบำบัดนั้นต้องมาโดยพระคุณของพระเจ้าเท่านั้น

ถ้าการบำบัดโรคเป็นส่วนหนึ่งของ พระกิตติคุณและเป็นส่วนหนึ่งแห่งของพระราชทานจากพระเจ้าแล้วไซ้ จะมีความลำเอียงไม่ได้เลย การบำบัดโรคเป็นของพระราชทาน มิใช่เฉพาะผู้หนึ่งผู้ใด แต่เป็นของประทานสำหรับทุกคน ที่มีความศรัทธาและยินดีเชื่อฟังพระองค์คือ “ใครผู้ใดมีน้ำใจประสงค์ ก็ให้ผู้นั้นมารับประทานน้ำแห่งชีวิต โดยไม่ต้องเสียค่าอะไรเลย” เป็นความจริงว่า ถ้าใครจะมาหาพระเจ้า ผู้นั้นต้องยอมปฏิบัติตามกติกาง่าย ๆ คือการเชื่อฟังด้วยความศรัทธา แต่สิ่งนี้ไม่ใช่เป็นการลำเอียง เข้าฝ่ายใดและไม่ได้ทรงเลือกหน้าผู้ใด ใครที่มีความวางใจและเชื่อฟังพระองค์ ผู้นั้นก็เอื้อมเอาฤทธิ์เดชของพระเจ้า มาใช้บำบัดโรคของเขาได้

10. กติกาง่าย ๆ สำหรับพระพรอันใหญ่หลวงนี้ คือต้องมีความเชื่อพระเจ้า โดยไม่เห็นด้วยตา พระคุณที่ไม่ต้องสร้างบารมี และความเชื่อที่ไม่เห็นด้วยตา จะต้องเดินคู่กันไปเสมอ เป็นเสมือนหลักที่เป็นลูกฝาแฝดของพระกิตติคุณที่เดียว มีสิ่งเดียวที่พระเจ้าประสงค์ จะให้คนที่จะมารับพระคุณจากพระองค์ คือให้ผู้นั้นเชื่อฟังพระวามะของพระองค์เท่านั้นก็พอ แต่การวางใจนี้ จะต้องเป็นการไว้วางใจที่แท้จริง ผู้นั้นจำเป็นต้องเชื่อ และไม่มี ความสงสัยเลยถ้าพระวามะของพระเจ้าเป็นความจริง ก็ต้องเป็นความจริงอย่างเด็ดขาด โดยปราศจากข้อแม้

เมล็ดพืชเล็ก ๆ ที่งอกในซอกหิน อาจฝ่าศิลาใหญ่หรือภูเขา ด้วยรากของมัน แต่ต้องเป็นเมล็ดที่ปราศจากเชื้อโรคใด ๆ เพราะรอยถลอกเล็ก ๆ อาจนำเชื้อโรคเข้าไปทำลายชีวิตภายในได้ ความสงสัยเล็ก ๆ แต่เพียงอย่างเดียว จะทำลายสมรรถภาพของความเชื่อได้อย่างมหากาล เมื่อเป็นเช่นนี้ เราจะต้องเชื่อและวางใจในพระวามะของพระเจ้า ความเชื่อที่ต้องคอยดูแลเหตุการณ์สำคัญ และต้องคอยหนุนหลักฐานเสียก่อน ความเชื่อหรือความศรัทธาเช่นนั้นจะไม่แข็งแรงเลย ต้นไม้ที่ตั้งต้นงอกโดยเอนลำต้นแล้ว จะต้องล้มล้มค้ำอยู่เสมอ ความจริง “ความเชื่อ” ชนิดที่ต้องอาศัยสิ่งที่ต้องเห็นด้วยตาก่อนเสมอแล้ว “ความเชื่อ” ชนิดนั้นไม่ใช่ความเชื่อเลย “ผู้ที่ไม่ได้เห็น.... แต่ได้เชื่อก็เป็นสุข”

อับรามต้องเชื่อพระเจ้า และได้รับชื่อว่าเป็นบิดาแห่งความเชื่อ ก่อนที่อับรามจะรับรู้คำตอบของพระเจ้า และแท้ที่จริง สิ่งที่มีมองเห็นอยู่ในขณะนั้นมันขัดแย้งกับเหตุผล ในพระธรรมปฐมกาลบทที่ 17 มีตอนหนึ่งซึ่งบอกไว้อย่างน่าฟังว่า “เจ้าจะเป็นบิดาของชนหลายประเทศ” แล้วพระเจ้ายกทรงเปลี่ยนนามของอับราม มาเป็นอับราฮาม ซึ่งแสดงว่าอับราฮามมีความเชื่อมาก ได้สำแดงตัวต่อชาวโลกที่เขายืนยันว่าอับราฮามได้เชื่อพระเจ้า

ครั้นแล้วพระเจ้าตรัสต่อไป น้าอัสจรรยาจริง ๆ คำพูดตอนนี้มิได้เป็นเพียงพระสัญญาเท่านั้น แต่เป็นเหตุการณ์ที่สัมฤทธิ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว กล่าวคือพระเจ้าตรัสว่า “เราได้ให้เจ้าเป็นบิดาของชนหลายประเทศ” ความศรัทธาได้ทำให้อนาคตกลายเป็นอดีตไปแล้ว และสิ่งที่ยังไม่สำเร็จ ก็สำเร็จด้วยความเชื่อ ดังนั้นเราจำเป็นต้องเชื่อเสียก่อน แล้วเราจึงรับฤทธิ์เดชแห่งชีวิตขององค์พระเยซูคริสต์ เพื่อบำบัดโรคของเรา และเพื่อรับพระพรทุก ๆ อย่างของพระกิตติคุณ

11. เราจำเป็นต้องอยู่ใต้ข้อผูกพันแห่งการบำบัดโรค โดยพระเจ้าหรือ? เป็นสิทธิของเราที่เราจะเลือกเอาว่า เราจะใช้วิธีบำบัดโรค ด้วยวิธีการของมนุษย์หรือจะเลือกใช้วิธีบำบัดโรค โดยอิทธิฤทธิ์ของพระเจ้าด้วยการเชื่อฟัง? มันไม่ใช่ “ข้อปฏิบัติและข้อบัญชา” สำหรับเราดอกหรือที่เราจะต้องเชื่อฟัง มันไม่ใช่พระอำนาจของพระเจ้า ที่จะทรงจัดการกับร่างกายของเรา ซึ่งพระองค์ทรงไถ่ไว้แล้วหรือ? ถ้าเราเลือกเอาวิธีอื่นมาบำบัดโรคแห่งร่างกายของเรา จะมีเป็นการหมิ่นประมาท หรือแสดงความหยาบคายต่อพระเจ้าหรือ? พระกิตติคุณแห่งการรอดพ้นบาป มิได้เป็นบัญญัติเท่า ๆ กับคำสัญญาสำหรับดอกหรือ? และพระกิตติคุณแห่งการบำบัดโรค ด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้า มิได้มีอำนาจเท่าเทียมกับพระกิตติคุณแห่งการหลุดพ้นบาปดอกหรือ?

พระเจ้ามิได้ทรงเลือกตราพระราชบัญญัตินี้ เกี่ยวกับการกำจัดโรคร้าย ซึ่งเข้ามาเบียดเบียนโลกของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงเนรมิตไว้ดอกหรือ? และเรามีสิทธิอะไร ที่จะไปขัดขวางกับวิธีบำบัดของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้ว่า จะทำให้เรารมเย็นผาสุก พระเจ้ามิได้ทรงลงทุนอย่างมากมาดอกหรือ? ที่จะเตรียมทางรอดเพื่อกู้ร่างกายบุตรของพระองค์ให้หลุดพ้นความทุกข์ ซึ่งจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของการช่วยให้หลุดพ้นบาป และพระเจ้ามิได้ทรงหวงแหนพระเกียรติและสิทธิของพระบุตรที่รักองค์เดียวของพระองค์ ให้จัดการบำบัดโรค โดยเฉพาะดอกหรือ? พระเจ้ามิได้อ้างสิทธิดอกหรือว่า พระองค์ทรงเป็นเจ้าของร่างกายบรรดาบุตรของพระองค์ ที่พระองค์ทรงช่วยให้หลุดพ้นบาป และพระองค์มิได้อ้างสิทธิดอกหรือ ที่พระองค์จะจัดการพิทักษ์รักษา และเยียวยาคนของพระองค์ ด้วยวิธีการของพระองค์เอง? พระเจ้ามิได้ทรงมอบใบสั่งบำบัดโรค ชนิดสำคัญอดเยี่ยมไว้ให้เราดอกหรือ และวิธีบำบัดโรคโดยวิธีอื่น ซึ่งเป็นวิธีที่พระองค์มิได้ทรงรับรองหรือให้อำนาจ และเราจะกล้าเสี่ยงภัยด้วยตัวของเรตามลำพังหรือ? แน่นอนคำถามเหล่านี้มีคำตอบของมันเอง และทรงเปิดโอกาสไว้ช่องหนึ่งเสมอ เพื่อให้บุตรและธิดาทุกคนของพระองค์ ซึ่งได้รับแสงสว่างแล้ว จะได้เห็นความจริงอันมีเกียรติยิ่งของพระองค์ และพระคำรัสของพระองค์ที่ตรัสไว้ในวันนั้น บรรดาบุตรและธิดาของพระเจ้าจะพากันร้องว่า “สาธุ” และ “อาเมน”

12. พระบัญชาของพระเจ้า เกี่ยวกับร่างกายและจิตวิญญาณของเรานั้น ได้บริหารด้วยกฎเกณฑ์วางไว้ตายตัวแล้วและพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้เขียนข้อความเหล่านั้นไว้อย่างง่าย ๆ สำหรับคนที่มิใจ

เป็นธรรมจะได้เข้าใจ และใช้ให้เกิดประโยชน์ พระเจ้าทรงทำงานจากภายในออกมาภายนอก เริ่มต้นด้วยจิตวิญญาณของเรา ก่อน แล้วจึงกระจายชีวิตและพระอำนาจของพระองค์ ให้เข้าไปในร่างกายของเรา เป็นอันดับรองลงมา แต่มีหลายคนมาหาพระเจ้า เพื่อให้บำบัดโรค ทั้ง ๆ ที่จิตใจภายในยังสกปรก และโสมด้วยความคิดบาปนาาชนิด พระเจ้ามิได้ทรงปฏิเสธการรักษาโรคของคนเหล่านั้นเสมอ แต่พระเจ้าทรงตั้งต้นรักษาจิตวิญญาณเป็นอันดับแรก และเมื่อจิตใจของเราพร้อมที่จะต้อนรับชีวิตของพระเยซูไว้ในตัวของเราแล้ว เมื่อนั้นพระเจ้าทรงเริ่มบำบัดโรคของร่างกายของเรา

มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ระหว่างภาวะของจิตวิญญาณ และภาวะของร่างกาย ยอห์นอริษฐานเพื่อมาโยว่า “ข้าพเจ้าอริษฐานขอให้ท่านได้เจริญสุขสบายในทุกประการ เหมือนอย่างจิตวิญญาณของท่านจำเริญอยู่นั้น” เมฆเล็กแห่งความบาปในหัวใจ จะทิ้งรอยมีดบนสมองและบนเส้นประสาทด้วย และจะกีดกันตัวเราที่สรรพางค์กาย ลมแห่งความพยายามเกิดขึ้นในจิตวิญญาณ ก็สามารถทำให้โลหิตในกายเราเป็นพิษได้ มันจะกีดกันการเดินของโลหิตทั่วร่างกาย จิตใจที่สงบ แจ่มใสและวางใจในพระเจ้า จะทำให้ร่างกายมีความสดชื่น และเกิดพลังแรงเป็นพิเศษ และจะเป็นการเปิดโอกาสให้พระเจ้าทรงเป็นชีวิตจริงในชีวิตของเรา

นอกจากนั้น การบำบัดโรค มักค่อย ๆ เจริญเติบโต จนกระทั่งโรคร้ายหายเด็ดขาด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจิตใจของเรา ค่อยเจริญขึ้นและมีความเชื่อมากขึ้นในเมื่อเรายึดองค์พระเยซูคริสต์ไว้อย่างเข้มแข็ง ยิ่งขึ้นหลักของการรับชีวิตจากพระเจ้าทางจิตใจ ก็มีลักษณะคล้ายกับความเจริญเติบโตของพืชทั่ว ๆ ไป ตามธรรมชาติ กล่าวคือ “พืชงอกจำเริญขึ้นเป็นลำต้นก่อนภายหลังก็ออกรวง และก็มีเมล็ดข้าวเต็มในรวงนั้น” หลายคนอยากได้เมล็ดข้าวทันที ทั้งที่ใบอ่อนเพิ่งจะผลิออกออกมา ถ้าพระเจ้าจะให้เกิดผลแก่เราทันทีทันใดขณะที่จิตใจของเรายังไม่พร้อม น้ำหนักของเมล็ดจะทับกิ่งอ่อนหักเท่านั้นเอง เราจะต้องมีกำลังต้านทาน เพื่อรับพระพรจากเบื้องบน โดยมีใจสงบเจียบและจิตเข้มแข็ง บางทีการเตรียมนี้ก็เสร็จเรียบร้อย ก่อนที่พระพรจะตกถึงตัวเรา ฉะนั้นผลการบำบัดโรค จึงหายขาดในทันทีทันใดอย่างรวดเร็ว แต่การบำบัดโรคแต่ละราย พระเจ้าทรงทราบว่าจะจัดการอย่างไร เพื่อความเหมาะสมแก่คนนั้น ๆ แต่เมื่อรวมความแล้ว ก็คือพระเจ้าทรงทำงานภายในร่างกายของเรา

มีขอบเขตจำกัดที่วางไว้ตายตัว สำหรับการรักษาโรคด้วยเหมือนกัน โดยมีหลักการที่แน่นอนหลายประการ และเราต้องจดจำไว้ด้วยว่า ชีวิตใหม่ของร่างกายที่พระเจ้าพระราชทานให้ นี้ ไม่ใช่ชีวิตอมตที่ไม่รู้จักตาย ร่างกายของเราหายโรคด้วยฤทธิ์ของพระเจ้าแล้วก็จริง แต่ก็ยังเป็นร่างกายที่ต้องตายอีก มีบางครั้งคนมักถามว่า “เหตุไฉนคนจึงต้องตาย ถ้าพระเยซูยังคงทำการบำบัดโรคอยู่เสมอ ๆ?” ทั้งนี้ก็เพราะว่าความเชื่อจะเดินไปไกลได้เท่ากับพระสัญญาของพระเจ้าเท่านั้น และไม่มีตอนไหนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้เลยว่า มนุษย์จะไม่ตายในยุคนี้พระสัญญาคือความสมบูรณ์

สุขภาพ และกำลังตลอดชีวิตของเรา จนกระทั่งการงานแห่งชีวิตของเราสำเร็จครบบริบูรณ์ แต่มีหลายคนมิได้เข้าไปใน “อาณาจักรแห่งพระสัญญา” นี้ ก็เพราะความไม่เชื่อของเขา เพราะเขาเป็นเสมือนชนชาติอิสราเอลที่คอแข็งคือดึง แท้ที่จริง มันเป็นส่วนหนึ่งแห่งชีวิตที่ฟื้นขึ้นมาจากความตายขององค์พระเยซูคริสต์ ซึ่งอยู่ในตัวของเรา แต่ไม่เต็มบริบูรณ์ เป็นเพียงผลแรกแห่งชีวิตของพระเยซูเท่านั้น เมื่อพูดถึงชีวิตไม่รู้จักตายใน 2 โครินธ์ 5:5 เปาโลบอกเราว่า “พระเจ้าเองเป็นผู้ที่ทรงเตรียมเราไว้สำหรับการเปลี่ยนแปลงนี้ และพระองค์ได้ทรงโปรดประทาน พระวิญญาณเป็นมัดจำไว้กับเรา”

นี่เป็นเสมือนเงินมัดจำ ซึ่งเรามัดจำไว้เพื่อซื้อที่นา แต่เป็นเงินมัดจำจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้นเดี๋ยวนี้พระเจ้าทรงพระราชทานให้เรา ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ คือพระราชทานชีวิตไว้ในร่างกายใหม่ของเรา ซึ่งเป็นส่วนเล็ก ๆ ส่วนหนึ่งของชีวิตใหม่ที่ฟื้นขึ้นมาจากตาย และจะครบทั้งหมดอย่างสมบูรณ์ เมื่อพระเยซูเสด็จมา แต่ชีวิตใหม่ที่พระเจ้าทรงพระราชทานให้แก่เรานี้แหละ มีราคามากกว่าสิ่งใด ๆ ทั้งหมดในโลก

อีกประการหนึ่ง ชีวิตของเราปัจจุบันนี้ ก็มีความจำกัดขนาดและจำกัดคุณภาพ ร่างกายธรรมดาของเรา ณ ปัจจุบันนี้ มีพลังพอที่จะต้านทานความพลัดดันและมีอำนาจพอที่จะรับรองสิ่งพิเศษ ที่ผิดจากธรรมดาทุกอย่างหรือไม่? เรามีคำสัญญาจากพระเจ้าว่า เราจะมีเรี่ยวแรงพอที่จะทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า และมีพลังพอที่จะรับใช้พระเยซูคริสต์ แต่เราจะไม่มีพลังพอที่จะใช้ในการโอ้อวด หรือเปลืองโดยไร้ประโยชน์เช่นในการกระทำความบาปหรือเห็นแก่ตัว

ภายในวงจำกัดที่พระเจ้าทรงตั้งให้เรา เกี่ยวกับหน้าที่การงานของเรา และวงจำกัดนี้อาจกว้างขวางกว่าพลังปกติสามัญ ที่เรามีอยู่ในกายของเราด้วยซ้ำไป แต่เรา “กระทำทุกสิ่งได้โดยพระเยซูคริสต์ผู้ทรงชูกำลัง” ของเรา และจะรับทำงาน โดยปราศจากความกลัวอำนาจใด ๆ ทั้งสิ้น จะเป็นการเสี่ยงภัยผลิตตนเองก็ดี จะเป็นความยากลำบาก ที่จะต้องเผชิญก็ดีจะเป็นความอ่อนแอของร่างกายก็ดี และจะเป็นภาวะดินฟ้าอากาศก็ดี เราก็สามารถทนทานได้ ทั้งสิ่งที่ใช้เวลาและกำลังมากที่สุด ในยามที่พระเยซูคริสต์ทรงเรียกเรา เราจะได้รับฤทธิ์อำนาจในการอุปถัมภ์ และจะพบว่า “พระเจ้าทรงฤทธิ์อาจประทานสรรพคุณอันอุดม...เพื่อท่านจะมีสิ่งของทุกอย่าง พอสำหรับตัวเสมอ ทั้งจะมีสิ่งของบริบูรณ์สำหรับการดีทุกอย่างด้วย”

แต่ให้เราลองทำสิ่งที่พระเจ้าทรงหวงห้ามดูซิว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น ให้เราเดินออกจากร้านน้ำพระทัยของพระองค์ดูซิ และลองใช้พลังกายของเราเพื่อตนเองหรือเพื่อทำบาปดูซิ ชีวิตของเราจะหมดกำลังเหมือนชิมชันทอดกำลัง และจะเหี่ยวแห้งไปเหมือนกับต้นละหุ่งของโยนาห์

ชีวิตของเราต้องสำแดงความจริงแห่งข้อนี้คือ “สิ่งสารพัดเป็นมาจากพระองค์ และเป็นมาโดยพระองค์ และเป็นมาเพื่อพระองค์ จงถวายเกียรติยศแด่พระองค์สืบ ๆ ไปเป็นนิตย์ อาเมน”

บทที่ 3 คำแนะนำซึ่งปฏิบัติได้ผล

หลังจากที่ได้พิจารณาตามหลักพระคริสตธรรมคัมภีร์ ในเรื่องการบำบัดโรคด้วยความเชื่อในพระเจ้าก็มีปัญหาเกิดขึ้นว่า ผู้ที่เชื่อตามหลักพระคัมภีร์อย่างมั่นคงแล้ว จะต้องทำอะไรจึงจะได้รับพระพร ในการหายโรคโดยความเชื่อ?

1. ต้องยึดพระคริสตธรรมคัมภีร์ไว้เป็นหลักในเรื่องนี้จริง ๆ นี่คือหลักเดียวที่แน่นอน ความเชื่อของท่านจะวางรากอยู่บนหลักใหญ่ และพระสัญญาของพระคริสตธรรมคัมภีร์ ถ้ามีฉะนั้นแล้วท่านจะต้านทานกับอุปสรรค และการทดลองซึ่งจะประสบแน่ไม่ได้ ท่านจะต้องแน่ใจว่าการบำบัดโรค เป็นส่วนหนึ่งของพระกิตติคุณ และการไถ่บาปของพระคริสต์ การให้เหตุผลและคำสอนทั้งหลายของมนุษย์ จะไม่สามารถทำให้ท่านเปลี่ยนใจได้

การที่ไม่ได้รับผลในเรื่องนี้ ส่วนมากก็เป็นเพราะสงสัย หรือไม่แน่ใจต่อพระคำรัสของพระเจ้ามีบางคนแย้งว่า พระสัญญาของพระเจ้าที่สัญญาไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์นั้น ไม่ใช่เป็นพระสัญญาสำหรับเรา แต่เป็นพระสัญญาสำหรับอัครสาวก และสำหรับคนในยุคของอัครสาวกเท่านั้น บางคนจึงท้อถอยและหมดมานะ จนไม่ทราบว่าควรเชื่อพระคริสตธรรมคัมภีร์ ในเรื่องนี้อย่างไรต่อไปอีกดีหรือไม่?

ถ้าพระสัญญาเหล่านั้น เหมาะสำหรับอัครสาวกเท่านั้น เหตุไฉนพระสัญญาอื่น ๆ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ จึงไม่มีไว้สำหรับพวกสาวกเหล่านั้นเล่า? ถ้าเราจะพิจารณาพระสัญญาของพระเจ้าในพระคริสตธรรมคัมภีร์ตั้งแต่พระธรรมอพยพ จนถึงพระธรรมยากอบแล้ว และเปรียบเทียบพระวาทะของพระเจ้าเหล่านั้นดูด้วยใจเป็นธรรม จนความจริงปรากฏชัดเจนในใจของท่านเอง และกระทั่งหลักฐานนั้นแสดงเด่นชัดจนต้องพูดว่า “ถูกแล้ว นี่เป็นความจริง แม้ว่าคนทั้งโลกจะปฏิเสธ ข้าพเจ้าก็จะไม่ยอมทิ้งความจริงนี้ไป”

ให้เราคุกเข่าอธิษฐาน และรับสารภาพบาปต่อพระเจ้า ที่เราลังเลและสงสัยในพระวาทะของพระองค์ให้เราขอพระเจ้าทรงรื้อฟื้นความเชื่อของเราใหม่ ให้เราถวายตัวใหม่และรับความจริงจากพระเจ้า คือยอมรับพระสัญญาของพระเจ้า เพื่อรักษาโรคของเรา และทูลขอรับบัพติศมาด้วย

ระวิญญาณบริสุทธี ครั้นแล้วเราก็จะได้รับพระพรใหม่จากพระเจ้าจริง ๆ จนคนที่ขัดขวางหรือโต้แย้ง ก็จะพลอยเห็นดีกับเรา ด้วยว่าสิ่งนี้เป็นฝัพระหัตถ์ของพระเจ้าจริง ๆ แต่เราจะกลับมีชีวิตใหม่ และมีความเชื่อใหม่ ก็ต่อเมื่อเรายอมรับพระวาทะที่มีชีวิตของพระเจ้า และเชื่อพระวาทะนั้นจริง ๆ

เราจะยกย้ายหรือถ่ายเทพะคำรัสของพระเจ้าไปในทางหนึ่งทางใดหาได้ไม่ ตัวอย่างง่าย ๆ ครั้งหนึ่งที่พระเจ้าทรงมีพระบัญชาให้โมเสสไปพบกับศิลา แต่แทนที่โมเสสจะพบกับศิลา ตามที่พระเจ้าทรงบัญชาโมเสสกลับเอาไม้เท้าของตน ฟาดลงบนศิลาก่อนนั้นสองครั้ง ดังนั้นโมเสสเป็นผู้ที่ทำให้พระเจ้า

ทรงผิดหวังและทรงลงโทษแก่โมเสส ฐานบิดเบือนพระบัญชาของพระองค์ดังนี้ “เพราะเจ้ามิได้เชื่อเรา ไม่ประพฤติการเป็นที่ยกยอสรรเสริญเรา ต่อหน้าพวกอิสราเอลเหตุฉะนั้นเจ้าจะไม่ได้พาคนทั้งปวงมาถึงแผ่นดินที่เราให้แก่เขา น้ำนั้นเรียกชื่อว่า มะรีบา เพราะพวกอิสราเอลได้พุดกระทาบกระเทียบต่อพระเยโฮวาห์ และพระองค์ ได้ความสรรเสริญเพราะเขาทั้งหลาย” (กันดารวิถี 20:12-13)

โมเสสต้องรับโทษอย่างหนัก เพราะบิดเบือนไม่ทำตามพระบัญชา ที่พระเจ้าสั่งทุกประการ แต่ใครจะบิดเบือนอย่างไร พระเจ้าได้เกียรติยศเสมอ

2. จงแน่ใจให้มั่นคงว่า พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะรักษาโรคของท่านให้หาย คนโดยมากมักพร้อมที่จะยอมรับว่า พระเจ้ามีฤทธิ์รักษาโรคให้หายได้ และพิศญามารมันก็ยอมรับความจริงข้อนี้ ความเชื่อที่แท้จริงหมายความว่า การไว้วางใจพระเจ้าว่า พระองค์ทรงสามารถตอบคำอธิษฐาน โดยความศรัทธาของเราความสงสัยเพียงเล็กน้อย ทำให้คำอธิษฐานสำหรับรักษาโรคร้ายไข้ป่วยของเรา ไร้ผลหรือเกิดผลลบกข์

การไว้วางใจพระเจ้าอย่างเลือนลาง ไม่ใช่เป็นความเชื่อมั่นมั่นคงที่แน่นอน พอที่จะเป็นอำนาจต่อสู้กับเชื้อโรค และเอาชนะความตายได้ การอธิษฐานอย่างที่มีกอธิษฐานกันเสมอๆ ว่า “ถ้าเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้า” ไม่มีสิทธิ์ที่จะทำให้มารปล่อยเราจากการผูกมัดของมัน ข้อนี้เป็นสาระความจริงที่สำคัญซึ่งเราจะต้องทราบแน่นอน ก่อนที่เราจะลงมือทูลขอต่อพระเจ้า ให้รักษาโรคของเรา แล้วเราจะอ้างสิทธิ์ว่า เราจะได้หายโรคตามพระสัญญา เพราะเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าอยู่แล้ว ที่จะให้เราหายขาดจากโรคร้ายไข้เจ็บ พระเจ้าทรงประทานอุปการณ์ ให้เรารู้จักน้ำพระทัยของพระองค์หรือเปล่า แน่แน่นอนทีเดียว

ถ้าพระเยซูคริสต์ทรงชื่อเรามา ให้พ้นจากความเจ็บไข้ไร้ความทุกข์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการช่วยให้พ้นบาปแล้ว ก็ไม่ต้องสงสัยว่าพระเจ้า จะไม่มีพระประสงค์ให้เราหายจากโรคร้ายไข้ป่วย ฉะนั้นกิจการที่พระเยซูทรงกระทำ จึงเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงพอพระทัย ถ้าพระเยซูทรงสัญญาอะไรไว้แก่เรา สิ่งนั้น ๆ ก็ต้องเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงพอพระทัย และเราควรจะได้รับสิ่งนั้น ๆ มาไว้เป็นสมบัติของเรา เพราะเราจะทราบน้ำพระทัยพระเจ้าได้อย่างไร นอกจากโดยพระคำรัสของพระองค์ ยิ่งกว่านั้น พระเยซูเจ้ายังทรงทำพันธกรรมยกกรรมสิทธิ์ให้แก่เราด้วย ซึ่งปรากฏในพระคริสตธรรมใหม่ เป็นพระราชประสงค์ประการสุดท้ายขององค์พระผู้ไถ่บาปของเรา และได้ทรงจัดเตรียมไว้เพียงพอแก่บุคคลทุก ๆ คน ที่พระเจ้าทรงกู้ไว้ด้วยพระโลหิตของพระองค์ เราจึงเป็นผู้ร่วมรับมรดกจากพระเจ้า ด้วยกันกับองค์พระเยซูคริสต์

พระคำรัสของพระเจ้า เป็นมาตรฐานสำหรับแสดงพระประสงค์ของพระองค์ตลอดไป และพระคำรัสของพระองค์ได้ประกาศให้เราทราบทั่วกันว่า ไม่มีการยกย้ายเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในหลักการ และ

พระประสงค์ของพระเจ้าว่า ทุก ๆ คนจะได้รับตามความศรัทธาของเขาโดยเฉพาะ พระเจ้าจะทรงช่วยไถ่บาปของทุกคนที่เชื่อองค์พระเยซู ว่าเป็นผู้ไถ่บาปของเขาและทำนองเดียวกัน พระองค์จะทรงรักษาโรคภัยไข้เจ็บของเขา ในเมื่อเขามีความเชื่อ และวางใจในองค์พระเยซูคริสต์ ไม่มีใครขอการยกโทษอภัยบาปโดยขอดังนี้ “ถ้าพระเจ้าทรงพอพระทัย” ดังนั้นเราก็ไม่ควรสงสัยในพระสัญญาของพระเจ้า ที่จะทรงรักษาโรคภัยไข้เจ็บทางร่างกายของเรา ทั้งสองอย่างนี้เป็นพระสัญญาที่ให้ไว้แก่จิตวิญญาณทุกคน ซึ่งต้อนรับองค์พระคริสต์

มีเหตุการณ์ที่น่าสนใจเกิดขึ้น ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นด้วยตนเอง มีสุภาพสตรีผู้หนึ่งนับถือในวงงานคริสเตียนคนหนึ่ง ได้มาขอให้อธิษฐานเจิมน้ำมันรักษาโรคของเธอ ไม่กี่สัปดาห์หญิงคนนั้นกลับมามีสุขภาพดีขึ้นแล้ว หญิงคนนั้นถูกถามว่า “เธอเชื่อว่าเธอจะหายโรคจริง ๆ หรือเปล่า?” หญิงคนนั้นก็ตอบว่า “ดิฉันเชื่อ ๆ จริงทีเดียวถ้าพระเจ้าทรงพอพระทัยแล้ว พระองค์จะทรงบำบัดโรคของดิฉันแน่นอน ถ้าพระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยบำบัดโรคของดิฉัน ๆ ก็เต็มใจทนทุกข์ทรมานต่อไป”

มีคนตอบเธอว่า “เราอาจทราบน้ำพระทัยของพระเจ้าจากพระคัมภีร์ และขอด้วยความหวังว่าจะได้รับพระพรจากพระองค์ร้อยเปอร์เซ็นต์มิใช่หรือ? ความจริงการที่เราทูลขอสิ่งใดจากพระเจ้า เราก็ต้องมีเหตุผลที่จะเชื่อว่า สิ่งนั้น ๆ เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าแล้วเราจึงทูลขอมิใช่หรือ? พระคำรับสั่งของพระเจ้าก็เป็นพระประสงค์ของพระองค์อยู่แล้วมิใช่หรือ และเมื่อพระเจ้าได้ทรงให้คำมั่นสัญญาไว้แล้ว การสงสัยต่อพระสัญญาของพระองค์ มิใช่เป็นการล้อพระเจ้าเล่นหรือ?”

หญิงคนนั้นก็กลับไปบ้านแล้วในวันรุ่งขึ้นได้ทูลพระเจ้าว่า เธอมิใช่แต่เพียงเชื่อว่าพระเจ้าทรงสามารถบำบัดโรคเท่านั้น แต่เธอเชื่อว่า พระเจ้าจะทรงเอาความทุกข์ทรมานไปจากร่างกายของเธอภายในครึ่งชั่วโมงเท่านั้น โรคร้ายก็พลันหายไป โรคที่หญิงคนนั้นเป็นคือโรคเนื้องอกขนาดใหญ่ จนแลเห็นได้ด้วยตา เวลาเราอธิษฐาน มักมีความไม่เชื่อแทรกแซงเข้ามาอย่างมีเล่ห์เหลี่ยม ไม่มีอะไรที่สำแดงพระเมตตาของพระเจ้ามากกว่า น้ำพระทัยของพระองค์แต่ถึงกระนั้นเราก็มักทูลขอจากพระเจ้า ประหนึ่งเราร้องขอจากผู้เกรี้ยวกราด และดุร้าย โหดเหี้ยมดุจใจเหล็กข้อนี้ ทำให้เราพูดอย่างโง่เขลา “แม้พระองค์จะทรงประหารเจ้าเสีย ข้าพเจ้าก็ยังจะวางใจในพระองค์”

ขุนนางแห่งเมืองแซนวิช ซึ่งวางมือคนป่วยไข้และได้รับความสำเร็จหลายรายกล่าวว่า “ท่านไม่มีอำนาจใด ๆ ที่จะอ้างพาดพิงว่า ท่านเป็นผู้ได้รับของประทานจากคริสตจักร แห่งต้นคริสต์ศวรรษ แต่ท่านกล่าวยืนยันว่า เปาโลได้สอนว่าจะมีบางคน ได้รับของประทานจากพระเจ้าในการรักษาโรค

ขุนนางผู้นี้ได้ตอบต่อข้อซักถามว่า ท่านรู้ตัวแน่นอนว่า การรักษาโรคเป็นของประทานมาจากพระเจ้า แต่ความรู้และอำนาจแห่งการรักษาหรือบำบัดโรคนั้น เป็นสิ่งที่อธิษฐานไม่ได้ แต่ท่านได้ลงมือปฏิบัติตามคำแนะนำ ซึ่งบังเกิดขึ้นในใจว่าควรจะทำอย่างไร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการบำบัดโรค ก็คือ

การวางมือบนคนไข้ และอธิษฐานเท่านั้น ท่านไม่ได้ถือว่าเป็นการหนัก เว้นแต่บางรายที่เป็นโรคมานาน แล้วการบรรเทาความเจ็บปวด ก็ได้ใช้แรงน้อยลงมากเพราะว่าความปวดก็หายไปทันที”

ขุนนางผู้นี้บอกว่า มีคนไข้หลายราย ซึ่งได้รับการบำบัดหายเด็ดขาด เช่นหายจากโรคมะเร็ง อัมพาต โรคประสาท โรคตาบอด โรคบ้า

3.จะต้องระมัดระวังตัวของท่านในฐานะที่ซึ่งตรงต่อพระเจ้า ถ้าโรคของท่านเกิดจากผลของความบาป ท่านจะต้องแน่ใจว่า ท่านได้รับสารภาพบาปของท่านทั้งสิ้นกับพระเจ้าเสียก่อน และขอใช้ความเสียหายทุก ๆ อย่างอันพึงมี ที่ท่านสามารถจะจัดทำได้ ถ้าเป็นความบกพร่องของตนเอง ท่านก็จำเป็นต้องแยกตัวออกมาจากความชั่วนั้น เพื่อตัวท่านจะเป็นเครื่องบูชา ที่จะถวายต่อพระเจ้าได้ ทั้งนี้ท่านจะทูลต่อพระเจ้าโดยตรงไม่อ้อมค้อม แล้วพระคุณของพระเจ้าจะชำระตัวท่านให้สะอาดบริสุทธิ์ จิตใจที่สกปรกโสภณ เป็นเสมือนธารน้ำพุแห่งโรคภัย จิตวิญญาณที่รับการชำระก็บริสุทธิ์ครบถ้วน เฉพาะพระเจ้า

ในเวลาเดียวกัน อย่าให้พญามารทำลายความเชื่อของท่าน ทำให้ท่านเกิดความสำนึกผิด ๆ ว่า ตัวของท่านไม่มีค่าเลย และมันมักมักกระซิบว่า ท่านไม่คู่ควรที่จะอ้างอิงเอาสิทธิอะไร จากพระเจ้าเลย เราเองไม่สมควรจะรับพระกรุณาจากพระเจ้า ไม่ว่าในกรณีใด ๆ มีสิ่งเดียวที่เราจะอ้างได้ ก็คือพระนามขององค์พระเยซูคริสต์ และอ้างพระบารมี และความชอบธรรมขององค์พระเยซูคริสต์เท่านั้น แต่เราสามารถเลิกจากความบาปที่เรารู้ตัว และเราดำเนินชีวิตให้พระเจ้าพอพระทัยได้

เราอาจตัดสินใจของตัวเองได้ และสละทิ้งสิ่งทั้งหลาย ที่พระเจ้าทรงสำแดงให้เรา เห็นว่าเป็นการผิด นานาที่เราตัดสินใจทำเช่นนั้น เราก็ได้รับอภัยโทษจากพระเจ้าแล้ว “ถ้าเราพิจารณาดู และเห็นความบกพร่องของตัวเอง เราคงไม่ต้องถูกตำหนิอย่างนี้” “ถ้าเรารับสารภาพความผิดของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปโทษของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากอธรรมทั้งสิ้น” อย่าคอยเพื่อจะรู้สึกว่ พระเจ้าทรงยกโทษให้แล้ว หรือคอยจนมีความปิติยินดีในใจ แต่ท่านจงให้น้ำใจหรือเจตนาของท่านอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า และเชื่อทันทีว่า ท่านได้ถูกพระเจ้ารับรองตัวไว้แล้ว “และให้เราเข้ามาใกล้ด้วยใจจริง ด้วยความเชื่ออันเต็มเปี่ยม มีใจที่ถูกประพรมชำระพ้นจากการวินิจฉัยผิดและชอบที่ไม่ดี และมีกายล้างชำระด้วยน้ำอันบริสุทธิ์”

เป็นการเปล่าประโยชน์ ที่เราจะพยายามบริหารความเชื่อ สำหรับตัวของเราเองหรือสำหรับผู้อื่น ในเมื่อจิตใจของเรายังเจตนาทำผิด และคือดังต่อการเข้ยนติ ซึ่งพระเจ้าหมายจะให้เรายอมอ่อนนุ่มต่อแต่เมื่อเราได้รับการติสอนจากพระเจ้า เราถ่อมใจและเชื่อฟังพระเจ้า ดังนั้นด้วยพระคุณของพระองค์ ๆ ก็ทรงยกเอาความเจ็บปวดออกไป และยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ถูกต้องเราให้หายโรค ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งการอภัยบาปด้วยความรัก “การอธิษฐานด้วยความเชื่อ จะกระทำให้ผู้ป่วยนั้นรอด

และองค์พระผู้เป็นเจ้า จะทรงโปรดให้เขาหาย ถ้าเขาได้กระทำผิด ความผิดนั้นก็ทรงโปรดยกเสีย เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงสารภาพรับผิดต่อกันและกันและจงอธิษฐานเพื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้หายโรค”

ในการตักเตือนคริสเตียนที่เจ็บป่วยทนต์ทุกข์ทรมาน ก็ไม่มีอะไรดีไปกว่าคำตักเตือนโบราณ ซึ่งสั่งสอนเราว่าดังนี้ “ให้พวกเราพิจารณาวิถีทางของเรา และกลับมาหาพระเยซูฮาวาห์อีกเถิด เพราะพระองค์จะได้กระทำ ให้ใครเกิดทุกข์หรือให้วงศ์วานแห่งมนุษย์ มีโชคด้วยขอบพระทัยก็หามิได้ พระเยซูฮาวาห์ทรงดีต่อคนทั้งปวง ที่ได้ร้อท่าพระองค์ ต่อจิตใจที่ได้แสวงหาพระองค์”

4. จงเชื่อถือน้ำพระวจนะของพระเจ้าอย่างแท้จริง และจงทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ และจงทำตัวของท่านให้พระเจ้าทรงพอพระทัย แล้วจงถวายตัวของท่านต่อพระเจ้า และทูลขอรับสิทธิของท่านจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ตามพระสัญญาว่าจะบันดาลให้หายโรค โดยพระนามขององค์พระเยซูคริสต์ โดยความเชื่อ อย่าเพียงสักแต่ว่า ทูลขอจากพระองค์เท่านั้น แต่จงถ่อมตัวและยึดมั่นในสิทธิ ตามพระสัญญาของพระองค์เหมือนเป็นมรดกของท่านเอง และจงรับไว้ แล้วจะสำเร็จครบบริบูรณ์ในตัวของท่าน

มีข้อแตกต่างกันอยู่มากระหว่างการขอและการรับ และมีความแตกต่างระหว่างการคอยจะรับกับการรับเอา ท่านจะต้องรับเอาพระเยซูคริสต์ เป็นพระผู้บำบัดโรคของท่าน ท่านจะต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงกระทำงานเดียวกันนี้ สมจริงตามพระสัญญาของพระองค์ และจงรับเอาเรียวแรงใหม่ ในตัวของท่านด้วยพระกำลังของพระองค์ อย่าเพียงแต่เชื่อว่า พระเจ้าจะทรงกระทำเช่นนั้นในอนาคต แต่ท่านจงเชื่อว่าพระองค์ทรงแต่งตั้งตัวของท่าน ณ บัดนี้ และการบำบัดโรค เริ่มตั้งต้นในตัวของท่านทันที และท่านจะออกไปและนับพระพรว่า นั่นเป็นสิ่งที่ชอบแล้ว และสำเร็จครบบริบูรณ์แล้ว จงสรรเสริญพระเจ้าที่ได้บำบัดโรคของท่าน เป็นการสมควรอย่างยิ่ง ที่เราจะต้องเตรียมตัวไว้ คอยรับการกระทำอันศักดิ์สิทธิ์นี้ด้วยศรัทธาอันเหมาะสม และเหมือนถูกพันผูกมัดตัวเช่นนั้น

ก่อนที่เราจะรับปฏิบัติถึงขั้นนี้ เราควรจะขจัดปัญหาของเรา ให้ถึถ้วนทุกแห่งทุกมุม และเมื่อเราตัดสินแล้ว เราก็ใช้การตัดสินนั้นเป็นมาตรฐานไปเป็นนิจเราก้าวออกมาขึ้นอยู่บนรากฐานใหม่ อยู่บนพระสัญญาของพระเจ้า ข้อนี้จะทำให้เรามีความแข็งแรงในจิตใจและทำใจเราให้ได้หยุดพักผ่อนหายเหนื่อย หมดความกระวนกระวายต่อไป และปิดประตูไม่รับฟังข้อสงสัยตั้งร้อยแปดพันประการ และหมดจากการล่อลวงใจ จากวาระนั้นเป็นต้นไป ความสงสัยต่าง ๆ จะต้องหมดปัญหาอย่างเด็ดขาด

เรายิ่งมีความเชื่อมากขึ้นเท่าใด เราก็ยิ่งมีฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ที่ทรงมอบหมายให้แก่เรามากขึ้นเท่านั้น ถ้าท่านมีปัญหาเรื่องความเชื่อของท่านในข้อนี้ท่านจงเตรียมตัว และอธิษฐานเป็นพิเศษ จงทูลให้พระเจ้าพระราชทาน ความเชื่อพิเศษให้แก่ท่าน ในการปฏิบัติข้อนี้ พระคุณทั้งหมดของพระเจ้าสำหรับเราจะต้องออกมาจากพระองค์ทั้งสิ้น และความเชื่อของเรา มาจากพระองค์เหมือนกัน ตัวเราเอง

ไม่มีอะไรเลย เราจะใช้ความเชื่อก็ได้ และนั่นเป็นความรับผิดชอบของเรา แต่พระเจ้าจะต้องเป็นผู้ประทานความเชื่อนั้น เราได้รับมาจากพระเจ้าอย่างไร เราก็สวมใส่ในตัวของเราอย่างนั้น และการที่ท่าเช่นนี้ทำให้ความเชื่อของเราแข็งแรง

พระเยซูคริสต์มิได้เคยตรัสแก่เราเลยว่า “จงมีความเชื่อในตัวของท่านเอง” แต่พระเยซูคริสต์สอนเราว่า “จงวางใจในพระเจ้า” ความเชื่อในพระเจ้าเป็นการเพียงพอสำหรับกิจทุกอย่าง เราเพียงแต่พักจิตใจของเราไว้กับความแน่ใจ ที่เรามีในพระองค์ว่าความเชื่อของเราจะไม่เหลวไหล เพราะเป็นความเชื่อขององค์พระเยซูคริสต์ ที่มีอยู่ในตัวเรา เรามาเฝ้าพระเจ้าในนามขององค์พระเยซูคริสต์ และเรารับเอาของพระราชทานที่ให้เปล่า ๆ โดยพระเมตตาของพระองค์

5. ลงมือทำตามความเชื่อ “ลุกขึ้นแบกที่นอนแล้วเดินไป” ทั้งนี้ไม่ใช่ท่านจะอวดความเชื่อของท่าน หรือแสดงให้คนอื่นเห็นถึงความกล้าหาญของท่าน หรือแสดงให้คนอื่นเห็นถึงความกล้าหาญของท่าน แต่เพราะความเชื่อที่มีอยู่ในตัวของท่าน ท่านจึงแสดงออกมาเหมือนคนที่หายโรคแล้ว จงสำแดงตัวว่า ท่านวางใจในพระคริสต์ โดยกระทำการที่ท่านไม่สามารถกระทำได้ด้วยตนเอง และพระเยซูจะไม่ทรงกระทำที่ท่านผิดหวัง ในเมื่อท่านมีความไว้วางใจพระองค์จริง ๆ แต่ท่านต้องระวังมิให้ทำเช่นนี้ โดยมีความเชื่อของมนุษย์ หรือพึงถ้อยคำของมนุษย์

อย่าลุกขึ้นจากที่นอนของท่าน หรือเดินด้วยขาอ่อน ๆ ของท่าน ในเมื่อมีคนมาบอกท่านให้กระทำเช่นนั้น เพราะการกระทำเช่นนั้น ไม่ใช่ความเชื่อแต่เป็นการรบเร้าเท่านั้น พระเจ้าเองจะเป็นผู้บอกให้ท่านทำอย่างนั้นอย่างนี้ โดยพระคำรัสของพระองค์เอง (คือพระคริสตธรรมคัมภีร์) และถ้าท่านเดินกับพระเจ้าด้วยความเชื่อ และวางใจในพระองค์ ท่านจะรู้จักพระสุรเสียงของพระองค์ คำอธิษฐานของท่านจะต้องเป็นชนิดเดียว กับของเปโตรที่พูดว่า “ขอพระองค์ทรงโปรดให้ข้าพเจ้า เดินบนน้ำไปหาพระองค์” และพระองค์จะทรงโปรดอนุญาตให้สมความประสงค์ของท่านเป็นแน่ เราทุกคนจะต้องรู้จักพระองค์ส่วนตัว

ให้เราจำถ้อยคำของพระเยซูเจ้าตรัสแก่เปโตรในขณะที่กำลังจะจมน้ำว่า “โอ คนมีความเชื่อ น้อยเจ้าสงสัยทำไม?” และในขณะที่ท่านกำลังปฏิบัติตามความเชื่อของท่าน ๆ ไม่ควรเฝ้าดูผล หรือจ้องดูอาการหรือมองดูตัวเองว่า ยืนอยู่หรือเปล่า

ท่านจะต้องเพิกเฉย และไม่เอาใจใส่ต่ออาการของโรคเลย และมองดูองค์พระเยซูคริสต์เจ้าเท่านั้นถ้าใครปลูกพืชแล้วคอยขุดดูเมล็ด เมล็ดนั้น ๆ จะไม่มีโอกาสงอกได้เลย และไม่ซ้าดินไม้นั้นก็จะตายชานานที่แท้จริงเขาไว้วางใจธรรมชาตินี้ว่า เมล็ดจะงอกขึ้นดังนั้นให้เราวางใจพระเจ้า

6. จงเตรียมตัวเผชิญกับการทดลองความเชื่อ อย่าคอยจ้องมองดูผลตอบโดยนึกว่า อาการของโรคจะหายในทันทีทันใด อย่าไปคิดถึงผลตอบ จงลืมและทิ้งมันไว้ตามลำพัง แล้วมุ่งหน้าเดินต่อไป และ

จงอ้างสิทธิ รับความจริงของอาการโรคทั้งหมด โปรดจำไว้ว่า สุขภาพที่ท่านขอรับเอามานั้น ไม่ใช่เป็นพลังสามัญที่มีอยู่ในตัวของท่าน แต่เป็นชีวิตขององค์พระเยซู กำลังประทับอยู่ภายในเนื้อหนังของท่าน เพราะฉะนั้นชีวิตชนิดสามัญตามธรรมชาติ อาจยังมีความไม่สมบูรณ์ปะปนอยู่ด้วย แต่หลังจากและอำนาจที่กำลังต่อสู้กับโรคร้ายเหล่านั้น ก็คือพลังขององค์พระเยซูคริสต์ ซึ่งสามารถให้กำลังแก่ร่างกายของท่าน “ตัวท่านตายแล้ว และมีชีวิตของท่านซ่อนอยู่กับองค์พระคริสต์ในพระเจ้า” แต่ “พระคริสต์ทรงเป็นชีวิตของท่าน และเดี๋ยวนี้ชีวิตของท่าน ซึ่งอาศัยอยู่ในเนื้อหนัง ท่านมีชีวิตอยู่โดยความเชื่อ แห่งพระบุตรของพระเจ้า” ผู้ทรงรักท่านและประทานพระองค์เองเพื่อท่าน การรักษาโรคโดยพระเจ้า มิใช่สิ่งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ แต่เป็นพระคุณและเป็นฤทธิ์เดชของพระเยซูคริสต์ ซึ่งทรงฟื้นคืนพระชนม์

เป็นองค์พระเยซูคริสต์ต่างหาก ที่ประทับอยู่ภายในตัวของท่าน ร่างกายของพระคริสต์เป็นร่างกายของท่าน เหมือน ๆ กับพระวิญญาณของพระคริสต์นั้นเข้าสวมทับเป็นวิญญาณของท่าน เพราะฉะนั้นอย่าวิตกหรือวุ่นวายใจ เมื่อท่านจะต้องเผชิญกับการลองใจชั่วระยะหนึ่ง สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นก็เพื่อให้ท่านรู้ถึงความจำเป็นที่จะพึ่งพระคริสต์

พระเจ้าจึงทรงเพิ่มเติมความเชื่อของเรา ให้มั่นคงแข็งแรงขึ้น โดยการทดลอง “เหมือนดังนกอินทรีหรือรังลูกของมัน” และบังคับให้ลูกของมันบินในอากาศ ด้วยปีกอ่อน ๆ ของมัน และฝึกหัดให้ลูกของมันบิน ดังนั้นพระเจ้ายักผลัดคันไม้ค้ำ และความไวใจของเราเองออกไป และบังคับให้เราขึ้นมือและแขนออกด้วยความเชื่อ ออกบินให้สูง

แต่อาการของโรค ที่แสดงออกมามากน้อยเท่าใดไม่สำคัญ เราจะต้องเชื่ออย่างมั่นคงเรื่อยไปว่า อาการของโรคทั้งหมด พระเจ้ากำลังทรงจัดการอยู่แล้ว ตามแผนการกึ่งชีวิตอย่างใหญ่หลวงของพระองค์ “เหตุฉะนั้นเราจึง ไม่ย่อท้อ ถึงแม้ว่ากายภายนอกของเรา กำลังทรุดโทรมไป ใจภายในนั้นก็ ยังจำเริญขึ้นใหม่ทุกวัน ๆ” 2 โครินธ์ 4:16

7. จงใช้ร่างกายใหม่และสุขภาพใหม่เพื่อพระเจ้า จงระวังที่จะเชื่อฟังพระองค์ ผู้เป็นเจ้านายเหนือหัวของเราเสมอ พลังใหม่นี้เป็นพลังที่พระเยซูคริสต์ ทรงประทานให้แก่ท่าน จึงเป็นของศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนัก เพราะเป็นชีวิตของพระคริสต์ ที่คืนชีพเข้ามาสู่ตัวเรา ฉะนั้นชีวิตนี้ เราต้องใช้อย่างที่พระเยซูประสงค์ให้เราใช้อย่างชีวิตให้ศูนย์เสียไป โดยกระทำบาปและเห็นแก่ตัว เราจะต้องถวายเป็นชีวิตของเราแก่พระเจ้า “เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต” พลังนั้นจะลี้มเหลว ในเมื่อเราได้ทุ่มเทชีวิตลงไปสำหรับโรค และความบาปจะนำความเดือดร้อน มาสู่ร่างกายเสมอ เราต้องหวังว่า “สุขภาพ” ของเรา “ได้เจริญสุขภาพในทุกประการ เหมือนอย่างจิตวิญญาณของท่านจำเริญอยู่นั้น”

เป็นการไม่สมควร ที่เราจะใช้ชีวิตของเราเมื่อหายโรคแล้ว เพื่อตัวของเราเองเท่านั้น แต่เราจะต้องเป็นพยานให้คนอื่นทราบ เพื่อเกียรติยศขององค์พระเยซูคริสต์ เราจะต้องเป็นพยาน ชนิดที่ไม่

กลัวหน้าใครหรือเกรงใจมนุษย์ และเป็นพยานที่ซื่อสัตย์ต่อพระกิตติคุณ ข้อนี้ไม่ใช่ความเชื่อที่เราจะยึดไว้ สำหรับตัวเราเองเท่านั้น มันเป็นความวางใจที่ลึกซึ้ง และเมื่อเราได้รับแล้ว เราจะต้องร่วมมือกันใช้เพื่อพระเกียรติของพระเจ้า เพื่อเป็นพยานต่อความจริง และเพื่อประกาศเผยแผ่พระกิตติคุณ

ข้อนี้เป็นการเผยฤทธิ์อำนาจอันมหัศจรรย์ของพระเจ้า ซึ่งเรากำลังเริ่มเห็นหรือบางทีอาจเป็นเรื่องหมาย บอกเหตุถึงยุคสุดท้ายของโลกคือเป็นเสมือนการนำเสด็จขององค์พระเยซูคริสต์ เหมือนที่ปรากฏในสมัยที่พระเยซูคริสต์ประทับอยู่ในโลก การรักษาโรค ก็เป็นเครื่องหมายอย่างหนึ่งของพระเยซูคริสต์ ดังนั้นเมื่อพระเยซูจะเสด็จมาอีก จึงมีเครื่องหมายอย่างเดียวกัน คือการหายโรคด้วยฤทธิ์อำนาจของพระองค์และเมื่อเป็นเช่นนี้ จงเตรียมตัวต้อนรับเสด็จอันสำคัญ ซึ่งพระเยซูพระองค์เองจะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง เป็นหน้าที่ของเรา ที่จะเฝ้าดูอยู่และทำงานของเรา ซึ่งคนอื่นจะทำแทนไม่ได้ และเราพบความจริงที่ว่า “เพราะว่าผู้ใดจะใคร่เอาชีวิตของตนรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดจะเสียชีวิตของตน เพราะเห็นแก่เรา และเพราะเห็นแก่กิตติคุณของเรา ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด”

เมื่อเป็นเช่นนี้ ให้เรารับเอาสิทธิของเรา และจงเก็บรักษาของประทาน แห่งพระกิตติคุณ ซึ่งมาโดยพระคุณของพระเจ้าไว้ และบัดนี้ “ขอให้องค์พระเจ้าแห่งสันติสุขนั้น ทรงบันดาลให้ท่านทั้งหลายเป็นคนบริสุทธิ์หมดจด และทรงรักษาทั้งวิญญาณและจิต และกายของท่าน ไว้ให้ปราศจากติเตียนได้จนถึงพระเยซูคริสต์ของเราจะเสด็จมา พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านทั้งหลายนั้นสัตย์ซื่อ และพระองค์จะทรงยังความสำเร็จให้ด้วย (1 เธสะโลนิกา 5:23, 24)

บทที่ 4 พยานตัวอย่างจากพระคริสตธรรมคัมภีร์

คำพยานหลักฐาน ที่กล่าวถึงพระคริสตธรรมคัมภีร์ เกี่ยวกับการรักษาโรคภัยไข้เจ็บมีคุณค่ามากข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นก็นำข่าวสารแห่งพระกิตติคุณมาให้แก่เราเป็นรายบุคคล และแก่ผู้เจ็บป่วยทนทุกข์ทรมาน

ความเจ็บป่วยของโยบ

เรื่องของโยบ เป็นเรื่องจริงรายแรกที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์สมัยยุคคึกคักฉบับปฐม และบันทึกไว้อย่างละเอียดละออ

1. ความเจ็บป่วยนั้น มาจากพญามารเป็นต้นเหตุการที่มนุษย์ถูกโรคภัยไข้เจ็บนั้น ก็เนื่องจากพญามารทำให้เกิดโรค ซึ่งองค์พระเยซูคริสต์เจ้าเอง ก็สอนเรื่องนี้ด้วย และฤทธิ์อำนาจของพระองค์ที่จะทำลายอำนาจโรคร้ายของพญามาร ก็ยังไม่ลอลอยไปจากพระเจ้าเลย

2. ความเจ็บป่วยของโยบ เป็นเรื่องที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้เกิด ทั้งนี้มุ่งหมายไว้ เพื่อโยบจะได้ตรวจค้นจิตใจของตนเอง และรู้ว่าตนต้องการการชำระตัว ให้สะอาดบริสุทธิ์

3. ตอนแรกความป่วยของโยบ ไม่ได้ช่วยโยบให้เป็นคนบริสุทธิ์ แต่โยบได้แสดงความชอบธรรมของตนเองมากยิ่งขึ้น

4. โยบหายป่วย เมื่อโยบสำนึกบาปและสารภาพต่อพระเจ้า ความจริงข้อนี้ประจักษ์แจ้ง เมื่อพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์เองให้โยบเห็น โยบร้องออกมาว่า “บัดนี้ข้าฯ ได้เห็นพระองค์ด้วยตัวของข้าฯ แล้ว เพราะฉะนั้นข้าฯ จึงชังตัวของข้าฯ อย่างยิ่ง และกลับใจรับผิดด้วยอาการเกลือกกลงในฝุ่นและขี้เถ้า” เมื่อถึงขั้นนี้แล้ว พระเจ้าจึงทรงนับเอาว่าเป็นผู้ชอบธรรม แล้วโยบจึงมีน้ำใจอภัยโทษให้แก่ผู้อื่น และรักคนอื่น และโยบได้ทูลอธิษฐานขอเพื่อคนอื่น และพระเจ้าก็ทรงให้โยบหลุดพ้นจากความเจ็บป่วย เมื่อจิตใจของเราสนิทสนมกับพระเจ้า ในขณะที่เราอธิษฐานเพื่อคนอื่น พระพรอันยิ่งใหญ่จะหวนกลับมาเป็นของเราเอง

ชนชาติอิสราเอลถูกกักและรูปงูทองเหลืองในป่า

กัณดารวิถี บทที่ 21

1. ความทุกข์ครวญนั้นเกิดจากการทำบาป พวกอิสราเอลพากันบ่นติเตียนพระเจ้า การบ่นอาจนำสิ่งที่เรากลัวนั้นมาสู่เรา “สิ่งที่ข้าฯ กลัว สิ่งนั้นก็มาถึงข้าฯ แล้ว”

2. ความเจ็บป่วยครั้งนั้น เกิดจากฝีมือของพญามาร คือจากงูพิษที่ร้ายแรงมาก ศัตรูของเราทางจิตวิญญาณ ไม่ใช่เป็นสัตว์เลื้อยคลาน แต่บ่อยครั้งมีความสง่าโอโง่งนาคารพ และมีความฉลาดอย่างสิ้นเหลือ

3. วิธีแก้ไข ก็เหมือนดังสิ่งที่ก่อให้เกิดโรค คืองูที่ไม่มีพิษ ซึ่งเป็นตัวอย่างแก่คนเหล่านั้น ที่ถูกกักและแก่เราผู้เป็นคนบาปว่า พระเจ้าได้ทำลายอำนาจของพญามาร เหมือนงูที่ถูกถอนพิษร้ายออกไป แล้วความเจ็บป่วยและความบาปเดี๋ยวนี้ เป็นเพียงแต่เงาเมื่อเปรียบกับความเจ็บป่วย และความบาปก่อนที่พระเยซูจะเสด็จมา

รูปงูทองเหลืองสอนถึงพระเยซูว่า พระองค์กลายเป็นความบาป เพื่อช่วยคนบาป และพระเจ้าก็ทรงนับเอาว่า พระเยซูทรงเป็นคนบาปด้วย พระเยซูทรงถูกมนุษย์เหยียดหยาม เสมือนหนึ่งงูพิษ และเป็นอาชญากร โดยการทำเช่นนั้น พระเยซูได้ทำให้พิษร้าย ของพญามารหมดอำนาจ ทั้งความบาปและความตายด้วย “โมเสสได้ยกงูขึ้นในป่าฉนใด บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นฉนนั้น เพื่อทุกคนที่ได้วางใจในพระองค์ จะได้ชีวิตนิรันดร์”

4. การบำบัดโรคเกิดขึ้น เมื่อคนได้ฟังรูปงูทองเหลือง การมององค์พระเยซูคริสต์จะทรงนำชีวิตใหม่มาสู่ชีวิตของเรา

นามาน

2 พงษ์กษัตริย์ บทที่ 5

1. โรคเรื้อนเป็นโรคของร่างกายที่มีความพิสดารเป็นพิเศษ
2. อุปกรณ์ในการบำบัดโรคร้ายนี้ ก็คือเด็กหญิงคนใช้ชาติฮิบรู และพระเจ้าทรงใช้เด็กหญิงคนนี้ให้เป็นผู้สื่อข่าว ผู้ที่มีความถ่อมตัวและมีวาจาที่จะจางขึ้นทางให้ชัดเจนนั้น ย่อมเกิดประโยชน์แก่ผู้รับฟังอย่างมากมาย ต่อมาอีกพวกคนใช้ของนามานได้นำพระพรมาสู่ นายของเขา โดยคำแนะนำที่เฉลียวฉลาดของเขา
3. การถ่อมตัวและการเชื่อฟังเป็นสิ่งที่เราควรเรียนรู้ ความทนงตนของนามานจะต้องตายก่อนร่างกายของเขาจะรับการบำบัดโรค อะลีซาได้บอกวิธีรักษาให้อย่างง่าย ๆ คือให้ไปอาบน้ำที่แม่น้ำยาระเคนเจ็ดครั้ง แล้วโรคร้ายนั้นจึงจะหาย นามานก็มีสภาพเหมือนกับคนบาปผู้จองหองทั่ว ๆ ไป ตอนแรกเมื่อได้ฟังคำบอกเล่าเช่นนั้นก็โกรธและไม่ยอมทำตามและเกือบ ๆ จะไม่ได้รับพระพรแห่งการบำบัดโรค แต่คำเตือนอย่างตรงไปตรงมาโดยสุจริตของบ่าวผู้ซื่อสัตย์จึงทำให้นายได้สติและยังความคิด แล้วจึงเดินทางไปยังแม่น้ำยาระเคน
4. ความเชื่อของนามานก็ปรากฏออกมา ในการกระทำตามที่ศาสดาพยากรณ์ได้บอกไว้ทุกประการ เมื่อนามานยอมรับวิถีทางของพระเจ้าแล้วก็หายโรค ดังนั้นนามานจึงรู้จักและนมัสการองค์พระเยโฮวาห์เจ้าเท่านั้น
5. อะลีซาได้แนะนำนามานให้อาศัยและเชื่อฟังพระเจ้าเท่านั้น ปัญหาเรื่องที่นามานถามถึง อะลีซาไม่พูดตอบเลย แต่บอกให้นามานกลับไปบ้านโดยฟังพระเจ้า และมีความสุข
6. แต่พญามารคอยเฝ้าอยู่เสมอ มันวางแผนการโดยใช้มือของเมอะซี ดังนั้นทุกวันนี้พญามารยังใช้วิธีเดียวกัน เพื่อจะลอกแบบในการบำบัดโรค แต่เมื่อเรามองดูให้ถนัด ๆ อย่างใกล้ชิด เราจะพบว่ามือของเมอะซีกลายเป็นโรคเรื้อน

กษัตริย์ฮีสศิยาประชวร

2 พงษ์กษัตริย์ บทที่ 20

1. โรคภัยนี้เป็นรายที่หมดหวัง นายแพทย์หลวงพยายามเยียวยาทุกวิถีทาง อาการของโรคก็มีได้บรรเทาเลย และความจริงพระเจ้าเองก็ตรัสว่า กษัตริย์ฮีสศิยาจะต้องเสด็จสวรรคต และจะทรงพระชนม์อยู่ไม่ได้ ฉะนั้นมนุษย์หรือเครื่องมือของมนุษย์ไม่สามารถบำบัดโรคนั้นได้เลย เรื่องนี้ต้องปล่อยไว้กับพระเจ้าเท่านั้น

2. กษัตริย์ฮีสศิยาทรงหวงพระทัยกลับเข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยถ่อมพระองค์ พระองค์มิได้พยายามจะหาความช่วยเหลือจากมนุษย์อีกต่อไป พระองค์ทรงทอดพระกายของพระองค์อย่างทอดอาลัย ถวายต่อพระเจ้าสุดแล้วจะทรงพระกรุณา คำอธิษฐานของพระองค์มิใช่จะไว้วางใจต่อพระเจ้ามักนัก แต่ถึงกระนั้นพระเจ้าก็ยังสดับคำร้องทุกข์ที่หมดหวัง แล้วพระองค์จึงทรงพระราชทานอภัยโทษ

3. คำตอบแห่งคำอธิษฐานเรื่องนี้ เป็นคำตอบที่ชัดเจนและจำกัดแน่นอน พระเจ้าทรงพระราชทานชีวิตพระชนมายุของกษัตริย์ฮีสศิยาไปอีกสิบห้าปี พระดำรัสนั้นตรัสสั่งทางอิสยาห์ศาสดาพยากรณ์ กษัตริย์ฮีสศิยาทรงเชื่อแล้วสรรเสริญพระเจ้า

4. การนี้ประกอบด้วยเครื่องหมายสำคัญ คือจะให้เงาดวงอาทิตย์ถอยหลังสิบองศา (อ่าน 2 พงษ์กษัตริย์ บทที่ 22 และอิสยาห์บทที่ 38) และยาที่ใช้รักษาฝีก็เป็นยาประหลาด คือใช้ลูกมะเดื่อเทศปิดปากแผลฝีก็หาย แต่ความจริงโรคนั้นหายแล้วก่อนลูกมะเดื่อเทศพอกด้วยซ้ำไป และลูกมะเดื่อที่ใช้ปิดฝีก็ปิดโดยคำสั่งของอิสยาห์ มิใช่เป็นคำสั่งของพระเจ้า พระเจ้าทรงบัญชาให้เราใช้น้ำมนต์เจิมและอธิษฐานด้วยความเชื่อ การปฏิบัติอย่างนี้คือการเชื่อฟังพระเจ้า

ลูกชายของขุนนาง

ย่อหน้า บทที่ 4

การบำบัดโรคครั้งนี้ดูเหมือนว่าจะสอนคนเราสมัยนี้ได้ดี

1. เรื่องนี้สอนเราว่า เพื่อทำการบำบัดโรคนั้นไม่จำเป็นต้องพระเยซูจะต้องเสด็จมาปรากฏพระกายให้เห็น พระเยซูประทับอยู่ห่างไกลจากเด็กที่เจ็บป่วยและพระองค์เพียงตรัสด้วยพระคำรัสอันทรงฤทธิ์ โรคนั้นก็หาย พระอำนาจของพระเยซูทรงสามารถข้ามระยะทางได้ไกล ๆ แม้ว่าจะไกลจากสวรรค์ถึงโลกนี้ก็ยังทำงานได้ดีเสมอ เราท่านก็มักพูดว่า “ถ้าพระองค์อยู่ที่นี่ เราคงไม่เป็นไร” แต่ดูซิการอิทธิฤทธิ์ครั้งนี้พระเยซูทรงกระทำในระยะไกลจากตัวผู้ป่วยมาก

2. การบำบัดโรคครั้งนั้น ไม่มีเครื่องหมาย แต่โดยความเชื่ออย่างง่าย ๆ เท่านั้น พระเยซูคริสต์ตรัสแก่ชายคนนี้ว่า “ถ้าท่านไม่เห็นนิมิตและการอัศจรรย์ท่านจะไม่เชื่อเลย” แล้วได้ทรงทดสอบความเชื่อของชายคนนี้โดยตรัสว่า “ท่านจงไปเถิด บุตรของท่านจะไม่ตาย” ชายคนนั้นยอมรับบทเรียนที่ยากกลับบ้าน แต่เขาเชื่อคำตรัสของพระองค์ และลูกชายของเขาก็หายโรคเป็นปกติตามเดิม ขุนนางคนนั้นแสดงความเชื่อของตนโดยกลับไปบ้าน และหุดอะอะโวยวายที่จะอัญเชิญพระเยซูไปบ้านของเขา

3. การบำบัดโรคร้ายนี้เกิดขึ้นตรงตามที่พระเยซูตรัส ขุนนางผู้นั้นก็ได้ถามถึงเวลาที่ลูกของตนหายโรคและได้รับคำตอบว่า หายเมื่อวานนี้เวลาบ่ายโมง ความเชื่อที่เกิดผลทันทีก็มี และที่ต้องคอยเวลาก็มี ทั้งสองประการ และเราต้องเรียนรู้ที่จะรับทั้งสองอย่าง

การรักษาโรคเมื่อยเปโตร

มาระโก บทที่ 1

พระเยซูเพิ่งเสด็จกลับมาจากธรรมศาลา ในท่ามกลางฝูงชนพากันมาดูเหตุการณ์ที่น่าประหลาดอัศจรรย์ใจ คือพระเยซูทรงจับผีร้ายคนหนึ่ง ออกมาจากคน ๆ หนึ่ง พอกลับมา ก็ปรากฏว่า เมื่อยของเปโตรป่วยเป็นไขนอนจมอยู่ พระเยซูทรงจับมือของนาง และพุงให้นางลุกขึ้น และนางก็ลุกขึ้นเดินได้ เป็นปกติครั้งนั้นเป็นการถูกต้องด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์ และนางได้รับการช่วยเหลือจากพระเจ้า แต่ท่านางก็แสดงการเชื่อฟังด้วย โดยนางเต็มใจยื่นมือออกมารับพระหัตถ์ของพระองค์

ครั้นแล้วนางก็ใช้ริ้วแรงและพลังงานใหม่ ที่นางมีอยู่ปฏิบัติและรับใช้พระองค์ ข้อนี้เป็นข้อพิสูจน์ว่าหายโรคแล้ว และเป็นข้อพิสูจน์ที่ดีที่สุดด้วย ดังนั้นเราควรรักษาชีวิตใหม่ของเราเพื่อพระเจ้า เพื่อรับใช้คนอื่น และลิ้มตัวของเราเอง

การรักษาโรคให้แก่ประชาชน

มัทธิว บทที่ 8

ประชาชนได้ติดตาม พระเยซูไปเป็นจำนวนมากและคนเหล่านั้นได้รับการบำบัดโรคในวันสะบาโต ซึ่งเป็นวันเดียวกันที่แม่ยายของเปโตรหายป่วย ผู้คนพากันมาประชุมตลอดวัน และคอยอยู่จนหมดเขตวันสะบาโต ทันทีทันใดที่พื้นเวลาหกโมงเย็น ผู้คนเป็นจำนวนมากพากันหลังไหลมาที่ ๆ พระเยซูประทับทุก ๆ ด้าน คนเหล่านั้นเป็นโรคนานาชนิด และพระเยซูทรงรักษาโรคของเขาให้หายทุกคน พระองค์ทรงช่วยคนทุกคนที่ต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์ พระองค์อยากจะแสดงให้คนทุก ๆ คนทราบว่า พระองค์มิได้เลือกรักษาโรคเฉพาะผู้ที่พระองค์ทรงรัก ทรงสนิทสนม เช่นแม่ยายของเปโตรเท่านั้น พระองค์ทรงบำบัดโรคของทุก ๆ คน จะเป็นใครก็ตามที่ทนทุกข์ทรมานด้วยความเจ็บป่วย แล้วมีความไว้วางใจพระองค์ ๆ ทรงรักษาให้ทั้งนั้น

สิ่งที่สำคัญสูงสุดและเป็นประโยชน์มากที่สุด ก็คือการบำบัดโรคนานาชนิดของพระเยซูแก่คนทุกคนนั้น ได้เป็นสมจริงตามคำสาปพยากรณ์อิสยาห์ได้ทำนายไว้ทุกประการ และได้บอกลักษณะขององค์พระมาซีฮาไว้ด้วยว่า มีพระลักษณะอย่างไร กล่าวคือองค์พระมาซีฮาจะเป็นผู้แบกภาระความเจ็บป่วย และความอ่อนแอของคนทุกคน นี้ไม่ใช่เพียงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่เป็นพระประสงค์และแผนการของพระเจ้าที่องค์พระมาซีฮาจะต้องมาปฏิบัติกรเช่นนั้น เพราะฉะนั้นการรักษาโรคภัยไข้เจ็บของคนทั่ว ๆ ไปเช่นนี้ไม่ใช่เป็นงานพิเศษหรือเป็นการแสดงให้ประชาชนเห็นเป็นครั้งเป็นคราวเท่านั้น แต่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่ต้องทำเท่านั้น และคนทุกยุคทุกสมัยจึงสามารถเข้าเฝ้าพระองค์ และวางภาระและความเจ็บปวดของตนไว้กับพระองค์

ข้อความเหล่านี้มีความหมายลึกซึ้งซึ่งเพียงใดที่ว่า “บรรดาความทุกข์ภัยไข้เจ็บของเรา ท่านได้ทรงรับเอาเอง” ฉะนั้นการรักษาโรคด้วยฤทธิ์ของพระเจ้าจะแยกออกจากการรับเอาพระเจ้าไว้หาได้ไม่ “พระองค์เอง” เป็นผู้รับแบกภาระ ไม่ใช่เพียงครั้งเดียวแต่รับแบกตลอดกาลนิรันดร์ และเดี๋ยวนี้พระองค์ก็ยังทรงแบกภาระเช่นนั้นแทนเรา ขอพระคุณ องค์พระผู้รักษาโรคของเขา

คนโรคเรื้อน

มาระโก บทที่ 1

คำร้องขอของชายคนนี้เป็นคำร้องขอชนิดที่ดีตามแบบของคริสเตียน ชายคนนี้มี ความมั่นใจในองค์พระเยซูคริสต์ว่า มีฤทธิ์อำนาจที่จะบำบัดโรคของเขาได้ แต่ชายคนนี้ยังไม่แน่ใจว่า พระเยซูจะทรงเต็มพระทัยรักษาโรคให้หรือไม่ คำตอบของพระคริสต์เป็นคำตอบชัดเจนและเน้นหนักแน่น และควรจะต้องตัดสินปัญหาเรื่องความเต็มพระทัย ของพระเจ้าได้แล้วว่า พระเจ้าทรงเต็มพระทัย ที่จะรักษาคนป่วยทุกคนที่แสดงน้ำใสใจจริง และวางใจพระเจ้าจริง ๆ พระองค์ตรัสว่า “เราพอใจแล้ว จงหายโรค และสะอาดเถิด” พระเยซูทรงช่วยเรา มิใช่เพราะคำสั่งญาของพระองค์เท่านั้น แต่เพราะความรักของพระองค์ที่มีอยู่อย่างสิ้นเหลือ คนโรคเรื้อนที่หายป่วยแล้ว จะต้องไปปรากฏตัวต่อปุโรหิตกรุงเยรูซาเล็ม เช่นเดียวกันเราเองก็ต้องเป็นพยานยืนยันบอกกล่าว ให้คนทั้งหลายทราบถึงฤทธิ์เดชอันมหัศจรรย์ของพระเจ้า ซึ่งทำงานในตัวของเรา บางทีอาจเป็นในที่ที่ขากและอึดอัดใจสำหรับเรา

คนง่อย

มาระโก บทที่ 2

ชายผู้นำสมเพชผู้นี้มาหาพระเยซู เพราะต้องการการบำบัดโรค แต่พระเยซูทรงเห็นความต้องการที่ลึกซึ้งกว่านั้นอีก ชีวิตทางวิญญาณจะต้องมาก่อนชีวิตทางร่างกาย ดังนั้นพระเยซูจึงตรัสถึงเรื่องการยกโทษบาปก่อนสิ่งอื่น “ลูกเอ๋ย ความผิดของเจ้าทรงโปรดยกเสียแล้ว” มีหลายคนได้พบความรอดพ้นบาปเมื่อพระเจ้าทรงบำบัดโรคทางร่างกายแก่เขา

แล้วชายคนนั้นหายโรคด้วยการเชื่อฟัง ชายคนนั้นมีได้หายโรคโดยนอนราบอยู่กับที่นอน เขาจะต้องลุกขึ้น ม้วนที่นอนและออกเดิน เราจะต้องลุกขึ้นและก้าวเดินไปด้วยพระกำลังของพระองค์

ชายผู้นี้มิได้รับการบำบัดโรคโดยความเชื่อของเพื่อน แต่เป็นเพราะชายคนนั้นเองมีความเชื่อ เพราะความเชื่อของเพื่อน เขาจึงห้ามคนง่อยมาวางไว้ที่พระบาทของพระเยซู แต่เป็นโดยความเชื่อของชายง่อยคนนั้น เขาจึงลุกขึ้นม้วนที่นอนแหวกฝูงคนเดินไปได้เช่นนั้น ถูกแล้วความเชื่อของคนอื่นสามารถช่วยเราได้มากมาย แต่คนที่ไม่เชื่อพระเจ้า เขาจะไม่ได้รับอะไรเลย พระเยซูทรงรักษาโรคง่อยของชายคนนั้นก็เพื่อให้เขาทั้งหลายทราบว่า “บุตรมนุษย์มีอำนาจจะโปรดยกโทษในแผ่นดินโลกได้” พระเยซูคริสต์ก็ยังทรงมีพระประสงค์ จะใช้ชาวโลกสำนึกถึงความจริงแห่งพระกิตติคุณของพระองค์ โดยอิทธิฤทธิ์ของพระองค์ในการบำบัดโรค

ชายง่อยที่สระเบธesda

ย่อหน้า บทที่ 5

การบำบัดโรคง่อยรายนี้ เป็นการกระทำอย่างเปิดเผยในวันสะบาโต และเป็นการกระทำเพื่อแสดงว่าการรักษาโรคเป็นส่วนสำคัญของงานด้วยจิตวิญญาณของพระเยซู

บทเรียนที่สำคัญคือ การที่อาศัยผู้อื่นเป็นการไร้อำนาจที่จะเอาตัวข้าพเจ้าลงไปในสระ” คนที่หวังคอยความช่วยเหลือเช่นนี้มีอีกเป็นจำนวนร้อย ๆ เขาคอยหวังให้ใครมาช่วยเขา แต่ก็ยังหวังคอยว่า จะมีคนอื่นที่มีความเชื่อสำหรับเขาหรือจะอธิษฐานเพื่อเขา คนอื่นจะช่วยเราไม่ได้ จนกว่าเราเองจะเชื่ออย่างมั่นคงสำหรับตัวเราเอง ถ้าเรายึดคนอื่นไว้แน่น มือของเราจะรัดและขัดขวางคนอื่น เหมือนกับคนที่กำลังจะจมน้ำตาย เขากอดรัดคนที่มาช่วยเหลือคน คนมาช่วยก็จะตายพร้อมกับเขาด้วย “เจ้าปรารถนาจะหายโรคเป็นปกติหรือ?” คำถามนี้ได้สำแดงธาตุแท้ของความเชื่อที่ได้ผลบริบูรณ์ตามที่มุ่งหมายไว้ คนเราจะลงมือทำตามจริง ๆ ก็ต่อเมื่อเราตัดสินใจเด็ดเดี่ยวและมั่นคงความเชื่อไม่ใช่เพียงแค่การบังคับจิตใจเท่านั้น แต่เป็นรากฐานของความตั้งใจ ความเชื่อเป็นสิ่งที่มีความสูงส่งที่สุด ที่พระเจ้าทรงพระราชทานไว้ให้มนุษย์ และไม่มีมนุษย์คนใดได้รับความเชื่อจากพระเจ้า โดยปราศจากการตัดสินใจเลือกที่เด็ดเดี่ยวมั่นคง ประการแรก เราต้องเห็นชัดเจนเสียก่อนว่า พระเจ้าทรงมีพระประสงค์จะทำให้เราหายโรค ครั้นแล้วเราก็ต้องมารับเอาสิทธินั้นด้วยตัวของเราเอง

บทเรียนอีกประการหนึ่ง ซึ่งผู้ทบทวนทุกชั่วทศวรรษที่น่าสงสารผู้นี้ได้สอนเราคือ “นี่แน่ะ เจ้าหายโรคเป็นปกติแล้วอย่าทำผิดอีก เกือบกว่าเหตุร้ายกว่านั้นจะบังเกิดแก่เจ้า” ไม่เสมอไป แต่ก็มีบ่อยครั้งที่ความเจ็บป่วยเกิดขึ้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดบาป ชีวิตของหลายคนในสมัยปัจจุบันเป็นคนหมดเรี่ยวแรงเอาเลย ๆ ก็เพราะเมื่อหนุ่ม ๆ สาว ๆ เขาใช้ชีวิตส่วนตัวของเขาประกอบกรรมชั่ว เมื่อพบคนเป็นโรคเกี่ยวกับความบาปเช่นนี้ จะต้องทำการสารภาพบาปกันให้แจ่มแจ้ง และปฏิเสธการทำบาปอีกต่อไปอย่างเด็ดขาด และชีวิตที่พระเจ้าทรงกู่ไว้ให้แล้วนี้ จะต้องรักษาให้สะอาดและระมัดระวัง ถ้าผู้นั้นต้องการจะรักษาระดับชีวิตของตน ให้เป็นสิ่งที่น่าสักการบูชาต่อพระเจ้า จิตใจและมโนธรรมของแต่ละคน จะต้องคอยปัญหาข้อใจของตนเอง และพระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงอธิบายน ให้ผู้ที่ประสงค์จะรู้และปฏิบัติได้เข้าใจแจ่มแจ้งชัดเจนเป็นรายบุคคลแต่ไม่มีบทเรียนสำหรับจิตใจชนิดใดดีเท่าชีวิตของพระเยซู ซึ่งทรงทำการรักษาโรค และไม่มีเชื้อชนิดใดซึ่งมัจฉจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ได้ดีเท่ากับ”เราคือเยโฮวาห์ผู้รักษาเจ้า”

การรักษาขามือลีบ

มัทธิว บทที่ 12

อิทธิฤทธิ์ครั้งนี้เป็นการกระทำในมณฑลกาลิลีเพื่อเป็นการย้ำอย่างกล้าหาญว่า การรักษาโรคในวันสะบาโต นั้นไม่เป็นการผิดพระบัญญัติของพระเจ้าในข้อใด

เหตุการณ์นี้สอนบทเรียนสำคัญแก่เราคือ ผู้ที่ได้รับการรักษาโรคต้องมีความเชื่อและลงมือปฏิบัติตามความเชื่อ เพื่อจะได้รับฤทธิ์อำนาจแห่งการบำบัดโรคของพระคริสต์ ชายคนนี้เป็นคนไม่มีเรี่ยวแรง เพราะโรคมือลีบ ไม่มีแรงจะยกมือตัวเอง แต่กระนั้นชายคนนี้จะต้องพยายามขีดมือออกโดยความเชื่อ โดยความเชื่อเช่นนั้นก็ทำสิ่งซึ่งเราไม่มีแรงทำได้ แล้วแรงใหม่ก็บังเกิดขึ้น

ท่านผู้มีความเชื่อน้อย จงฟังพระสุรเสียงของพระองค์ “จงเหยียดมือออก”

การรักษาโรคหญิงที่ผีสิง

ลูกา บทที่ 13

การที่พระเยซูทรงรักษาโรคของหญิงที่มีผีสิงในวันสะบาโต ก็เป็นแบบเดียวกับการรักษาโรคมือลีบและรักษาคนง่อยในวันสะบาโต ดังเรื่องทีกล่าวมาแล้ว

โรคของหญิงคนนี้เป็นโรคที่รักษาไม่หาย เขาขีดตัวไม่ได้เป็นเวลาสิบแปดปีมาแล้ว พระเยซูทรงประกาศให้ทราบทั่วกันโดยเปิดเผยว่า ต้นเหตุของโรคนั้นมิใช่เป็นเรื่องเกิดตามธรรมชาติ แต่เป็นอำนาจของมารหรือผีสิง “ซาตานได้ผูกมัดไว้สิบแปดปีแล้ว” พระเยซูตรัสแก่ผู้หญิงคนนี้ว่า “หญิงเอ๋ย ตัวเจ้าหายพ้นจากโรคของเจ้าแล้ว” แล้วผลแห่งความเชื่อของหญิงนี้ได้ปรากฏ

การรักษาป่าของนายร้อย

มัทธิว บทที่ 8

สิ่งแรกที่เราควรสนใจคือ การที่พระเยซูทรงรับรองความเชื่อของคนที่ไม่รู้จักพระเจ้า ความเชื่ออันเข้มแข็งของนายร้อยผู้นี้สำแดงออกโดยเชื่อว่า พระเยซูทรงมีอำนาจบัญชาความเป็นไปของสาวกโลกอย่างเด็ดขาด เช่นเดียวกับนายร้อยมีอำนาจปกครองพลทหารของเขา และประการที่สองเขาเชื่อว่าเป็นเพียงแต่คำสั่งของพระเยซูเท่านั้น โรคภัยก็จะหายขาดทันทีทันใด คำตรัสของพระเยซูคริสต์มีอำนาจ และเมื่อเรารับเอาอำนาจนั้นก็ไม่มีความใดในโลกจะมาต้านทานขัดขวางได้

การรักษาคนผีสิงที่ฆะดารา

มาระโก บทที่ 5

เราไม่มีเหตุผลอะไรที่จะสงสัยว่า โรคบ้าและโรคสมองพิการในสมัยนี้ ไม่ได้เป็นลักษณะและมีต้นเหตุอย่างเดียวกับโรคสมัยของพระเยซูเหมือนกันต้นเหตุของโรคบ้าหรือวิกลจริตเหล่านี้ พระเยซูทรงบอกอย่างชัดเจนว่า เป็นโดยอำนาจของมาร อำนาจของมารที่ผูกมัดชายคนนี้มีมากพอที่จะทำลายหมูฝูงใหญ่ฤทธิ์อำนาจของวิญญาณชั่วในร่างกายของชายผู้นี้สามารถหักโซ่ตรวนออกได้

เมื่อพบชายคนนี้พระเยซูทรงมีพระทัยสงสารเขามาก พระเยซูทรงทราบว่าชายคนนี้ตกเป็นเหยื่อของมารที่เข้าตัวหมดประตูจะต่อสู้ และโดยพระบัญชาของพระองค์ พระองค์ทรงปลดปล่อยให้ชายคนนี้ได้รับความอิสรภาพ ในทันใดนั้นเองสารรูปของเขาก็เปลี่ยนแปลงให้เห็นทันที คนที่ผีเข้าที่นำกลัวและคุร้าย กลับนั่งสงบเสงี่ยมอยู่ที่พระบาทขององค์พระเยซูคริสต์ “นุ่งห่มและมีสติอารมณ์เป็นปกติ” ฤทธิ์อำนาจผีร้ายที่นำกลัวซึ่งครอบครองชายคนนั้นอยู่ก็ออกจากตัวเขาเข้าทำลายสุกรทั้งฝูง คนผีสิงมาแต่ก่อนอยากอยู่กับพระเยซูและติดตามพระองค์ไปด้วยแต่พระเยซูต้องทรงห้ามเขาไว้ เพราะต้องการให้ชายผู้นี้ไปนำให้คนอื่นรู้เห็นเป็นพยาน และให้เขาไปทำงานประกาศพระกิตติคุณที่ละแวกบ้านของเขาตามลำพัง และต่อมาไม่นานนักทั่วทั้งแคว้นแคว้นเดคาโปลีก็รู้ข่าวของเขาทั่วหน้ากัน ด้วยความตื่นเต้นสะเทือนใจก็เพราะคำพยานของชายคนนี้

การรักษาโรคบ้า เป็นปัญหาสำคัญเกี่ยวกับความเชื่อ การช่วยให้เขาหลุดพ้นอำนาจชั่วเป็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าโดยแท้

หญิงโลหิตตกหายโรค

อุกกา บทที่ 8

การกระทำให้ลูกสาวของนายโรพีนจากตายผูกพันรวมอยู่กับเรื่องนี้ ดูประหนึ่งว่าเรื่อง
อิทธิฤทธิ์มหัศจรรย์ทั้งสองประการนี้ เป็นเรื่องที่สำคัญให้เห็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เมื่อไม่มีอะไรเลย
นอกจากความตายและหลักอีกประการหนึ่งก็คือ อำนาจแห่งความเชื่อได้รับฤทธิ์เดชจากพระเจ้า

ทั้งสองประการนี้ประสานกันและเกี่ยวโยง ให้เราเห็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าว่า มีอยู่มากมายอย่าง
สมบูรณ์ “พระเจ้าทรงกระทำได้สารพัด” “ใครเชื่อก็ทำได้ทุกสิ่ง”

ลักษณะของโรคนี้หืดหวัง นายแพทย์ทั้งหลายทำการเยียวยารักษา จนหมดความสามารถแล้ว
โรคก็มีได้บรรเทาลง

ความศรัทธาและการหายโรคเป็นไปทีละขั้นประการแรก หญิงคนนั้นเชื่อว่าจะอย่างไร ๆ เสียโรค
ของนางต้องหายไปแน่ ๆ ประการที่สอง นางจึงเข้าไปเอามือและต้องขายเสื้อของพระองค์ ความเชื่อ
เป็นสื่อที่มีชีวิตติดต่อกับองค์พระผู้ไถ่บาปผู้ทรงพระชนม์อยู่

ประการที่สาม เมื่อหญิงนี้แตะต้องเสื้อของพระองค์ เสื้อของนางก็หยุดไหล นางรู้ตัวว่านาง
หายโรคนางเชื่อก่อน แล้วนางจึงรู้สึกตัวว่าหายโรค

แต่พระพรของนาง ๆ จะปกปิดไว้ไม่ได้ นางจะต้องบอกเล่าเป็นพยานให้คนอื่นทราบว่า นาง
หายโรคแล้ว การที่นางเป็นพยานเช่นนั้นได้ทำให้นางได้รับประโยชน์มาก พระเยซูตรัสว่า “ลูกเอ๋ย
ความเชื่อของเจ้าได้กระทำให้ตัวเจ้าหายโรคแล้ว จงไปเป็นสุขเถิด” หญิงคนนั้นได้รับความชื่นใจ และ
หายโรคและกลับไปอย่างมีความสุข

การรักษาชายตาบอดสองคน

มัทธิว บทที่ 9

เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นตัวอย่างให้เราเห็นหลักสำคัญหลายประการการอธิษฐานอย่างเดียวนั้นไม่ทำให้คนหายโรคได้ คนตาบอดสองคนนี้ได้ติดตามพระเยซูมาจากบ้านของญาติโยม สองคนนี้ตะโกนร้องว่า “ขอได้เ็นคูข้าพเจ้าเถิด” และการตะโกนร้องเช่นนั้นก็ไม่ได้รับคำตอบอะไรเลย บางคนบอกว่า “ข้าพเจ้าได้อธิษฐานให้พระรักษาโรคของข้าพเจ้าถึงสี่สิบปีก็ไม่ดีขึ้น” นั่นไม่ต้องสงสัย ถ้าท่านได้อธิษฐานด้วยความเชื่อจริง ๆ แล้วท่านจะไม่ต้องใช้เวลาอธิษฐานนานเช่นนั้นเลย

การที่เราเพียงแต่เข้ามาเฝ้าพระเยซูเท่านั้น ไม่ได้รักษาโรคของเราให้หาย

เหตุผลประการสุดท้ายได้นำมาเสนอในที่นี้ ความพยายามใด ๆ ก็ตาม ไม่เกิดผลจนกว่าเราเชื่อว่าพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่เราขอ นั่น “เจ้าเชื่อหรือ?” พระเยซูตรัสถาม ครั้นแล้วพระเยซูจึงถูกต้องคนตาบอดแล้วตรัสว่า “ให้เป็นตามความเชื่อของเจ้าเถิด”

ข้อนี้แหละเป็นเคล็ดลับ กุญแจกลีบสปริง ไม่ใช่โดยการอธิษฐานคร่ำครวญ ไม่ใช่การที่ต้องใช้เรี่ยวแรงทำงานมากมาย แต่เป็นของง่ายอย่างนี้คือ “ให้เป็นตามความเชื่อของเจ้าเถิด”

หญิงชาติคานอัน

มัทธิว บทที่ 15

นี่เป็นตัวอย่างอีกเรื่องหนึ่งซึ่งสำแดงความเชื่อของผู้ที่ไม่มีโอกาสรู้จักพระคัมภีร์ หรือพระสัญญาของพระเจ้า นางเป็นคนต่างด้าวที่มาอาศัยประเทศยูดาอยู่ และเป็นเชื้อชาติที่ชาวยูดาเหยียดหยามและดูหมิ่นทุกสิ่งได้ต่อต้านนาง

เมื่อนางมาเฝ้าพระเยซูและทูลขอความช่วยเหลือก็ดูเหมือนว่าพระเยซูจะไม่ช่วยเหลือนางเลย นางมาร้องครวญครางขอความช่วยเหลือ แต่พระเยซูทรงเพิกเฉยและไม่ตรัสอะไรจนคำเดียว พวกสาวกก็ซักจะรำคาญและอยากจะได้ให้นางออกไปเสีย แต่ถึงจะถูกเหยียดหยามถึงปานนั้น ความเชื่อของนางก็ดูเหมือนยิ่งทวีมากขึ้น และในที่สุดนางก็ใช้ความเหยียดหยามนั้นให้กลายเป็นพรของนางจนได้ ความยุ่งยากทำลายความเชื่อที่แท้จริงไม่ได้

พระเยซูมีพระประสงค์ในการปฏิเสชนางเช่นนั้นตลอดเวลาที่นางต้องคืนพระเยซูทรงทราบและทรงรักนาง และพระองค์ทรงเห็นความไว้วางใจของนางซึ่งไม่ยอมรับการปฏิเสธ แต่พระองค์ทรงคอยจนกว่านางจะสำแดงความเชื่อนั้นออกมาอย่างเต็มที่ คุณเออะพระองค์เพียงแต่ทรงพิสูจน์ทดลองใจเรา และทรงทราบว่าเราจะสู้ได้ แล้วในที่สุดผลสำเร็จนั้นปลายของเราเป็นเสมือนทองคำที่หลอมบริสุทธิ์ออกจากเตา

พระองค์จะปฏิเสธอย่างไรได้ในเมื่อหญิงคนนั้นลงทุนเชื่อและไว้วางใจพระเจ้าจนถึงขนาดนั้น ไม่ต้องสงสัยพระองค์ตรัสว่า “หญิงเอ๋ย ความเชื่อของเจ้าก็มาก ให้เป็นไปตามความปรารถนาของเจ้า” แล้วลูกสาวของนางก็หายโรคอย่างอัศจรรย์

การรักษาโรคเด็กผีสิง

มัทธิว 17

ทันทีทันใดหลังจากที่พระเยซูทรงจำแลงพระกายแล้ว และทรงพาสาวกลงมาจากภูเขา ก็มาพบเด็กผีสิงผีเหล่านี้มีฤทธิ์อำนาจเกินที่สาวกของพระเยซูจะขับมันออกได้ การที่พวกสาวกขับผีเหล่านี้ไม่สำเร็จ ก็เพราะพวกสาวกขาดความเชื่อ และยังที่ความทะเยอทะยานอยากเป็นใหญ่เป็นโต พระองค์ทรงตำหนิความไม่เชื่อของเขา แล้วทรงเรียกตัวพ่อพร้อมทั้งเด็กคนนั้นมาหาพระองค์ แล้วพระองค์ทรงขับผีนั้นออกไป พระองค์ทรงพระกรุณาช่วยรักษาบุตรของเขา พระเยซูทรงจับมือของเด็กชายคนนั้น และพยุงเด็กขึ้นแล้วเด็กคนนั้นหายเป็นปกติ ฝูงยี้ก็ออกจากเด็กไม่มารบกวนเด็กอีกตลอดไปเป็นนิจ

คนตาบอดที่เบรชชาระดา

มาระโก บทที่ 8

สิ่งแรกที่พระเยซูทรงกระทำแก่ชายคนนี้เป็น จูงมือเขาออกไปนอกเมืองแยกตัวคนตาบอดจากฝูงคนให้โอกาสที่เขาจะใช้ความคิด และสอนให้เขาเดินด้วยการจับมือไปพร้อม ๆ กับพระองค์ ดังนั้นพระเยซูทรงนำเราออกมาจากประชาชน และหัดให้อยู่กับพระองค์ตามลำพัง

พระเยซูทรงเริ่มงานบำบัดโรคด้วย การวางพระหัตถ์บนตาของเขาทั้งสอง ผลที่ได้รับคือตาหามีคมัวแต่ยังฟาง ๆ เห็นคนเหมือนต้นไม้เดินไปเดินมา บางครั้งพระองค์ทรงสอนว่าการหายโรคของเราจะเป็นไปตามขั้น ๆ ครั้งที่สองเขาก็เห็นทุกสิ่งทุกอย่าง อย่างแจ่มใสชัดเจน การเพ่งดูพระเยซูได้ทำให้ตามีคมัวของเขาหายปกติ

ชายตาบอดที่กรุงเยรูซาเล็ม

ยอห์น บทที่ ๑

ปัญหาเรื่องความบาปเกี่ยวข้องกับความเจ็บป่วยเราก็ได้เห็นอย่างชัดเจนแล้ว แต่พระเยซูคริสต์ทรงสอนสาวกของพระองค์ว่า มีบางรายที่ได้รับความเจ็บป่วยที่ไม่เกี่ยวข้องกับความผิดบาปเลย แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเช่นนั้นก็เพื่อเปิดโอกาสให้พระเจ้าได้รับพระเกียรติ ก็อมนุษย์จะเห็นความรักและอำนาจของพระเจ้าในการรักษาให้หาย

ในการรักษาโรคตาบอดของชายคนนี้ พระเยซูเจ้าทรงใช้เครื่องหมายชนิดง่าย ๆ พระเยซูทรงจุ่มตาของเขาด้วยน้ำลายกับโคลนป้ายที่เปลือกตาของเขา คงไม่มีใครรับรองเลยว่า โคลนกับน้ำลายนั้นจะกลายเป็นโอสถิพิเศษ รักษาตาบอดชนิดที่บอดมาแต่กำเนิดได้เลย แต่ที่พระเยซูทรงทำเช่นนั้น ก็เพื่อให้เขารู้สึกตัวว่าพระเยซูได้ทรงแตะต้องตัวของเขา ครั้นแล้วพระเยซูทรงใช้ให้เขาไปล้างตาที่สระซีโลอาม เมื่อเขาล้างตาเสร็จ เขากลับมาก็เห็นได้

สระนี้เป็นแบบอย่างของพระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซีโลอาม แปลว่า “ใช้ไป” น้ำเลี้ยงถึงองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งถูกส่งออกมาทำการร่วมกับพระบิดาและพระบุตร

คำพยานยืนยันของชายผู้นี้เป็นเกียรติยศแก่พระเจ้าอย่างสูงสุด เนื่องด้วยคำพยานของเขา เขาถูกขับไล่ออกจากธรรมศาลา ภายหลังพระเยซูทรงปรากฏตัวแก่เขา และพระเยซูทรงตำแดงให้เห็นพระลักษณะและพระสง่าราศีของพระองค์ และในที่สุดชายคนนั้นได้กลายเป็นสาวกที่ซื่อสัตย์ต่อองค์พระเยซูคริสต์ตลอดไป

บารัษมีมายและเพื่อนตาบอดของเขา

ลูกา บทที่ 18

การร้องเรียกของบารัษมีมายซึ่งตะโกนออกมาดัง ๆ ว่า “ท่านเยซูบุตรดาวิดเจ้าข้า” นั้นมีความหมายลึกซึ้ง พระเยซูทรงอ้างสิทธิต่อพระราชบัลลังก์ของพระองค์ และตำแหน่งของพระเยซูก็คือ “ราชโอรสของดาวิด” ก็น่าประหลาดใจอยู่ไม่น้อย ที่ชนชาติเดียวกันกับพระองค์มองไม่เห็นความจริงนั้น และชายแก่ตาบอดผู้นำสงสารคนนี้เป็นคนแรกที่เข้าใจคำพยากรณ์นั้น ดังนั้นคนที่ฉลาดก็ยังตาบอดต่อความจริง และคนตาบอดกลับเห็นความจริงได้ชัดเจน

เราเห็นความศรัทธาของชายคนนี้ หนักแน่นไม่ยอมท้อถอย เขาตะโกนร้องออกมาดัง ๆ และยิ่งใครมาห้ามปราม เขากลับร้องดังมากขึ้น ชายคนนี้พูดขอร้องอย่างเดียว และความศรัทธาที่เขามีอยู่พอจะรวบรวมได้ดังนี้คือ “พระองค์เจ้าข้า โปรดให้ข้าพเจ้าเห็นได้” ความเชื่อจะไม่แข็งแรง ถ้าปราศจากความปรารถนา คำอธิษฐานชนิดเฉื่อยชาไม่มีอำนาจพอที่จะขึ้นไปถึงพระเจ้า

การบำบัดโรคตาบอดของเขาสำเร็จอย่างง่ายดายและน่าสรรเสริญพระเจ้า ชายที่ตาหายบอดก็มองคูทิวทัศน์และประชาชนรอบ ๆ เขา และเขาหันหน้ามองตรงองค์พระเยซูคริสต์ แล้วเขาก็กระโดดโลดเต้น ส่งเสียงสรรเสริญพระเจ้า ติดตามพระเยซูไป

ชายง่อยที่ประตูกาม

กิจการ บทที่ 3

นี่คือการอัศจรรย์แรกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่บันทึกไว้ และได้เกิดขึ้นหลังจากที่พระเยซูเสด็จขึ้นสู่สวรรค์แล้ว ตำแดงให้เห็นชัดเจนว่า พระนามของพระเยซูเท่านั้นเป็นพลังฤทธิ์ซึ่งเป็นแหล่งผลิตแหล่งเดียวเท่านั้น และการที่สามารถทำการอัศจรรย์ได้นั้นมิได้มาจากอำนาจหรือความสามารถของมนุษย์

อัครสาวกใช้พระนามขององค์พระเยซูคริสต์เป็นคำแรก แก่คนที่พิการและหมดเรี่ยวแรง และเมื่อประชาชนพากันมามุงดู และคณะผู้ปกครองได้เข้ามาได้สวนทวนพยาน อัครสาวกก็เสนอพระนามของพระเยซูผู้ถูกปลงประชนม์ให้คนเหล่านั้นฟัง พระเยซูมิได้ประทับอยู่ในโลกขณะนั้น แต่พระเยซูทรงกระทำงานของพระองค์โดยผู้รับใช้ของพระองค์ และโดยพระนามของพระองค์ แต่การรักษาโรคเป็นแต่เพียงเครื่องมือที่ใช้ร่วมกับการเผยแผ่พระกิตติคุณการที่ชายง่อยหายโรคเป็นพยานยืนยันพระกิตติคุณที่ใคร ๆ ปฏิเสธไม่ได้

อายเนอาแห่งเมืองตุดา

กิจการ บทที่ 9

การอิทธิฤทธิ์ครั้งนี้เปโตรเป็นผู้กระทำ มีลักษณะอย่างเดียวกันกับเรื่องที่แล้ว ประการแรก เปโตรได้รับรองว่า เป็นโดยฤทธิ์อำนาจของพระเยซูโดยพูดว่า “อายเนอาเอ๋ย พระเยซูคริสต์ทรงโปรดให้หายโรคได้” เปโตรไม่ได้อ้างตนเองเลย

การอัศจรรย์เช่นนี้เป็นผลนำคนให้มาถึงพระเจ้าผลที่แท้จริงแห่งพระอำนาจของพระเจ้าในการ ประการศำวประเสริฐก็คือ มีคนกลับใจมาหาพระเจ้า และศาสดาพยากรณ์โยเอลได้บอกให้เราทราบว่ โดยเครื่องหมายและการมหัศจรรย์เช่นนี้มนุษย์โลกจะได้รับพระพร และจะเป็นการปลุกให้มนุษย์ตื่น ขึ้นก่อนที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาเป็นครั้งที่สอง

คนง่อยที่เมืองลุตตรา

กิจการ บทที่ 14

การอัศจรรย์นี้สอนเรื่องการบำบัดโรคอย่างชัดเจนเปาโลได้เทศนาสั่งสอนเรื่อง “ข่าวประเสริฐ” และคงได้บอกให้ที่ประชุมฟังเรื่องการ บำบัด โรคและการไถ่บาปของพระเยซู ขณะที่เปาโลยังเทศนาอยู่ เปาโลมองเห็นแสงสว่างแห่งความเชื่อที่ใบหน้าของผู้ฟังคนหนึ่ง ซึ่งหมดหวังและช่วยตัวเองไม่ได้

แต่ที่จริงเปาโลคงแลเห็นว่าชายคนนี้ “มีความเชื่อพอจะหายโรคได้” เป็นการไร้ผลที่จะพยายามบังคับให้คนรับเชื่อพระเยซู ถ้าเขายังไม่ต้องการที่จะทำเช่นนั้น การที่ชายคนนี้หายโรคไม่ใช่เพราะความเชื่อของเปาโล แต่เป็นเพราะความเชื่อของชายคนนั่นเอง

ชายคนนั้นจะต้องได้รับการช่วยเหลือ ให้แสดงความเชื่อของตนออกมา

“จงลุกขึ้นยืนให้ตรง” เปาโลร้องออกมา การกระทำเช่นนี้จะต้องกระทำโดยกล้าหาญ และชายคนนั้นก็ทำตามที่เปาโลสั่ง และมีใจแต่ยืนขึ้นเท่านั้น แต่เขากระโดด โดดเด่นแสดงความยินดีแล้วเดินไป โดยความเชื่อของเขาเอง เขาจึงหายโรค

พระเจ้าทรงได้รับการสรรเสริญ และเปาโลได้ถวายพระเกียรติ

ประสบการณ์ของเปาโล

กิจการ บทที่ 14; 2 โครินธ์ บทที่ 1 และ บทที่ 4

ต่อมาอีกไม่นานนัก เปาโลต้องพิสูจน์ความเชื่อของตนเองประชาชนที่ตื่นเต้นและอยากจะเคารพบูชาเปาโลเป็นพระเจ้า ตอนหลังก็พากันเกลียดชังและเอาหินขว้าง และชาวยูดาผู้กระหายเลือด พากันลากร่างกายบอบช้ำของเปาโลไปทิ้งไว้ นอกเมืองใคร ๆ นี้ก็ว่าเปาโลตายแล้ว “แต่เมื่อเหล่าสาวกกำลังยืนล้อมรอบท่านอยู่ ท่านก็ลุกขึ้นเข้าไปในเมือง ครั้นรุ่งขึ้นจึงไปยังเมืองเดเรเบ” และเปาโลได้ทำการเทศนาสั่งสอนพระกิตติคุณที่นั่น เปาโลได้ทำงานของตนไปเงียบ ๆ โดยใช้แรงที่พระเจ้าทรงประทานให้

ในจดหมายที่ส่งไปคริสตจักร โครินธ์ ฉบับที่สองบทที่สี่ เปาโลกล่าวถึงเคล็ดลับแห่งเรียวแรงที่มีอยู่นั้น ให้เราทราบดังนี้ “พวกเราที่มีชีวิตอยู่นั้นต้องมอบไว้แก่ความตายเสมอเพราะเห็นแก่พระเยซู” (2 โครินธ์ 4:11) นั่นเป็นเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นที่เมืองลุศตรา “เพื่อชีวิตของพระเยซูจะได้ปรากฏในเนื้อหนังของเราซึ่งต้องตายนั้น” นั่นแหละเป็นเคล็ดลับของเรียวแรงที่เปาโลได้รับใหม่ เมื่อถูกหินขว้างที่เมืองลุศตรา

บทเดียวกันเปาโลพูดต่อไปว่า “เหตุฉะนั้นเราจึงไม่ย่อท้อ ถึงแม้ว่ากายภายนอกของเรากำลังทรุดโทรมไป ใจภายในนั้นก็ยังจำเริญขึ้นใหม่ทุก ๆ วัน”

พระเยซูคริสต์ทรงช่วยสาวกให้หลุดพ้นความตายและทรงช่วยเปาโลเช่นนั้นเรื่อย ๆ และเปาโลเชื่อเหลือเกินว่าพระเยซูจะทรงนำไปจนสุดปลายทาง เปาโลเพียงแต่พูดชอบใจชาวโครินธ์ที่อธิษฐานเพื่อ ซึ่งเป็นการช่วยเหลือและหนุนน้ำใจเปาโลมาก และเป็นการทำให้มีโอกาสขอบพระคุณพระเจ้ากว้างขวางยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแก่พระเจ้าเพราะพระคุณของพระองค์

ประสบการณ์ของพระเยซูคริสต์

มัทธิว บทที่ 4

พระเยซูทรงประทานบทเรียนของชีวิตให้แก่เราขณะที่พระองค์ยังประทับอยู่ในโลกนี้ คือพระเยซูมิได้ทรงรับกำลังและการหนุนใจจากพลังธรรมชาติแต่ทรงรับจากพระเจ้า นี่คือการมุ่งหมายของการที่พระเยซูทรงถูกทดลองในป่า เวลานั้นพระกายของพระเยซูทรงอ่อนเพลียมาก เนื่องจากอดพระกระยาหารมาหลายวัน มารผู้มาผจญถวายคำแนะนำว่า พระเยซูควรเสวยพระกระยาหาร โดยทำก้อนหินให้กลายเป็นอาหาร ทั้งนี้เพื่อจะประทังพระกายให้มีเรี่ยวแรงไม่หิวโหยต่อไป

แต่พระเยซูตรัสตอบมารด้วยเหตุผล และทั้ง ๆ ที่พระกายทรงอดพระกระยาหารอ่อนเพลียเช่นนั้น พระเยซูก็ทรงแสดงให้เห็นว่าชีวิตของมนุษย์ดำรงอยู่ได้แม้ปราศจากอาหารทางกาย โดยอาศัยพระวจนะของพระเจ้า และพระเยซูทรงใช้ตัวอย่างจากพลไพร่ของพระเจ้าสมัยโบราณ ซึ่งพระองค์ทรงพยายามสั่งสอนบทเรียนชีวิตชนิดเดียวกันนี้คือ “มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหาได้ไม่ แต่ด้วยบรรดาโอวาทซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” ดังนั้นเรื่องนี้มิใช่เพียงแต่เกิดขึ้นแก่องค์พระเยซูคริสต์ซึ่งทรงเป็นประจักษ์พยานพิเศษว่า ได้รับพลังจากพระเจ้าเท่านั้น แต่เรื่องนี้มิใช่สำหรับเราซึ่งเป็นมนุษย์รุ่นหลังว่า เราจำเป็นต้องรับอาหารทางจิตวิญญาณเท่า ๆ กับอาหารทางร่างกายเหมือนกัน นี่แหละเป็นบทเรียนที่พระเยซูทรงพระประสงค์จะสอนในธรรมศาลาที่เมืองกัปเรนาอุมว่าดังนี้ “พระบิดาผู้ทรงพระชนม์ได้ทรงใช้เรามา และเรามีชีวิตเพราะพระบิดานั้นฉันใด ผู้ที่ได้กินเราผู้นั้นจะมีชีวิตเพราะเราฉันนั้น”

ดังนั้นองค์พระเยซูเจ้าทรงปฏิเสธไม่ยอมรับอาหารจากมาร และพระเยซูทรงชัยชนะมารทางพระกายเพื่อเรา และต่อมารมาได้เข้าผจญกับพระเยซูทางจิตวิญญาณ และการผจญทั้งสองครั้งนี้พระเยซูก็ชัยชนะอย่างงาม เมื่อเป็นเช่นนี้พระเยซูเป็นผู้นำและผู้ส่งเสริมความเชื่อของเราให้สำเร็จ

“ครั้นเรามีพยานหมู่ใหญ่อย่างนั้นอยู่รอบข้าง ให้เราทั้งของหนักทุกๆ สิ่งที่ขัดข้องอยู่ และการผิดที่เราแม้ก่่างยกระทำ และการวิ่งแข่งกันที่กำหนดไว้สำหรับเรานั้น ให้เราวิ่งด้วยความเพียรพยายามหมายเอาพระเยซูเป็นผู้นำ และเป็นผู้ส่งเสริมความเชื่อของเราให้สำเร็จ”

“การทุกอย่างที่มีได้ประพฤติดำหลักแห่งความเชื่อก็บาปทั้งสิ้น”

บทที่ 5 ประจักษ์พยานของผู้แต่ง

เรื่องทั้งหมดซึ่งข้าพเจ้ารู้จักเกี่ยวกับการบำบัดโรคด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าก็ดี และเรื่องราวที่ข้าพเจ้าได้เขียนในบทที่แล้วมาก็ดี ล้วนแต่เป็นเรื่องที่พระเจ้าทรงสอนแก่ข้าพเจ้าโดยตรงเป็นส่วนตัว และข้าพเจ้าไม่ได้รับอนุญาตอ่านหนังสืออื่นใดเกี่ยวกับเรื่องนี้ นอกจากอ่านพระวจนะของพระเจ้าโดยตรงเท่านั้น ข้าพเจ้าอ่านอยู่นานจนข้าพเจ้าเกิดความแน่ใจโดยไว้วางใจในพระเจ้า และได้รับบทเรียนต่าง ๆ จากองค์พระผู้เป็นเจ้าโดยตรง ซึ่งได้บันทึกความรู้ที่ได้รับจากพระเจ้าและได้เขียนเป็นหนังสือเล่มนี้

เป็นเวลามากกว่ายี่สิบปี ร่างกายของข้าพเจ้าต้องทนทุกข์ทรมานอยู่กับความเจ็บป่วยนานาชนิด และร่างกายหมดความสามารถหลายอย่าง เมื่อข้าพเจ้าอายุได้ยี่สิบสี่ปีข้าพเจ้าต้องเรียน และทำงานเกี่ยวกับสมองอย่างหนักเกินตัว ข้าพเจ้าล้มเจ็บเป็นโรคเส้นประสาทอย่างหมดหวัง ซึ่งขณะนั้นข้าพเจ้ากำลังเตรียมตัวจะเข้ามหาวิทยาลัย เป็นเวลาหลายเดือนที่นายแพทย์ประจำตัวของข้าพเจ้าห้ามเด็ดขาดมิให้อ่านหนังสือเลย ในขณะที่นั้นข้าพเจ้าใกล้จะถึงความตายอยู่แล้ว และในที่สุดตรงริมทางมรณะนั่นเอง ข้าพเจ้าได้ยอมถวายตัวของข้าพเจ้ากับองค์พระผู้เป็นเจ้า

หลังจากที่ข้าพเจ้าเรียนจบหลักสูตรของมหาวิทยาลัยแล้ว ข้าพเจ้าได้รับตำแหน่งเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรใหญ่แห่งหนึ่งเมื่ออายุได้ 21 ปี ข้าพเจ้าเป็นศิษยาภิบาลหนุ่มที่น่าภูมิใจมาก ฉะนั้นจึงมุ่งหน้าทำงานอย่างถวายชีวิตทีเดียว ในไม่ช้าข้าพเจ้าก็เป็นโรคหัวใจ และต้องใช้เวลาพักผ่อนเป็นเดือน ๆ และรู้สึกว่าการนี้ดูเหมือนจะใกล้ตายอีกแล้ว แต่ในที่สุดข้าพเจ้าก็ยังไม่ตาย และค่อย ๆ ทุกเลา มีกำลังขึ้นใหม่อีกวาระหนึ่ง ข้าพเจ้าสามารถทำงานต่อมาได้อีกหลายปีโดยต้องระวังรักษาตัว ข้าพเจ้าต้องพักขวดแอมโมเนียติดตัวเสมอเป็นเวลาหลายปี ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้แอมโมเนียติดตัววันใด รู้สึกว่าเส้นประสาทมันจะกระตุกขึ้นมาทันที ครั้งแล้วครั้งเล่าที่ข้าพเจ้าต้องเป็นลมมีคหน้า ในขณะที่ปีนบันไดสูง ๆ เพียงเล็กน้อยข้าพเจ้ารู้สึกว่าปวดร้าวและเวียนหน้ามีคจริง ๆ บางครั้งรู้สึกว่าอึดอัดจนหายใจไม่ออก แต่พอได้ดมแอมโมเนียที่ติดตัวไปก็ค่อยโล่งอกสักหน่อย ข้าพเจ้ายังจำได้ว่า ครั้งหนึ่งขณะที่ได้ขึ้นยอดภูเขาริกไฮในประเทศสวิตเซอร์แลนด์โดยทางรถไฟ และอีกครั้งหนึ่งที่พยายามปีนบันไดหอรฆังสูงแห่งหนึ่งในเมืองฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี อาการของโรคก็เจ็บปวดกำเริบขึ้นอย่างเคยจนหายใจไม่ออก ข้าพเจ้าตกลงใจว่าจะไม่บังอาจเดินทางผจญภัยเช่นนี้อีกเลย พระเจ้าทรงทราบว่ามีหลายร้อยครั้งเมื่อข้าพเจ้าเริ่มทำงานใหม่ ๆ ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังเทศนาอยู่บนธรรมาสน์ก็ดี หรือขณะที่ยื่นทำพิธีฝังศพ ข้าพเจ้าเกือบ ๆ จะล้มลงบนธรรมาสน์ตั้งหลายครั้ง หรือเกือบ ๆ จะหล่นลงไปในหลุมฝังศพ ขณะที่ยื่นทำพิธีอยู่ปากหลุมที่ยังไม่ได้กลบดิน

ไม่กี่ปีต่อมาข้าพเจ้าล้มเจ็บอีกสองครั้ง ด้วยโรคเดิมกำเริบ และต้องล้มเจ็บคราวละนาน ๆ และทุก ๆ ครั้งที่เจ็บป่วยก็ดูเหมือนว่า ชีวิตเกือบ ๆ จะถูกเห็ดคออกจากร่าง

ข้าพเจ้าต้องฝ่าฟันอุปสรรคเรื่องโรคของข้าพเจ้าขณะที่ทำงานเกือบตลอดเวลา และมีชมเชยเสมอ ๆ ว่า เป็นคนทำงานหนักและเอาจริงเอาจังกับธุรกิจจนสำเร็จผล แต่หลายคนคิดว่าร่างกายของข้าพเจ้านี้ช่าง “เปราะ” และอ่อนแอเสียเหลือเกิน แล้วข้าพเจ้าก็ เริ่มเมื่อที่จะฟังคำพูดที่แสดงความเห็นอกเห็นใจ หลายครั้ง ข้าพเจ้าทอคิดถึงการออกเยี่ยมเยียนคริสต์สมาชิกรวมและคนที่ใจดีเห็นอกเห็นใจข้าพเจ้าเหล่านี้แหละที่แก้ตัวแทนข้าพเจ้า เพราะเขาถือว่าข้าพเจ้าเป็นคน “ไม่สู้จะแข็งแรงนัก” ครั้นมาถึงวาระที่ข้าพเจ้ามองดวงค์พระเยซูคริสต์เป็นผู้บำบัดโรคของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทูลขอต่อ พระเจ้าให้รักษาโรคของข้าพเจ้าให้หายขาดสักทีเถอะ เพื่อคริสต์สมาชิกรวมของข้าพเจ้าจะไม่ต้องมาคอยประคับประคองเห็นอกเห็นใจข้าพเจ้าอีกต่อไปแต่ข้าพเจ้าควรจะได้รับ การพิทักษ์รักษาและทะนุบำรุงจากพระเจ้าเพื่อมีพลังแรงทำงานต่อไป

ข้าพเจ้าคิดว่าพระเจ้าทรง ตอบคำอธิษฐานของข้าพเจ้าในข้อนี้ เพราะบรรดาคริสต์สมาชิกรวมได้เกิดความสนเท่ห์เมื่อเห็นข้าพเจ้ามีแรงทำงานได้อีกอย่างประหลาด ทั้งนี้ต้องเป็นเพราะพระเจ้าทรงอนุญาตให้ทำงานในพระนามของพระองค์นั่นเอง

ตามปกติเมื่อข้าพเจ้าเทศนาในวันอาทิตย์จบแล้วพิษของโรคที่กำเริบขึ้นนั้นกว่าจะทุเลาเป็นปกติต้องคอยจนถึงวันพุธ และวันพฤหัสบดีจึงมีโอกาสเตรียมข้อเทศนาสำหรับสัปดาห์ต่อไป ขอบพระคุณพระเจ้าในระยะสามปีแรกหลังจากที่พระเจ้าทรงรักษาโรคของข้าพเจ้าให้หายแล้ว ข้าพเจ้าสามารถเทศนาได้มากกว่าหนึ่งพันครั้ง และบางครั้งสามารถเทศนาได้กว่ายี่สิบครั้งในหนึ่งสัปดาห์ และจำได้ว่าไม่มีจนครั้งเดียวที่รู้สึกท้อแท้หมดแรง

ก่อนที่ข้าพเจ้าจะรับเอาองค์ พระเยซูคริสต์เป็นผู้บำบัดโรคของข้าพเจ้า ประมาณไม่กี่เดือนนายแพทย์ผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่งแห่งกรุงนิวยอร์กได้คาดคั้นและพูดกับข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้ายังมีแรงเหลืออยู่สำหรับทำงานอีกไม่กี่เดือน เขาสั่งให้ข้าพเจ้าพักผ่อนทันทีเพื่อจะประทังชีวิต ในฤดูร้อนปีต่อมาข้าพเจ้าเดินทางไปพักผ่อน ณ ที่แห่งหนึ่ง ใกล้กับบริเวณซึ่งพวกอินเดียแดงตั้งภูมิลำเนาอยู่ วันนั้นเป็นเวลาบ่ายวันอาทิตย์ ข้าพเจ้าได้ยินเสียงเพลงของคริสเตียนร้องกันอย่างรื่นเริง มีความว่า

“พระเยซูของฉันทนเป็นพระเจ้าเหนือพระอื่นทั้งปวง ไม่มีมนุษย์ใดทำงานได้เหมือนพระองค์”

คนพวกนั้นร้องเพลงซ้ำแล้วซ้ำอีก บ้างร้องเสียงต่ำ บ้างร้องเสียงสูง ดูประหนึ่งว่าจะทำให้เสียงนั้น ได้ยินขึ้นไปถึงสวรรค์

เสียงเพลงทำให้ข้าพเจ้าเศร้าใจ และทุกสิ่งในชีวิตดูช่างมีดมนอนธการ ถ้อยคำของเพลงดูเหมือนจะหล่นลงทับข้าพเจ้าเหมือนถูกเสนห์ ข้าพเจ้ารู้สึกติดอกติดใจมาก เสียงนั้นประหนึ่งเป็นเสียงที่

ดังออกมาจากสวรรค์ เสียงนั้นเข้ายึดครองหัวใจของข้าพเจ้าข้าพเจ้าจึงรับองค์พระเยซูไว้เป็นพระเจ้า
เหนือเจ้านายและเหนือพระอื่นทั้งปวง ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าการที่ข้าพเจ้าทำเช่นนั้นมีความหมายว่าอะไร
ข้าพเจ้ายอมรับองค์พระเยซูทั้ง ๆ ที่ยังมีมดในหัวใจอยู่ และข้าพเจ้าก็เดินออกมาพ้นบริเวณที่เขา
ประชุมนมัสการกันอย่างเบ่ง่าย ๆ ไม่มีพิธีต้องอะไรมากมาย และเป็นการประชุมแบบโบราณของ
จำพวกอัครสาวกสมัยโน้น ข้าพเจ้าทำอะไรไม่ได้อีก แต่ก็น่าประหลาดใจแท้ ๆ สิ่งนั้นได้ช่วยชีวิตของ
ข้าพเจ้าอย่างมหัศจรรย์ตลอดกาล

ต่อมาอีกไม่กี่สัปดาห์ข้าพเจ้าไปตากอากาศที่ชายทะเลแห่งหนึ่ง พร้อมกับครอบครัวของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าตั้งใจจะไปรับลมอากาศสดชื่นที่ชายทะเล บ้านพักของข้าพเจ้าตั้งอยู่ติดชายทะเลพอดี นาน ๆ สัก
ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าจึงไปร่วมประชุมนมัสการพระเจ้าที่โบสถ์ในบริเวณบ้านพัก แต่ข้าพเจ้ามีส่วนช่วยใน
การทำงานของพระเจ้าที่นั่นเสียงสองครั้งเท่านั้น และเวลานั้นข้าพเจ้าก็ยังไม่รู้สึกตัวเองเลยว่า ได้รับการ
รักษาพยาบาลจากพระเจ้าไม่ว่าในกรณีใด ๆ

แต่ในเวลาเดียวกันข้าพเจ้าสนใจในการให้พระเจ้าเป็นผู้บำบัดโรคมามากปีแล้ว หลายปีก่อน
หน้านี้ข้าพเจ้าเคยถวายตัวแก่พระเจ้า และเกิดพระองค์ให้เป็นความชอบธรรมของข้าพเจ้า และในเวลา
นั้นข้าพเจ้าได้รับรู้และรู้สึกแปลกใจในเหตุการณ์สำคัญของสมาชิกคริสตจักรของข้าพเจ้าคนหนึ่ง คน ๆ
นี้กำลังจะสิ้นใจตายแล้ว นายแพทย์ก็บอกว่าหมดหวัง มีผู้บอกข้าพเจ้าว่า คน ๆ นั้นไม่พูดและไม่กินไม่
ดื่มมาหลายวันแล้ว เขาเป็นโรคอัมพาตชนิดร้ายแรงมากและพิษของโรคทำให้เยื่อหุ้มสมองอ่อนตัว และ
การที่ผู้นั้นหายโรคได้อย่างอัศจรรย์นั้น หนังสือพิมพ์การแพทย์พากันลงข่าวครึกโครมว่าเป็นคนไข้ที่
หายโรคได้อย่างแปลกประหลาดมหัศจรรย์ และเป็นที่น่าสนใจในวงการแพทย์

มารดาของผู้ป่วยเป็นคริสเตียนเคร่งครัด และชายคนที่ป่วยนั้นได้กลับใจมาเชื่อฟังพระเยซู
ตั้งแต่เด็ก ๆ แต่ต่อมาเขาเย็นชาต่อเรื่องพระเจ้า เขาเป็นนักแสดงละคร และมารดาของเขากลัวเหลือเกิน
ว่าลูกชายของนางจะกลายเป็นคนแปลกหน้าสำหรับพระเจ้า นางได้ขอร้องให้ข้าพเจ้าอธิษฐานเพื่อลูก
ชายของเขา ข้าพเจ้าได้อธิษฐานตามที่รู้สึกว่าจะอธิษฐานอย่างไร ข้าพเจ้าไม่ได้อธิษฐานเพื่อให้พระเจ้า
บำบัดความป่วยของเขา แต่อธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงช่วยให้เขาพ้นบาป ข้าพเจ้าลุกขึ้นจากการคุกเข่า
อธิษฐานและเตรียมตัวพร้อมที่จะลามาจากคนป่วย และได้ถวายคำอธิษฐาน แล้วมอบไว้สุดแต่พระเจ้า
จะทรงจัดการ และเมื่อคริสต์สมาชิบบางคนมาเยี่ยมชายคนป่วยคนนั้น ข้าพเจ้าก็ใช้เวลาแนะนำมารดา
ของผู้ป่วยให้รู้จักผู้มาเยี่ยมด้วย

ขณะที่ข้าพเจ้าก้าวเข้าไปใกล้คนป่วยที่เตียงนอนตามปกติ ทันใดนั้นชายหนุ่มคนนั้นก็ล้มดาขึ้น
และเริ่มพูดกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกจริง ๆ และมารดาของชายหนุ่มคนนั้นก็ยิ่งเพิ่มความแปลก
ใจยิ่งกว่าข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าถาม เขาก็ยืนยันว่าเป็นเพราะเขาได้วางใจพระเยซูจริง ๆ เมื่อเราทราบดังนั้น

ทำให้ทุกคนพากันแปลกใจ พร้อมกับปลาบปลีมยีนได้อย่างยิ่ง จากชั่วโมงนั้นมา ชายคนนั้นก็ทุเลาขึ้นเรื่อย ๆ อย่างรวดเร็วกับปลิดโรคทิ้ง และเขามีชีวิตต่อมาอีกหลายปี ต่อมาชายคนนั้นมาเยี่ยมข้าพเจ้า และเขาบอกให้ข้าพเจ้าทราบว่า การที่เขาหายโรคได้อย่างมหัศจรรย์นั้น ก็เพราะพระเจ้าทรงรักษาโรคของเขาแท้ ๆ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งนั้นประทับรอยแห่งความเชื่อมั่นในใจของข้าพเจ้าตลอดกาล และต่อมาไม่ช้า ข้าพเจ้าก็ยอมรับให้องค์พระเยซูคริสต์เป็นผู้บำบัดโรคนานาชนิดของข้าพเจ้า และตลอดเวลาชั่วระยะหนึ่ง คือในเวลาที่ข้าพเจ้าไว้วางใจพระเจ้าพระองค์ทรงพิทักษ์รักษาและบำบัดโรคของข้าพเจ้าได้อย่างน่าอัศจรรย์ แต่ต่อมาภายหลัง ข้าพเจ้ายอมรับฟังคำแนะนำของนายแพทย์คริสเตียนผู้เคร่งครัดศาสนาคนหนึ่งว่า การที่หายโรคขึ้นเช่นนั้นเป็นเพียงข้อสันนิษฐานอวดว่า พระเจ้าเป็นผู้บำบัดโรค ข้าพเจ้ายอมเชื่อถือนำพุดของนายแพทย์คนนั้น ข้าพเจ้าเลยทอดทิ้งการไว้วางใจพระเจ้าเรื่องการบำบัดโรคแต่พระองค์เดียวเสียทั้งสิ้นชั่วระยะหนึ่ง

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงสะดุดและเดินตามพระเจ้าอย่างกะโหลกกะผลกอยู่หลายปี แต่เมื่อข้าพเจ้าได้ยินจากคนไข้ที่พระเจ้าทรงรักษาให้หายโรค รายแล้วรายเล่าข้าพเจ้าไม่เคยกล้าสงสัยเลยว่า นั่นไม่เป็นฝีมือพระหัตถ์ของพระเจ้า หรือข้าพเจ้าไม่ตั้งปัญหาถามเลยว่า นั่นไม่ใช่งานบำบัดโรคที่พระเจ้าทรงกระทำสำหรับข้าพเจ้าเองเรื่องความจริงแห่งการรักษาโรคนั้น ไม่มีฤทธิ์ที่จะช่วยข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าไม่เคยรู้สึกเลยว่าข้าพเจ้ามีอำนาจเพื่อจะไว้วางใจพระเจ้าในกรณีที่เป็นจริง ๆ

แต่เมื่อปีนั้นในฤดูร้อนคราวที่ข้าพเจ้าพุดถึงมาแล้ว ข้าพเจ้าได้ยินคนหลายคนกล่าวยืนยันและรับรองว่า พระเจ้าทรงรักษาโรคของเขาให้หายจริง ๆ โดยที่เขาไว้วางใจพระคำรัสของพระเยซูคริสต์เท่านั้น เช่นเดียวกับการรอดพ้นบาปของเขา เหตุการณ์ครั้งนั้นบังคับให้ข้าพเจ้าหันหน้าเข้าปรึกษากับพระคริสตธรรมคัมภีร์ ข้าพเจ้าตัดสินใจว่าจะต้องปลงใจเชื่ออย่างหนึ่งอย่างใดให้เด็ดขาดลงไป ข้าพเจ้าดีใจเหลือเกินที่ข้าพเจ้าไม่ได้หาหรือเรื่องนี้กับมนุษย์ผู้ใด ข้าพเจ้าได้เฝ้าองค์พระเยซูคริสต์ที่ฝ่าพระบาทของพระองค์เจียบ ๆ ตามลำพัง พร้อมกับพระคริสตธรรมคัมภีร์เปิดอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้า และไม่ยอมให้มนุษย์ผู้ใดมาอธิบายข้อความใด ๆ แก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้ารู้แน่ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องของพระเยซูโดยตรง และเป็นส่วนหนึ่งแห่งพระกิตติคุณอันมีเกียรติขององค์พระเยซูคริสต์ซึ่งได้มอบไว้ให้เป็นทางรอดแก่คนบาปที่กำลังทนทุกข์ทรมานจะได้รับการหลุดพ้น พระเยซูได้ทรงลงทุนไถ่ความทุกข์ทรมานของมนุษย์โลก ด้วยพระโลหิตของพระองค์บนไม้กางเขน ถ้าใครเชื่อและต้อนรับพระวาระของพระองค์แล้ว ผู้นั้นจะได้รับการบรรเทาทุกข์ข้อนี้เป็นคำอธิบายที่เพียงพอแล้ว แต่ข้าพเจ้าไม่อาจเชื่อข้อนี้ได้ และไม่สามารถรับข้อนี้ไว้เป็นสมบัติประจำตัวของข้าพเจ้าได้ เพราะข้าพเจ้ารู้สึกได้ว่า ข้าพเจ้าไม่กล้าที่จะยึดความจริงแห่งพระคำรัสของพระเจ้าไว้เพียงแก่ทฤษฎี หรือข้าพเจ้าไม่กล้าสอนคนอื่น ในเมื่อข้าพเจ้าไม่ได้พิสูจน์แล้วด้วยตนเองเสียก่อน ดังนั้นในวันศุกร์วันหนึ่งเวลาบ่ายประมาณสามโมง ข้าพเจ้าเดิน

ปล่อยอารมณ์ไป ตามปัสสนคนเดียวตามลำพังและข้าพเจ้าขมู้อื่นสู่อุสววรรค์ และนี่ถึงวันที่พระเยซูจะเสด็จมาครั้งที่สอง และจะมาพิพากษาโลก ข้าพเจ้าทูลแก่พระเจ้าเสมือนหนึ่งว่า ข้าพเจ้ากำลังเฝ้าพระองค์อยู่ตรงพระพักตร์ในขณะนั้น แล้วข้าพเจ้าทูลเสนอข้อปฏิญาณสำคัญตลอดกาล สามข้อคือ

1. วันหนึ่งข้างหน้า ข้าพเจ้าจะเข้าเฝ้าพระองค์ในวันพิพากษาของพระองค์ ข้าพเจ้ายินยอมรับความจริงอันศักดิ์สิทธิ์นี้ว่า เป็นส่วนหนึ่งแห่งพระวณะของพระองค์ และเป็นส่วนหนึ่งแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ และเป็นส่วนหนึ่งแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ หากว่าพระเจ้าจะทรงช่วยข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่เคยสงสัยเรื่องการบำบัดโรคจากพระองค์อีกเลยจนกระทั่งข้าพเจ้าจะเฝ้าพระองค์ในวันพิพากษานั้น

2. ข้าพเจ้าจะเฝ้าพระองค์ในวันนั้นฉันใด ข้าพเจ้าขอยอมรับองค์พระเยซูคริสต์เป็นผู้บำบัดโรคแห่งร่างกายของข้าพเจ้าฉันนั้น และสิ่งใดที่ข้าพเจ้าจำเป็นต้องมีสำหรับร่างกาย ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเยซูเจ้าจะทรงจัดการโดยตลอด จนกว่าข้าพเจ้าจะทำงานของข้าพเจ้าสำเร็จแล้ว หากว่าพระองค์เจ้าจะทรงพระกรุณาช่วย ข้าพเจ้าจะรับเอาพระองค์เป็นชีวิตและเป็นพลังงานของข้าพเจ้าตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระองค์จะทรงโปรดพิทักษ์รักษาข้าพเจ้าในทุกกรณีจนกว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาอีก และจนกระทั่งพระประสงค์ของพระองค์สำหรับข้าพเจ้าจะสำเร็จครบถ้วนทุกประการ

3. ข้าพเจ้าจะเข้าเฝ้าพระองค์ในวันนั้นฉันใดข้าพเจ้ายินยอมใช้พระพรนี้เป็นการถวายพระเกียรติแก่พระองค์ เพื่อความปกติสุขของผู้อื่นฉันนั้น และข้าพเจ้ามีโอกาสมิใช่พยานหรือรับใช้พระองค์เกี่ยวกับเรื่องนี้ ด้วยวิธีหนึ่งวิธีใดซึ่งพระองค์จะทรงเรียกใช้ข้าพเจ้า หรือเมื่อคนอื่นต้องการความช่วยเหลือจากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ยินดีปฏิบัติตาม

ข้าพเจ้าได้ลุกขึ้น แท้ที่จริงที่ทูลถวายข้อเสนอเหล่านั้นก็กินเวลาเพียงไม่กี่นาที แต่ข้าพเจ้ารู้ว่ามิใช่ไรบ้างได้สำเร็จเรียบร้อยแล้ว เส้นประสาททุกส่วนทุกตอนในร่างกายของข้าพเจ้ารู้สำนึกว่าพระเจ้ากำลังประทับอยู่กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าร่างกายของข้าพเจ้ารู้สึกทุเลาหรือไม่ ข้าพเจ้าไม่สนใจ แต่เป็นวาระที่ข้าพเจ้าชื่นชมยินดี เพราะรู้แน่นอนว่าตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าทั้งสิ้นแล้ว

ครั้นแล้วการทดลองความเชื่อถึงก็มาถึง ก่อนที่ข้าพเจ้าจะก้าวเดินออกจากสถานที่นั้น มีสิ่งหนึ่งมากระทบใจข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ยินเสียงกระซิบแก่ข้าพเจ้าดังนี้ว่า “บัดนี้ท่านตัดสินใจจะรับพระเจ้าเป็นองค์พระผู้บำบัดโรคของท่านแล้ว จะเป็นการช่วยเหลือท่านมาก ถ้าท่านจะลงไปหา ดร. คูลิส ที่บ้านพักของเขา และขอให้เขาร่วมใจอธิษฐานกับท่าน” ข้าพเจ้าฟังเสียงนั้นสักครู่หนึ่งโดยไม่ได้คิดอะไรมาก และขึ้นต่อมาก็รู้สึกได้ว่า เหมือนมีอะไรมาทาบสมองซึ่งทำให้ข้าพเจ้ามึนงงคล้ายกับคนถูกตีจนงง ข้าพเจ้าเดินเซลดลาไปถลามาและตะโกนร้องว่า “โอพระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าได้ทำอะไรไปแล้ว?” ข้าพเจ้า

รู้สึกว่าการสำเร็จเรียบร้อยแล้วเมื่อสักครู่นี้เอง และได้พูดต่อพระเจ้าแล้วว่าจะไม่สงสัยเรื่องนี้อีก แต่จะเชื่อว่าเป็น การสำเร็จเรียบร้อยแล้ว” ในวาระนั้นเองข้าพเจ้าจึงเข้าใจว่า ความเชื่อหมายความว่าอะไร และรู้สึกว่า ความเชื่อเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์และน่ายำเกรงสักเท่าใด เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้และต้องรักษาไว้ให้ แน่นนอนคงเส้นคงวาเสมอกับพระเจ้า ข้าพเจ้าเคยนึกขอบพระคุณพระเจ้าเสมอที่เหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้น แก่ข้าพเจ้าเช่นนั้น ข้าพเจ้ารู้แน่อนเดี๋ยวนี้ว่า สิ่งที่ได้ตกลงกับพระเจ้าเรียบร้อยแล้วจะไม่มีวันรวนเร และเปลี่ยนแปลงอีก เมื่อทำเสร็จแล้วก็แล้วกันไป ไม่ใช่จะต้องย้อนมาทำใหม่อีก ซึ่งแสดงว่ายังสงสัย ต่อสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำสำเร็จและเป็นการกระทำที่จบลงโดยสิ้นเชิงแล้วข้าพเจ้าเคยนึกถึงผลงานของ ความเชื่อ ซึ่งพระเจ้าทรงเรียกให้ข้าพเจ้าเข้ารับราชการของพระองค์ในตอนแรก ๆ ข้าพเจ้าได้รับการ ช่วยเหลือจากการเกรงกลัวพระเจ้าเท่า ๆ กับความยินดีในพระสัญญาหรือการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์

คำพูดเพียงสั้น ๆ นี้เป็นเสมือนแสงไฟลุกโชนอยู่ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ของข้าพเจ้า และ ข้อความนั้นมีดังนี้ “ถ้าหากกลับถอยหลัง ใจของเราจะไม่มีความสุขในคนนั้นเลย” สิ่งที่สำคัญต้องการคือ จะต้องทำให้เราเกิดความสงสัยในความแน่นอน และสงสัยสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดการและกระทำสำเร็จ เรียบร้อยแล้ว และพระกรุณาธิคุณของพระองค์ทรงยึดเหนี่ยวข้าพเจ้าไว้

วันรุ่งขึ้นข้าพเจ้าเดินทางไปใกล้ภูเขาแห่งหนึ่ง การพิศุจน์ทดลองใจเกิดขึ้นแก่ข้าพเจ้าอีกวาระ หนึ่งในวันอาทิตย์นั้น ข้าพเจ้าถูกเชิญให้ไปเทศนาที่คริสตจักรแห่งหนึ่ง ข้าพเจ้ารู้ตัวว่าองค์พระวิญญาณ บริสุทธิกำลังผลักดันข้าพเจ้าให้กล่าวคำพยานยืนยันเหตุการณ์พิเศษนั้น แต่ข้าพเจ้าพยายามเทศนาจากคำ เทศน์ที่เลือกเฟ้นไว้แล้วอย่างดี แต่ข้อความนั้นไม่ใช่พระคำรัสของพระองค์ ที่ทรงมีพระราชประสงค์ให้ ข้าพเจ้าบอกแก่คนอื่น ๆ ถึงสิ่งที่พระองค์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าแต่ข้าพเจ้าพยายามรักษาขนบธรรมเนียม จัดสักหน่อยและพยายามแสดงท่าทางให้เป็นที่น่านับถือ เวลานั้นข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดในใจจนอธิบายไม่ ถูก กระตุกขากรรไกรของข้าพเจ้าคล้าย ๆ จะมีตะกั่วก้อนใหญ่ถ่วงไว้ไม่ให้ฮ้าปากออก และริมฝีปาก ของข้าพเจ้าไม่กล้าเผยขึ้นพูด หรือพูดตะกุกตะกักหวาดกลัว ข้าพเจ้ารับพูดให้จบ ๆ เพื่อให้หมดเรื่อง เสียที แล้วข้าพเจ้าก็รีบออกไปที่ทุ่งนาข้างโบสถ์ แล้วข้าพเจ้าเข้าเฝ้าพระเจ้าทูลขออภัยโทษ และขอให้ พระเจ้าทรงชี้แจงใหม่ว่า พระองค์ทรงมีพระประสงค์อะไรสำหรับข้าพเจ้าในเรื่องนั้น พระเจ้าทรงพระ กรุณาแก่ข้าพเจ้าอย่างน่าเคารพ และพระองค์ทรงเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าแก้ตัวใหม่ เพื่อให้ข้าพเจ้าเป็น พยานและถวายพระเกียรติแก่พระองค์ คือนั่นวันเรามีการประชุมที่โรงแรม และข้าพเจ้าได้รับเชิญให้พูด อีกครั้งหนึ่ง คราวนี้ข้าพเจ้าได้เล่าเรื่องต่าง ๆ ที่พระเจ้าได้ทรงกระทำมาแล้วแก่ข้าพเจ้าอย่างไร ข้าพเจ้า ไม่ได้พูดอะไรมาก แต่ข้าพเจ้าพยายามสวดชื่อต่อพระเจ้า แล้วข้าพเจ้าได้เล่าเรื่องที่ข้าพเจ้าได้พบองค์ พระเยซูคริสต์เมื่อเร็ว ๆ นี้ให้คนเหล่านั้นฟัง และได้เล่าให้เขาฟังถึงการที่ได้พบพระกิตติคุณโดยวิถีทาง

ใหม่ กล่าวคือได้พบองค์พระเยซูคริสต์เป็นผู้บำบัดโรคแห่งร่างกาย และบอกให้เขาทราบว่า ข้าพเจ้าได้รับองค์พระเยซูไว้เป็นแพทย์ประจำตัวของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าทราบแน่นอนว่าพระองค์ทรงรักษาพระสัญญาและทรงทำตามคำมั่นสัญญานั้น ๆ เสมอ ซึ่งการกระทำเช่นนั้นเป็นการเพียงพอสำหรับข้าพเจ้าทุกอย่าง พระเจ้ามิได้ทรงใช้ให้ข้าพเจ้าเป็นพยานเรื่องความรู้สึกของข้าพเจ้า หรือให้พูดเรื่องประสบการณ์ของข้าพเจ้า แต่ให้พูดถึงองค์พระเยซูคริสต์และพระสัญญาอันซื่อสัตย์ของพระองค์และข้าพเจ้ารู้แล้วว่า พระองค์ทรงเรียกร้องให้ผู้ที่ไว้วางใจพระองค์ทุกคนเป็นพยานยืนยันความจริงของพระองค์ว่า เขาได้รับพระพรจากพระองค์อย่างสมบูรณ์อย่างไร ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่า ข้าพเจ้าจะสูญเสียการบำบัดโรคที่ข้าพเจ้าได้รับจากพระเจ้า ถ้าข้าพเจ้าจะคอยพูดจนข้าพเจ้ารู้สึกว่าได้หายโรคแล้ว

ตั้งแต่นั้นมาข้าพเจ้าทราบว่า มีคนทำให้ตัวเองพ่ายแพ้ในข้อนี้มามากมายหลายร้อย พระเจ้าทรงทำให้ข้าพเจ้ามอบตัวเองแก่พระองค์ และยอมรับพระสัญญาแห่งการบำบัดโรคจากพระองค์ ก่อนที่พระองค์จะทรงอวยพระพรแก่ข้าพเจ้าอย่างเต็มที่ ข้าพเจ้ารู้จักเพื่อนร่วมงานคนหนึ่งซึ่งพระเจ้าทรงใช้เขาในการประกาศกิตติคุณและการบำบัดโรคด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า พระเจ้าทรงสำแดงพระอำนาจของพระองค์ในร่างกายของเขาอย่างมากมาย แต่เมื่อเวลากลับไปยังคริสตจักรของเขาแล้ว เขาไม่พูดอะไรเลยเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงกระทำการอัศจรรย์ในตัวของเขา และคอยดูว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น ไม่กี่สัปดาห์ต่อมาเขากลับทรุดหนักกว่าเดิม เมื่อข้าพเจ้าพบเขาอีกครั้งหนึ่งในระยะต่อมา เขามีหน้าตาโศกเศร้ามาก ท่านลองนึกเดาเอาที่แล้วก็แล้วกันว่า หน้าตาของเขาจะเป็นอย่างไรเวลานั้น ข้าพเจ้าได้ชี้แจงให้เขาทราบถึงความบกพร่องของเขา และเขารู้สึกตัวเบิกบานขึ้นมาทันที เขากลับไปบ้านและถวายพระเกียรติแก่พระเจ้าทันที เขาเล่าเรื่องทั้งหมดให้สมาชิกในคริสตจักรของเขาฟัง และในไม่ช้าคริสตจักรของเขากลายเป็นศูนย์กลางการรักษาโรคด้วยพระคุณของพระเจ้าอย่างกว้างขวาง ตัวเขาเองก็ขึ้นชมยินดีที่ทำงานขององค์พระเยซูคริสต์สัมฤทธิ์ผล

ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่า การเป็นพยานในคำวันอาทิตย์ทำให้ข้าพเจ้าได้รับประโยชน์ดีกว่าอะไร ๆ ทั้งหมด ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าข้าพเจ้านิ่งงาไว้เลย ๆ แล้วข้าพเจ้าคงไม่มีโอกาสเขียนเรื่องพระกิตติคุณแห่งการบำบัดโรค พอรุ่งขึ้นก็มีการทดลองครั้งที่สามที่ข้าพเจ้าจะต้องเผชิญ

ใกล้ ๆ กับที่ข้าพเจ้าพักอยู่ มีภูเขาสูงหนึ่งสูงประมาณสามพันฟุต และข้าพเจ้าถูกขอร้องให้ร่วมคณะเดินทางขึ้นภูเขาไปกับเขาด้วย ข้าพเจ้าปฏิเสธทันที ข้าพเจ้ายังจำได้ว่า ถ้าปีนป่ายขึ้นที่สูง ๆ ก็เกิดเรื่องเกือบตายทุกที และเหตุการณ์ที่ภูเขาเมืองสวิตเซอร์แลนด์และบันไดสูงที่อิตาลียังเป็นบทเรียนที่ใกล้ตายมิใช่หรือ? ข้าพเจ้าไม่กล้าบังอาจอยากทำหายกับความตาย เพียงแต่บันไดบ้านสูง ๆ ตามธรรมดาเท่านั้นก็เกือบจะทำให้ข้าพเจ้าหมดลมหายใจหลายครั้งมิใช่หรือ? และจะไปทรมาณรบกวนหัวใจที่พิการเช่นนั้นด้วยเรื่องอะไรกัน?

ครั้นแล้วมีเสียงกระซิบเกิดขึ้นในใจของข้าพเจ้าว่า “ถ้าท่านกลัวหรือปฏิเสธไม่ยอมร่วมเดินทางไปกับเขา ก็เท่ากับว่าเป็นการสงสัยไม่ยอมเชื่อว่า พระเจ้าทรงรักษาให้หายโรคโดยเด็ดขาดละซี ถ้าท่านยอมรับเอาองค์พระเยซูคริสต์เป็นพลังงานในร่างกายของท่านแล้ว ท่านไม่กลัวที่จะทำอะไร ๆ ทั้งนั้นในเมื่อพระเจ้าทรงโปรดให้ท่านทำมิใช่หรือ?”

ข้าพเจ้าสำนึกได้นั่นเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้า ข้าพเจ้ารู้ว่าในกรณีเช่นนี้ถ้าข้าพเจ้ากลัวขึ้นภูเขานั้นจะเป็นการแสดงความไม่เชื่อออกมาชัด ๆ ทีเดียวแล้วข้าพเจ้าจึงทูลพระเจ้าว่า โดยอาศัยพระกำลังของพระองค์ ข้าพเจ้าตัดสินใจไปกับเขา

ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่า ข้าพเจ้าไม่หมายความว่าเราควรทำอย่างหนึ่งอย่างใดลงไปโดยอวดว่าเราเป็นคนแข็งแรงเพียงไร หรือไม่ใช่เพราะความจำเป็นของหมู่คณะ ข้าพเจ้าไม่เชื่อเลยว่าพระเจ้าทรงมีพระราชประสงค์จะให้บุตรของพระองค์เที่ยวปีนป่าภูเขา โดยไม่มีความจำเป็นใด ๆ เลย หรือจะต้องเดินทางไกลหลาย ๆ กิโลเมตร ในเมื่อมีคนขอร้องให้ไปก็ไปกับเขาส่ง ๆ ไปเท่านั้นเอง แต่ในกรณีของข้าพเจ้าเป็นกรณีพิเศษที่มีความจำเป็นจริง ๆ เป็นความจำเป็นที่ข้าพเจ้าจะต้องก้าวออกมา และเป็นพยานยืนยันถึงการชัยชนะของพระเจ้า และเฉพาะรายนี้ เป็นเวลาและเป็นวิธีการของพระเจ้า พระเจ้าทรงเรียกร้องและทรงใช้ให้แต่ละคนทำงานไม่เหมือนกัน และเมื่อไรเราเกิดความขี้ขลาดครั้งคราวห่อตัวเนื่องจากความหวาดกลัวแล้ว เมื่อนั้นแหละที่เราจำเป็นต้องเอาชัยชนะความกลัวอันนั้น

ฉะนั้นในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังปีนภูเขานั้นอยู่ตอนแรก ๆ ดูเหมือนข้าพเจ้าจะขาดใจให้ได้ ข้าพเจ้ารู้สึกโรคเก่าได้กำเริบทำให้ร่างกายอ่อนเพลียและเกิดความกลัว ข้าพเจ้ารู้สึกว่าข้าพเจ้าไม่มีเรี่ยวแรงอะไรดีขึ้นมากว่าเดิมเลย แต่เพื่อเอาชัยชนะความอ่อนแอและการทนทุกข์ทรมานที่ข้าพเจ้ากำลังได้รับอยู่นั้น ข้าพเจ้าเกิดความสำนึกถึงองค์พระเยซูคริสต์ผู้เป็นนายแพทย์ประจำตัวข้าพเจ้ามาติดอยู่กับข้าพเจ้าทันที ในขณะที่นั้นมีพลังแรงมาแต่เบื้องบนขึ้นมาถึงตัวข้าพเจ้า ถ้าข้าพเจ้าจะรับไว้เป็นสมบัติของข้าพเจ้าก็ได้ และเก็บรักษาไว้ตลอดไป ด้านหนึ่งความตายกดข้าพเจ้าไว้และอีกด้านหนึ่งมีชีวิตซึ่งไม่รู้จักหมดสิ้นของพระเจ้ามี่ไว้สำหรับข้าพเจ้า ในขณะที่นั้นข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกขึ้นสองอย่างคือ ดูเหมือนมีอำนาจความตายกำลังกดฉันท่วมล้นตัวข้าพเจ้า และอีกประการหนึ่งรู้สึกว่าพลังแรงจากสวรรค์มาอุ้มชูตัวข้าพเจ้าไว้ ในระหว่างที่ข้าพเจ้าเกิดหวาดกลัวหรือไว้ว่างใจพระเจ้า ดูเหมือนข้าพเจ้ากำลังเดินอยู่ระหว่างสองอำนาจนี้ ถ้าข้าพเจ้าจะไปปะทะด้านใด ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าด้านนั้นมีอำนาจในตัวข้าพเจ้า รู้สึกเหมือนกับเดินอยู่ระหว่างสุนัขป่ากับผู้เลี้ยงแกะ แต่องค์พระเยซูคริสต์ผู้เลี้ยงแกะดีเลิศไม่ได้ทรงทอดทิ้งข้าพเจ้าไว้เลย ข้าพเจ้าเข้าไปใกล้องค์พระเยซูมากขึ้น และยิ่งชิดเข้าทุกทีจนปะทะพระทรงของพระองค์และทุก ๆ ก้าวก็แข็งแรงมากขึ้นจนกระทั่งข้าพเจ้าขึ้นถึงยอดภูเขา ซึ่งเวลานั้นข้าพเจ้ารู้สึกว่า เหมือนเข้าประตูสวรรค์ ความอ่อนแอและความหวาดกลัวตกลงไปอยู่ที่ปลายเท้าของข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้า

ตั้งแต่นั้นมาข้าพเจ้าได้รับพระราชทานหัวใจใหม่จากพระเจ้า ข้าพเจ้ามีหัวใจสูบฉีดโลหิตอันใหม่อยู่
ใต้แผ่นอกของข้าพเจ้า ณ บัดนี้เป็นหัวใจใหม่ทั้งร่างกายและจิตใจ องค์พระเยซูคริสต์ทรงเป็นเกียรติและ
ได้รับเกียรติจากร่างกายนี้

ต่อมาอีกไม่กี่สัปดาห์ข้าพเจ้ากลับไปทำงานตามเดิมในเมือง รู้สึกขอบพระคุณพระเจ้าเหลือเกิน
และข้าพเจ้าอาจพูดได้เต็มปากว่า คนเป็นจำนวนร้อย ๆ รู้สึกเป็นพยานให้แก่ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าได้
ทำงานของพระเจ้าอยู่อีกเป็นเวลาหลายปี ไม่ว่าจะหน้าหนาว หน้าร้อน หรืออากาศจะเป็นอย่างไร ร่างกาย
ของข้าพเจ้าสามารถทนทานได้ทั้งสิ้น และไม่ต้องถนอมร่างกายว่าจะล้าเจ็บอย่างแต่ก่อน แต่ร่างกาย
รู้สึกสบายดีและยังแข็งแรงรื่นเริงแจ่มใส ชีวิตของข้าพเจ้ากลายเป็นชีวิตที่สนุกสนานและทำงานได้อย่าง
ร่าเริง ซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยพบมาก่อน ๆ เลยตั้งแต่ยังเป็นเด็ก ๆ ต่อมาพระเจ้าทรงอนุมัติให้การทดลองมาถึง
ตัวข้าพเจ้าอีกอย่างคาดไม่ถึงมาก คือต่อมาอีกสองสามเดือน หลังจากที่พระเจ้าทรงรักษาโรคของข้าพเจ้า
หายแล้ว พระองค์ทรงเรียกข้าพเจ้าให้รับหน้าที่พิเศษ เป็นศิษย์ภิบาลและให้ผู้เทศนาเดินทางไปเรื่อย ๆ
และทำงานเกี่ยวกับคริสตอักษรสาศตร์ ซึ่งต้องใช้เวลาและริ้วแรงของข้าพเจ้าทั้งหมด และข้าพเจ้าพูด
ได้ว่า งานที่ได้รับทำนั้นทวีขึ้นสี่เท่าตัวจากที่เคยทำมาแล้วในชีวิตแต่ถึงกระนั้นข้าพเจ้าก็ยังสามารถ
บันทึกลงในชีวประวัติของข้าพเจ้าได้เพื่อเป็นพระเกียรติของพระเยซูว่า งานเหล่านั้นไม่เคยทำให้
ข้าพเจ้าเหน็ดเหนื่อย กลับสนุกสนานและทำงานได้สะดวกมากขึ้นกว่าเดิมเสียอีกข้าพเจ้าสำนึกตัวอยู่
เสมอว่า พลังที่ข้าพเจ้ากำลังทำงานอยู่ ณ บัดนี้ ไม่ใช่แรงงานตามธรรมชาติของข้าพเจ้า ถ้าเป็น
ร่างกายของข้าพเจ้าเองแล้ว ข้าพเจ้าจะไม่กล้าทำงานเช่นที่ทำอยู่เดี๋ยวนี้เลยสักสัปดาห์เดียวข้าพเจ้าคอย
สำนึกอยู่เสมอว่า ลมหายใจเข้าออกทุก ๆ ระยะเวลาที่ข้าพเจ้ากำลังเข้าสู่คอกอยู่ที่นี่ เป็นพระชีวเบื้องสูงที่ทรง
พระราชทานมาให้แก่ข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าสามารถมีริ้วแรงทำงานแข่งกับเวลาและหน้าที่ ที่จำเป็นอยู่ ณ
บัดนี้ ตั้งแต่นั้นมา ถ้าวันใดเกิดมีงานพิเศษจะต้องทำเป็นสองเท่า ข้าพเจ้าก็รู้สึกได้ว่า ได้รับพลังพิเศษ
สองเท่าจากพระเจ้า ซึ่งสามารถทำงานได้และรู้สึกว่าการย้าย ๆ จะเป็นการตั้งต้นทำงานใหม่ ๆ ซึ่งยังมี
ริ้วแรงเหลืออยู่ แม้เวลานอนพักผ่อนก็รู้สึกว่าการหลับสบายดี และรู้สึกชื่นชมยินดีที่ได้รับใช้พระเจ้า
เช่นนั้น เหตุการณ์เช่นนี้มีใช่เป็นเพราะร่างกายได้รับความตื่นเต้น เป็นครั้งเป็นคราวชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น
เพราะวันรุ่งขึ้นร่างกายของข้าพเจ้ากลับสุขสบายสดชื่นเป็นปกติ ข้าพเจ้าสังเกตว่าการงานของข้าพเจ้า
ทำได้สะดวกและง่ายขึ้นกว่าเดิม ๆ มาก และรู้สึกว่าพลังกายเกิดความเข้มแข็งมากกว่าเดิมด้วยซ้ำไป
เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้ารู้สึกได้ว่า ข้าพเจ้ามิได้ใช้ชีวิตของตัวเองทำงาน แต่ข้าพเจ้ามีริ้วแรงทำงานได้เช่นนี้ก็
เพราะข้าพเจ้ามีแรงพิเศษคอยเพิ่มเติมในพลังกายของข้าพเจ้าอยู่เสมอ และพลังแรงนี้มาจากพระเจ้า
ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าแหล่งกำเนิดของแรงใหม่ในตัวของข้าพเจ้า ต้องออกมาจากชีวิตขององค์พระเยซู
คริสต์ปรากฏในร่างกายของข้าพเจ้า หนึ่งหรือสองครั้งตั้งแต่วาระที่ข้าพเจ้ารับเอาองค์พระเยซูเป็นพลัง

แรงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีคุณสมบัติขึ้นมากทางร่างกายซึ่งข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าเริ่มมีความชื่นชมยินดีและวางใจในพลังแรงของพระเจ้า และทันทีที่ทันใดนั้นเองพระเจ้าทรงผลัดคนให้ข้าพเจ้ารับเอาองค์พระเยซูคริสต์เป็นริ้วแรงใหม่อยู่อีกตลอดเวลา และมีให้อาศัยกำลังเก่าซึ่งเคยพระราชทานเท่านั้น แต่ให้พึ่งอาศัยพลังฤทธิ์ใหม่ซึ่งพระเจ้าทรงพระราชทานให้ใหม่ข้าพเจ้ารู้จักสหายหลายคนที่ต้องถูกบังคับให้เรียนบทเรียนนี้ และต้องทนทุกข์ทรมานจนกระทั่งเขาได้รับบทเรียนนี้ เข้าใจโดยตลอดจึงได้รับพลังใหม่จากพระเจ้า ชีวิตเช่นนี้เป็นชีวิตที่ต้องพึ่งอาศัยองค์พระเยซูคริสต์ตลอดเวลาทั้งทางกายและทางจิต

ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะเขียนหรือ บรรยายเรื่องราวเช่นนี้อย่างไร นอกจากจะว่าเป็นชีวิตขององค์พระเยซูคริสต์เข้ามาบรรจุนำในร่างกายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะไม่สมควรจะรับเกียรติยศและสิทธิพิเศษเช่นนี้ แต่พระเจ้าทรงพอพระทัยต่อมพระองค์เสด็จลงมาประทับในร่างกายของเรา ข้าพเจ้ารู้แน่ว่าพระกายของพระเยซูเป็นร่างกายเยี่ยงมนุษย์สามัญทั่วไป ดังนั้นเราก็มีวิธีที่จะรับแบ่งและถ่ายเทฤทธิ์เดชจากพระกายเช่นนั้นมายังร่างกายของเราเองได้ และพระเจ้าทรงสามารถทำให้พลังฤทธิ์ของพระเยซูคริสต์เข้ามาบริหารกล่อมเนื้อและส่วนอาการกายของเราได้ ซึ่งฤทธิ์เดชพิเศษอันนั้นออกมามากมาจากพระชีวิตและออกจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ไหลหลั่งเข้าสู่ตัวเรา ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ความจริงจากชีวประวัติของซิมชันว่า ซิมชันได้รับพระวิญญาณของพระเจ้าจนเกิดริ้วแรงใหม่ทางร่างกาย และนอกจากนั้นเปาโลยังกล่าวไว้ว่า แม้ชีวิตประจำวันของเปาโลจะต้องไปเผชิญกับความตายอยู่ทุก ๆ วัน เพราะเห็นแก่พระเยซูคริสต์ แต่ถึงกระนั้นพระชีวิตขององค์พระเยซูคริสต์ก็ยังปรากฏออกมาทางร่างกายของเปาโล ข้าพเจ้าพบความจริงว่า “ร่างกายนั้นมีไว้สำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า และองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับร่างกาย” “เราทั้งหลายเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์” และข้าพเจ้าทราบว่า มีศิษยาภิบาลหลายคนได้รับประสบการณ์เช่นเดียวกับข้าพเจ้าเหมือนกัน ข้าพเจ้าหวังแต่เพียงจะเกิดทุนและรับใช้พระเจ้าและถวายเกียรติแก่พระเจ้ายิ่งขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการหายโรคเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์ และข้าพเจ้าหวังว่าร่างกายที่อ่อนแอทรุดโทรมของเพื่อนข้าพเจ้านี้แหละจะรับพระพรนี้ แล้วจะชิมรสแห่งความยินดีและรับพลังนี้อย่างเพียงพอจากพระเจ้า

ข้าพเจ้าอยากจะทำเพิ่มเติมอีกเล็กน้อย เพื่อเห็นแก่ญาติคริสเตียนที่เป็นเพื่อนร่วมงานของพระคริสต์ด้วยกันว่า ข้าพเจ้าได้รับการช่วยเหลือจากพระเจ้าทางสมอง เช่นเดียวกับที่ได้รับทางร่างกาย ข้าพเจ้ามีงานพูดงานขีดเขียน และใช้สินของข้าพเจ้าเพื่อพระคริสต์ และพระองค์ทรงช่วยข้าพเจ้าในการขีดเขียนทางอักษรศาสตร์ซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยทำมาก่อนเช่นนี้เลยพระเยซูทรงกระตุ้นให้ข้าพเจ้าสามารถเกิดความคิดได้รวดเร็วกว่าเดิม และทำงานได้สำเร็จเร็วกว่าเดิมและมากกว่าเดิม ทั้งมีคุณภาพดีขึ้นซึ่งแต่ก่อนไม่เคยสามารถทำได้ เป็นงานที่ผลิตและผ่านออกมาจากองค์พระเยซูคริสต์ทั้งสิ้น และข้าพเจ้า

วางใจในองค์พระคริสต์องค์เดียวเท่านั้น เป็นผู้ผลิตฤทธิ์อำนาจเช่นนั้นและข้าพเจ้าเชื่อว่ายิ่งใช้โดยไม่
ต้องมีพิธีรีตอง ก็ยิ่งจะช่วยคนของพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น และเป็นการถวายพระเกียรติแก่พระนามของ
พระองค์ ดียิ่งกว่าการตระเตรียมงานชนิดโอ้อำหรรษา ซึ่งข้าพเจ้าต้องปล้ำสู้ทำงานด้วยความอดโรยและ
อ่อนเปลี้ยในยุคก่อน ๆ โน้นมาหลายปี ทุกอย่างที่บรรยายมานี้ ขอให้เป็นที่ถวายพระเกียรติแก่พระองค์
ทั้งสิ้น

“จิตวิญญาณของข้าพเจ้าเอ๋ย จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมข้าพเจ้า จง
สรรเสริญพระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าเอ๋ย จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ และ
อย่าลืมบรรดาพระคุณรักษาบรรดาพระคุณของพระองค์ ผู้ทรงโปรดยกความคิดทั้งหมดของเจ้าผู้ทรง
รักษาบรรดาโรคของเจ้าให้หาย ผู้ทรงไถ่ชีวิตของเจ้าให้พ้นจากหูลูดฝั่งศพ ผู้ทรงครอบพระเมตตาและ
พระกรุณาคุณอันอ่อนละมุนให้เป็นมงกุฎเจ้า ผู้ทรงประทานของดีให้เกิดอิมใจสมปรารถนาเจ้า จนวัย
หนุ่มของเจ้ากลับคืนมาใหม่คุณจนอินทรี” (สดุดี 103:1-5)

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ สำเร็จกิจ 1049 ตรอกตึกแดง ธนบุรี

นายเทพ เทพสำเร็จ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

7 สิงหาคม 2502

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์ ซี.เอ็ม.เอ.มิชชั่น
201 ทรอกฮิกส์ สารเหนือ
พระนคร